

ΣΑΒΒΑΤΟ 23 ΜΑΗ

ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

ΓΙΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΕ ΘΕΜΑ:

Οι εξελίξεις

**στο κοινωνικοασφαλιστικό
σύστημα και οι θέσεις του ταξικού
συνδικαλιστικού κινήματος**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κεντρική Εισήγηση της Εκτελεστικής Γραμματείας του ΠΑΜΕ.....	3
Παρέμβαση του Χρήστου Παπάζογλου, Ειδικός Γιατρός Εργασίας, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου. «Για την υγεία και την ασφάλεια στους χώρους δουλειάς»	12
Παρέμβαση του Τάσου Ζερβού, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Εργαζομένων στα ασφαλιστικά ταμεία. «Τα αποθεματικά των ταμείων είναι το αίμα, ο κόπος και ο ιδρώτας των εργαζομένων»	17
Παρέμβαση του Στάθη Σακινίδη, Μέλος της Γραμματείας της Πανελλαδικής Αντιμονοπωλιακής Συσπείρωσης ΕΒΕ (ΠΑΣΕΒΕ)	22
Παρέμβαση της Κωνσταντίνας Λυμπέρη, Μέλος του Συνδικάτου Τροφίμων – Ποτών. «Γυναίκες και Ασφαλιστικό»	28
Παρέμβαση της Λέττας Μεθωνιού, Μέλος της Πανελλαδικής Γραμματείας Υγείας – Πρόνοιας του ΠΑΜΕ. «Ασφαλιστικό και Υπηρεσίες Υγείας και Πρόνοιας»	31
Τοποθέτηση της Παναγροτικής Αγωνιστικής Συσπείρωσης (ΠΑΣΥ) για την Κοινωνική Ασφάλιση.....	36
Παρέμβαση του Δήμου Κουμπούρη, Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συνταξιούχων ΙΚΑ. «Για τις συντάξεις»	38
Παρέμβαση του Σταύρου Παπαδόπουλου, Μέλος της Επιτροπής του ΠΑΜΕ για το ασφαλιστικό. «Η νεολαία δε σκύβει το κεφάλι, με τα συνδικάτα επίθεση και πάλη. Δε θα γίνουμε σκλάβοι του 20ου αιώνα»	43
Παρέμβαση του Αντώνη Κουρούκλη, Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής (ΠΟΠΟΚΠ)	50
Παρέμβαση της Μαιρίνης Στεφανίδου, Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ)	53
Παρέμβαση του Σωτήρη Πουλικόγιαννη, Πρόεδρος του Συνδικάτου Μετάλλου Αττικής και Ναυπηγικής Βιομηχανίας Ελλάδας. «Μέτρα Υγιεινής και Ασφάλειας στους χώρους δουλειάς σε αντιπαράθεση με το κυνήγι του κέρδους»	57

Παρέμβαση του Κώστα Πονηράκου, Γενικός Γραμματέας της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Συλλόγων Εργαζομένων ΙΚΑ.....	60
Παρέμβαση της Γιώτας Ταβουλάρη, Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Εργαζομένων Φαρμακευτικών & Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας. «Επαγγελματική Ασφάλιση – Επαγγελματικά Ταμεία – ΝΠΙΔ»	64
Παρέμβαση του Νίκου Νιάνιου, Μέλος της Επιτροπής του ΠΑΜΕ στις Ασφαλιστικές Εταιρίες	68
Παρέμβαση του Κωνσταντίνου Τσιαπάρα, Μέλος του Μετώπου Αγώνα Σπουδαστών	72
Παρέμβαση του Σταύρου Λίτσα, Πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας	74
Παρέμβαση της Κατερίνας Τζίμα, Αντιπρόεδρος του Συνδικάτου Εργατοϋπαλλήλων Τηλεπικοινωνιών και Πληροφορικής Νομού Αττικής	79
Πλαίσιο Αιτημάτων του ΠΑΜΕ	82

Συνάδελφοι καλημέρα,

Με τη σημερινή κεντρική εισήγηση αλλά και τις επιμέρους παρεμβάσεις στις θεματικές ενότητες που ακολουθούν, προσπαθούμε να αγγίξουμε ένα θέμα που καίει την εργατική-λαϊκή οικογένεια. Η σημερινή πρωτοβουλία του ΠΑΜΕ δε θέλουμε να μείνει σε φιλολογικό επίπεδο και να καταχωνιαστεί αργότερα στα συρτάρια των σωματείων, αλλά να μετατραπεί σε ένα επικαιροποιημένο ιδεολογικοπολιτικό όπλο του εργατικού-λαϊκού κινήματος και των οργανώσεων του.

Επιδιώκουμε δηλαδή τα αιτήματα, η γραμμή πάλης και κυρίως η αντίληψη μας για το ασφαλιστικό να υιοθετηθούν μαζικά από σωματεία και εργαζόμενους, να ξεδιπλωθεί κίνημα μαχητικής αντίστασης που θα αποτρέψει το νέο κύμα επίθεσης που προετοιμάζεται, διεκδίκησης που θα πολιορκεί ενιαία μεγαλοεργοδοσία, συγκυβέρνηση, ΕΕ, ΔΣ ασφαλιστικών ταμείων, νοσοκομείων. Ένα κίνημα που με τέτοια συγκρουσιακά χαρακτηριστικά, θα αγωνίζεται, θα πιέζει και θα αποσπά κατακτήσεις.

Εκτιμάμε πως η κατάσταση είναι κρίσιμη. Το ασφαλιστικό ειδικά το τελευταίο διάστημα, βρίσκεται ψηλά στην ημερησία διάταξη. Το παζάρι για το τι θα χάσουμε, οι συνεχείς οπισθοχωρήσεις της κυβέρνησης πίσω από συνθήματα και προεκλογικές της δεσμεύσεις που έτσι κι αλλιώς ήταν πίσω από τις λαϊκές ανάγκες, οι νέες προκλητικές αξιώσεις των βιομηχάνων, οι εκθέσεις ευρωπαϊκών οργανισμών, οι εξελίξεις γύρω από τη ρευστότητα των ταμείων με τη λεηλασία των ταμειακών διαθέσιμων, το σπάσιμο ή όχι ομολόγων, η τραγική κατάσταση στα κέντρα υγείας και στα νοσοκομεία, συνθέτουν μια εκρηκτική κατάσταση όσον αφορά το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα.

Η πρόταση στην κοινή δήλωση Τσίπρα-Γιούνκερ που αναφέρει πως «ιδιαίτερη μνεία έγινε στη σημασία των μεταρρυθμίσεων για εκσυγχρονισμό του συνταξιοδοτικού συστήματος, ούτως ώστε να καταστεί δίκαιο, δημοσιονομικά βιώσιμο και αποτελεσματικό» πρέπει να σημάνει για τους εργαζόμενους συναγερμό.

Ειδικά όταν η παραπάνω πρόταση που προετοιμάζει το 3ο μνημόνιο, πλαισιώνεται από την απόφαση του Συμβουλίου των υπουργών Οικονομικών της ΕΕ, που αναφέρει πως: «χρειάζονται περαιτέρω βήματα που πρέπει να γίνουν από τα κράτη - μέλη, αν και σε διαφορετικό βαθμό, για την αύξηση της πραγματικής ηλικίας συνταξιοδότησης, συμπεριλαμβανομένης της αποφυγής της πρόωρης εξόδου από την αγορά εργασίας, και με τη σύνδεση της ηλικίας συνταξιοδότησης ή συντάξεων με το προσδόκιμο ζωής».

Τι σημαίνουν τα παραπάνω συνάδελφοι; Πως οι αυξήσεις στα όρια ηλικίας, η δουλειά μέχρι τα βαθιά γεράματα, οι νέες περικοπές στις συντάξεις, η κατάργηση των επικουρικών συντάξεων, οι μεθοδεύσεις για την πλήρη κατάργηση της πρόωρης συνταξιοδότησης αλλά και ο προσανατολισμός στην ιδιωτική ασφάλιση όχι απλά δεν έφυγαν από το προσκήνιο, αλλά παραμένουν σε πρώτο πλάνο.

Αποτελούν διακαή πόθο του κεφαλαίου και σε αυτή την κατεύθυνση κινείται και η νέα κυβέρνηση. Οι δεσμεύσεις και οι παραχωρήσεις του Πρωθυπουργού στη Συνέλευση των Βιομηχάνων μόλις την προηγούμενη βδομάδα είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα της κοινής πλεύσης απέναντι στις διεκδικήσεις και τα εργατικά-λαϊκά συμφέροντα.

Το ΠΑΜΕ πολύ πριν τις εκλογές προειδοποιούσε την τότε κυβέρνηση και τη μεγαλοεργοδοσία πως ενδεχόμενη νέα παρέμβαση στο ασφαλιστικό θα αποτελούσε για τους εργαζόμενους «αιτία πολέμου». Σήμερα επαναφέρουμε αυτήν την προειδοποίηση καλώντας παράλληλα τους εργαζόμενους, τις συνδικαλιστικές και συνταξιοδικές οργανώσεις να κλιμακώσουν τους αγώνες τώρα.

Σύμφωνα με τα ως σήμερα δεδομένα, τις παραπάνω δηλώσεις αλλά κυρίως σύμφωνα με τη γραμμή πλεύσης που ακολουθείται ενιαία σε όλες τις χώρες της ΕΕ, επίκειται νέα αντισσφαλιστική επίθεση. Η συγκυβέρνηση έχει μπει ήδη σε συζήτηση για την παραπέρα κατακρεούργηση ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων στο φόντο της νέας αντιλαϊκής συμφωνίας και έχει ήδη προαναγγείλει κοινωνικό διάλογο για το ασφαλιστικό το Σεπτέμβρη. Και μόνο η αναφορά στον κοινωνικό διάλογο, φτάνει και περισσεύει για να προετοιμαζόμαστε για τα χειρότερα και να ετοιμάζουμε την αγωνιστική απάντηση μας.

Συνάδελφοι-ες,

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα από τη γέννηση του αντιμετωπίζει την Κοινωνική Ασφάλιση, με γνώμονα την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της εργατικής-λαϊκής οικογένειας. Εκτιμάμε πως η σημερινή πρόταση του ΠΑΜΕ, ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων, στην επιτακτική ανάγκη να μπει φρένο στη σημερινή κατάσταση και να αποσπαστούν ορισμένες κατακτήσεις.

Το ΠΑΜΕ αντιμετωπίζει την Κοινωνική Ασφάλιση ως μια από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις των εργαζομένων. Η κοινωνική ασφάλιση δε χαρίστηκε, δε δόθηκε απλόχερα στους εργαζόμενους, δεν ήταν προϊόν παραχώρησης. Ήταν αποτέλεσμα πολύχρονων, αιματηρών συγκρούσεων σε όλον τον κόσμο με τις κυβερνήσεις και το μεγάλο κεφάλαιο κάθε χώρας.

Για τα μονοπώλια, η ασφάλιση αποτελεί παράγοντα κερδοφορίας, τόσο από την πλευρά της μείωσης του λεγόμενου μη μισθολογικού κόστους, όσο και από την πλευρά της εμπορευματοποίησης, της ανάπτυξης και γιγάντωσης της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στο συνταξιοδοτικό, την υγεία και την πρόνοια. Για την κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα, το πρόβλημα στην κοινωνική ασφάλιση είναι οικονομοτεχνικό. Ψάχνουν τη λύση στους αριθμούς, πολλές φορές τους αλλοιώνουν. Οι λύσεις που προτείνουν δεν παίρνουν ως βάση τις λαϊκές ανάγκες, αλλά την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και τις απαιτήσεις των εργοδοτών. Γι' αυτό στέκονται με προκλητική μονομέρεια στα ελλείμματα των Ταμείων, στην κακοδιαχείριση, στη σχέση μεταξύ ασφαλισμένων και συνταξιούχων, στη συμμετοχή του κράτους, στις εργοδοτικές εισφορές, στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης.

Για τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, γενικότερα για τα λαϊκά στρώματα, το πρόβλημα είναι οι πετσοκομμένες-χαμηλές συντάξεις και οι συνεχόμενες περικοπές, η υποβαθμισμένη ιατροφαρμακευτική κάλυψη, η ανασφάλιστη μαύρη εργασία, οι ανύπαρκτες συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας, η δουλειά μέχρι τα βαθιά γεράματα.

Με βάση αυτά, για το ΠΑΜΕ, το πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης είναι πολιτικό, αφετηριακά ταξικό καθώς φανερώνονται και σε αυτό το ζήτημα τα όρια του εκμεταλλευτικού συστήματος που σαπίζει, που βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών. Η λύση δεν εξαρτάται δηλαδή από έναν καλό ή όχι σχεδιασμό στο συγκεκριμένο ζήτημα, αλλά κατά τη γνώμη μας απαιτεί κεντρικό σχεδιασμό και μια οικονομία που απέναντι από τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων, θα βάζει τις σύγχρονες διευρυμένες λαϊκές ανάγκες.

Παλεύουμε μέσα από τους καθημερινούς αγώνες του σήμερα, συνδέοντας τη συνολική μας πρόταση μαζί με την ανακούφιση του εργαζόμενου λαού από τις συνέπειες της κρίσης, για την αναπλήρωση των απωλειών του. Οι καθημερινοί αγώνες συνδικαλιστικών και συνταξιοδικών οργανώσεων με οποιαδήποτε κυβέρνηση στην εξουσία, αποδεικνύει στην πράξη τη σταθερή πρωτοπόρα δράση των δυνάμεων που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ.

Ταυτόχρονα όμως την πάλη αυτήν την εντάσσουμε στη συνολική πρόταση μας για ένα διαφορετικό δρόμο εξέλιξης και ανάπτυξης της ελληνικής κοινωνίας, που στηρίζεται στην αντίληψη ότι παραγωγός του πλούτου είναι ο εργαζόμενος και επομένως πρέπει να είναι και ο μοναδικός αποδέκτης του. Αυτό απαιτεί πλήρη σύγκρουση, δηλαδή ο λαός να έρθει σε αντιπαράθεση και ρήξη με το μεγάλο κεφάλαιο, τα μονοπώλια.

Για εμάς το ασφαλιστικό πέρα από τη σχετική αυτοτέλειά του ως ζήτημα, αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι που συνθέτει το πάζλ της ενιαίας επίθεσης πάνω στην τιμή της εργατικής δύναμης. Το ασφαλιστικό όπως και το εισόδημα, ο χρόνος εργασίας, οι εργασιακές σχέσεις είναι πλευρές που οξύνουν την εκμετάλλευση και το ξεζούμισμα της εργατικής τάξης.

Η μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης μέσω της μείωσης του λεγόμενου κόστους εργασίας οδήγησε -κυρίως τα προηγούμενα χρόνια- στην άγρια λεηλασία των εργατικών δικαιωμάτων. Ήταν στην κατεύθυνση της ενίσχυσης του επιχειρηματικού κλίματος, της ανταγωνιστικότητας της οικονο-

μίας έτσι ώστε οι μονοπωλιακοί όμιλοι να βγουν αναίμακτα από την κρίση και να δυναμώσουν ακόμα περισσότερο την κερδοφορία τους στην περίοδο της ανάκαμψης. Γι' αυτό και στο ασφαλιστικό, παίρνονται συνεχώς επιθετικά μέτρα, εκμηδενίζοντας ότι έχει απομείνει από συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά δικαιώματα, ώστε να γίνει η ασφάλιση ατομική υπόθεση του καθενός.

Συνάδελφοι-ες,

Οι εισφορές μας, τα αποθεματικά και τα ταμειακά διαθέσιμα των ταμείων είναι ο συλλογικός κόπος και ιδρώτας των εργατών, είναι η κλεμμένη υπεραξία μιας ζωής. Φυσικά σε καμία περίπτωση δεν αντιμετωπίζουμε τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα ως ανταποδοτικά. Γι' αυτό και η αφετηρία μας είναι διαφορετική και αδιαπραγμάτευτη. Θεωρούμε την ασφάλιση δικαίωμα. Εκτιμάμε παράλληλα πως σήμερα υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις και οι δυνατότητες, λόγω της ασύγκριτα υψηλότερης παραγωγικότητας σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες, να μειωθούν δραστικά τα όρια συνταξιοδότησης και ο χρόνος εργασίας και να αυξηθούν ταυτόχρονα οι μισθοί, οι συντάξεις, να διευρυνθούν οι παροχές Υγείας, Πρόνοιας, τα κοινωνικά δικαιώματα.

Και όμως αντί να συζητάμε αυτά, συζητάμε για το τι μπορούμε να περισώσουμε, βάζοντας αιτήματα κάλυψης των απωλειών που είχαμε. Είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα που αποδεικνύει την ταξικότητα της σημερινής πολιτικής γραμμής, τα ασφυκτικά όρια του συστήματος, ένα σύστημα επιθετικό ως προς τις λαϊκές ανάγκες, σύστημα που σαπίζει και δείχνει τα δόντια του.

Συνάδελφοι-ες,

Η μεγάλη ανεργία, οι ευέλικτες εργασιακές σχέσεις, τα τσακισμένα μεροκάματα, η ανασφάλιστη εργασία επιδείνωσαν την κατάσταση στο ασφαλιστικό σύστημα, αλλά δεν αποτελούν την πηγή των προβλημάτων. Είναι παράγωγα και αποτελέσματα της ίδιας πολιτικής που εξαθλιώνουν τον λαό προς όφελος των μονοπωλίων, των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων και ενιαία πρέπει να αντιμετωπίζονται. Πχ σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία εκτιμάται πως κάθε μονάδα που αυξάνεται η ανεργία, αφαιρεί εισφορές τουλάχιστον 250 εκατ. ευρώ κατ' έτος από το ασφαλιστικό σύστημα. Αντίστοιχα η μείωση των μισθών εκτιμάται πως αφαιρεί 150 εκατ. ευρώ, οι ευέλικτες και προσωρινές μορφές απασχόλησης καθώς και τα πεντάμηνα κακοπληρωμένα προγράμματα, εκτιμάται πως στερούν εισφορές 2 δισ. ευρώ κατ' έτος από το σύστημα.

Τα παραπάνω νούμερα δεν είναι ψεύτικα. Φυσικά και ισχύουν! Όμως έχουμε στραμπούληγμα της λογικής όταν υπάρχει επίκληση των παραπάνω στοιχείων για να αιτιολογηθεί νέα παρέμβαση στο ασφαλιστικό σύστημα. Διότι εδώ βρίσκει την απόλυτη εφαρμογή η λαϊκή ρήση "και κερατάς και δαρμένος". Και τσακισμένος από την ανεργία, πνιγμένος σε πληθώρα ελαστικών σχέσεων εργασίας με μεροκάματα πείνας ο εργαζόμενος και εκτεθειμένος στον κίνδυνο, χωρίς μέτρα προστασίας, με υποβαθμισμένες υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας και πετσοκομμένες συντάξεις.

Ότι τέχνασμα και αιτιολογία χρησιμοποιείται για να δικαιολογήσει τα βάρβαρα μέτρα που έρχονται,

δεν πρέπει να αποπροσανατολίζει τους εργαζόμενους. Οι εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα να ζουν αξιοπρεπώς, τόσο κατά τη διάρκεια του εργάσιμου βίου τους, όσο και όταν βγαίνουν εκτός παραγωγής. Δε μπορεί η αξιοπρέπεια τους να καθορίζεται από τους δείκτες και την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, από τις επενδύσεις, από τζογαρίσματα.

Ως ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα πήραμε αρκετές πρωτοβουλίες στο παρελθόν, αναδείξαμε αρκετές φορές με παρεμβάσεις μας τις αιτίες για την κατάσταση του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος, ξεκινώντας από την καταλήστευση των ταμείων δεκαετίες πριν, μέχρι τους διαδοχικούς νόμους της τελευταίας 20ετίας, που έδωσαν ισχυρό πλήγμα στον χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης.

Το ΠΑΜΕ αγωνίζεται για δημόσια, καθολική, υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση, για την οικοδόμηση ενιαίου συστήματος που περιλαμβάνει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, τις υπηρεσίες πρόληψης και αποκατάστασης της υγείας, τις παροχές και υπηρεσίες Κοινωνικής Πρόνοιας. Είμαστε ριζικά αντίθετοι σε κάθε προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της κοινωνικής ασφάλισης, όπως επίσης διαφωνούμε με τη δραστηριότητα ασφαλιστικών εταιριών σε τομείς που καλύπτει η κοινωνική ασφάλιση.

Τα προηγούμενα χρόνια με τη δικαιολογία της κρίσης επιταχύνθηκαν αντιασφαλιστικά μέτρα που σχεδιάζονταν χρόνια. Το κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο, η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι προηγούμενες ελληνικές κυβερνήσεις έδωσαν ισχυρά πλήγματα στο ασφαλιστικό και σειρά πήρε η σημερινή κυβέρνηση, η οποία συζητά ανοιχτά πλέον για νέες ανατροπές. Παρά το μικρό διάστημα που βρίσκεται στην εξουσία, δεν προηλθε από παρθενογένεση. Έχει δώσει διαπιστευτήρια όλα αυτά τα χρόνια, είτε ως αντιπολίτευση του 4%, είτε του 25%. Ο προσανατολισμός στα επαγγελματικά ταμεία, τα πάρε-δώσε με τις ιδιωτικές ασφαλιστικές, οι συνεχείς δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, δείχνουν όχι μόνο τις τάσεις, αλλά πλέον αποτυπώνεται καθαρά και στις πράξεις. Οι νέες ανατροπές που θα φέρει η κυβέρνηση, προετοιμάζονται με μακρόχρονο σχέδιο και μεταβατικά διαστήματα, προσπαθώντας να κοροϊδέψει τους εργαζόμενους ώστε να έχουν όσο το δυνατόν λιγότερες εκλογικές και πολιτικές απώλειες, να συναντήσει λιγότερες αντιστάσεις.

Η συμφωνία της 20ης Φεβρουαρίου, η νέα συμφωνία στο Euroworking group και φυσικά η πρόσφατη κοινή δήλωση Τσίπρα-Γιούνκερ, αποτελούν τη βάση για το νέο μνημόνιο, τη βάση για τις νέες αντιασφαλιστικές ανατροπές στο επόμενο διάστημα. Πίσω από τα παραπλανητικά συνθήματά για το τέλος της λιτότητας, παραμένουν άθικτα σχεδόν όλα τα μνημονιακά αντιασφαλιστικά μέτρα. Βασικές ρυθμίσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων, που καθορίζουν την Κοινωνική Ασφάλιση σε βάθος 50 ετών, μένουν ανέγγιχτες. Από τη στιγμή που δε δέχεται πλήγμα ο βασικός πυρήνας που προκαλεί αντεργατικούς νόμους και μνημόνια, όταν δεν κεντράρουν οι κυβερνητικές προτάσεις στην αποκατάσταση των απωλειών και στην κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων, αλλά στέκονται σε προπαγανδιστικά τρικ που έχουν στόχο να προκαλέσουν σύγχυση, οι εργαζόμενοι πρέπει να βρίσκονται σε διαρκή ετοιμότητα.

Η προκλητική εξαπάτηση των εργαζόμενων και των συνταξιούχων από τη νέα κυβέρνηση δεν πρέπει να περάσει αναπάντητη. Η προεκλογική υπόσχεση για κουτσουρεμένη 13η σύνταξη που θα δινόταν με εισοδηματικά κριτήρια και στην ουσία δεν ήταν κάτι περισσότερο από το επίδομα-ψίχου-

λο της κοινωνικής αλληλεγγύης που έδινε η προηγούμενη συγκυβέρνηση, μεταφέρεται στο αόριστο μέλλον όπως παράλληλα εκεί μεταφέρθηκε και η υπόσχεση για τα 751 ευρώ στον κατώτερο μισθό. Αντιστοίχως προκλητικός είναι και ο σχεδιασμός για τη ρήτρα του μηδενικού ελλείμματος, ένας μηχανισμός μνημονιακού νόμου, που στοχεύει στη μείωση των συντάξεων που αντί για κατάργηση, οδεύει προς αναστολή.

Η συγκυβέρνηση προσπαθεί να αντιστρέψει τη λογική και να φέρει την πραγματικότητα στα μέτρα της, όταν λέει πως ο λαός μας δε θα επιβαρυνθεί με νέα μέτρα, με νέες μειώσεις, νέα χτυπήματα. Πέρα από το γεγονός πως συνειδητά λέει ψέματα, αφού το νέο μνημόνιο είναι προ των πυλών, προσπαθεί να τινάξει από πάνω της, τις ελπίδες που επένδυσαν χιλιάδες εργάτες -κακώς λέμε εμείς-, στα συνθήματα της κατάργησης όλων των αντεργατικών νόμων, των μνημονίων κοκ. Με αυτά τα συνθήματα υφάρπαξε τις ψήφους εργατικών-λαϊκών οικογενειών, με αυτό το στίγμα έβαζε εμπόδια στους αγώνες του προηγούμενου διαστήματος, καθώς και για κάθε πρόβλημα έλεγε ότι η λύση θα ήταν η κυβέρνηση της αριστεράς. Όσο παραμένουν οι νόμοι που προώθησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, τόσο περισσότερο επιδεινώνεται μέρα με τη μέρα η ζωή της εργατικής-λαϊκής οικογενείας.

Οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι δεν πρέπει να δίνουμε άλλο χώρο και χρόνο. Από αυτή τη στάση έχουμε καεί στο χυλό όλα τα προηγούμενα χρόνια, καθώς οι ανατροπές στα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα δεν κόπασαν ποτέ. Κάθε αντιστασιατικός νόμος ενδυνάμωνε τους προηγούμενους, χωρίς να τους καταργεί.

Κριτήριο και για τη νέα κυβέρνηση είναι η «αντοχή της οικονομίας», δηλαδή τι χωράει μέσα σε αυτό το αντιδραστικό πλαίσιο του κεφαλαίου και της ΕΕ. Τα τελευταία χρόνια το κεφάλαιο, η ΕΕ και οι κυ-

βερνήσεις, έκαναν αλυσιδωτές και συνεχείς επιθέσεις στα ασφαλιστικά μας δικαιώματα. Οι πολιτικές αυτές έφεραν αύξηση των ορίων ηλικίας και μείωση των συντάξεων.

Τα τελευταία χρόνια με έξι διαφορετικούς νόμους οι συνταξιούχοι είδαν τη σύνταξή τους να μειώνεται από 14,3% οι χαμηλότερες έως και 40%, ανάλογα με το ύψος τους. Το 2013 σε σχέση με το 2009 οι συνταξιούχοι των ταμείων κύριας και επικουρικής σύνταξης που ανήκουν στο Υπουργείο εργασίας πήραν 5 δισεκατομμύρια 67 εκατομμύρια λιγότερα από το 2009, ενώ ο αριθμός τους έχει αυξηθεί. Οι συνεχόμενοι αντισφαλιστικοί νόμοι έπληξαν παράλληλα την Υγεία, την περίθαλψη, τα ΒΑΕ, την προστασία από εργατικό ατύχημα. Η πρόσφατη τραγωδία στα ΕΛΠΕ, το νέο εργοδοτικό έγκλημα είναι καμπανάκι που πρέπει να ταρακουνήσει όλους τους εργαζόμενους, όχι μόνο στο συναίσθημα της στεναχώριας, αλλά κυρίως της οργής, του ταξικού μίσους απέναντι στους εκμεταλλευτές μας, απέναντι στην πολιτική που μπροστά στα κέρδη δεν υπολογίζει τη ζωή του εργάτη.

Οι επιχειρηματικοί όμιλοι και οι ως σήμερα κυβερνήσεις τους θέλουν να τελειώνουν με το σημερινό σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης. Δεν το κρύβουν. Το διατυπώνουν φανερά όπως στην πρόσφατη συνέλευση του ΣΕΒ την προηγούμενη εβδομάδα. Προσπαθούν να οικοδομήσουν ένα καινούριο μοντέλο «κάλυψης» των εργαζομένων από τις ιδιωτικές ασφάλισεις και για όσους δεν μπορούν να την έχουν -για τους πιο φτωχούς δηλαδή- να προβλεφτεί μια ελάχιστη σύνταξη προνοιακού χαρακτήρα.

Συνάδελφοι-ες,

Προκειμένου να κερδίσει χρόνο η νέα συγκυβέρνηση όχι μόνο παραμυθιάζει το λαό αλλά συγχρόως επιτίθεται στο ταξικό κίνημα για να βρει άλλοθι. Μας χρεώνει ότι δεν στηρίζουμε τις αντιλαϊκές αποφάσεις και τα νέα μνημόνια, τις νέες συμφωνίες που δήθεν διαπραγματεύονται σκληρά.

Συνάδελφοι, δε μπορεί σήμερα να υπάρχει αίτημα που θα βρίσκεται πιο κάτω από την αναπλήρωση όλων των απωλειών σε δικαιώματα που εξανεμίστηκαν ολικώς ή μερικώς, από την αποκατάσταση της απώλειας των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων.

Παράλληλα, οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να γυρίσουν πίσω στο παλιό ασφαλιστικό σύστημα, δεν επιτρέπεται να κρίνουν τις ανάγκες τους, την προστασία από τον επαγγελματικό κίνδυνο, την προστασία τους μετά τον εργάσιμο βίο με όρους του προηγούμενου αιώνα. Η πάλη τους επιβάλλεται να κινείται μπροστά, να παίρνει υπόψη τις νέες συνθήκες.

Καταληκτικά, στις σημερινές συνθήκες κάθε επιμέρους μάχη για να μπει εμπόδιο στα νέα σχέδια ανατροπής των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, για να έχει συνέχεια, διάρκεια και νικηφόρα προοπτική πρέπει να ενταχθεί στην οργάνωση της αντεπίθεσης για ενιαίο υποχρεωτικό αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν καθολικό σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης. Ιεραρχώντας στους παρακάτω άξονες που θα αναφέρω στη συνέχεια, απλώνουμε ένα πλατύ πλαίσιο αιτημάτων και διεκδικήσεων (δίνεται στο τέλος) που ακουμπά κάθε πλευρά του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος.

- Να καλύψει το κράτος και να πληρώσει τα ασφαλιστικά ταμεία για τις ζημιές από τη δέσμευση των αποθεματικών για δεκαετίες, τις ζημιές από το τζογάρισμα σε μετοχές και άλλα χρηματο-

οικονομικά προϊόντα. των απωλειών των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων που λεηλατήθηκαν από το λεγόμενο κούρεμα ομολόγων που είναι περίπου 14δς ευρώ. Να σταματήσει κάθε είδους τοποθέτηση αποθεματικών και διαθέσιμων ποσών των ασφαλιστικών ταμείων και Οργανισμών στην ΤΤΕ.

- Πλήρη κρατική εγγύηση όλων των συντάξεων και των παροχών.
- Επαναφορά των συντάξεων και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων στα επίπεδα του 2009, πριν τις μειώσεις που προέβλεψαν τα μνημόνια και οι εφαρμοστικοί νόμοι.
- Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων, εκτός των θετικών για τους ασφαλισμένους διατάξεων.
- Αποκατάσταση των κύριων και επικουρικών τους συντάξεων. Επαναφορά 13ης και 14ης κύριας και επικουρικής σύνταξης. Άμεση αποκατάσταση των απωλειών από τις περικοπές επιδομάτων και συντάξεων σε ειδικές ομάδες, όπως συντάξεις αναπηρίας, χρειάς κοκ.
- Ο χρόνος ανεργίας και ασθένειας να είναι θεμελιωτικός και η επιδοτούμενη ανεργία και ασθένεια να υπολογίζεται ως συντάξιμος χρόνος ασφάλισης και να βαρύνει το κράτος και τους εργοδότες. Να ψηφιοποιηθεί άμεσα ο ασφαλιστικός βίος ηλεκτρονικά και με πρόσληψη προσωπικού, χωρίς την ανάμιξη εταιρειών.

Θεωρούμε παράλληλα πως οι συνδικαλιστικές οργανώσεις πρέπει να υιοθετήσουν χωρίς ταλαντεύσεις, τις εξής πλευρές όσον αφορά το ασφαλιστικό:

1. Η φροντίδα για την Υγεία, την Πρόνοια, τις συντάξεις, η προστασία του εργαζόμενου στο χώρο δουλειάς, είναι δικαιώματα του λαού, βασικό συστατικό της ανάπτυξης και της κοινωνικής προόδου. Η Κοινωνική Ασφάλιση δεν είναι ατομική υπόθεση, του κάθε μέλους της κοινωνίας ξεχωριστά.
2. Η πρόληψη, η προστασία της υγείας και η περίθαλψη είναι υπόθεση ενός αποκλειστικά δημόσιου - δωρεάν συστήματος Υγείας με κατάργηση του κλάδου Υγείας των ασφαλιστικών ταμείων, που θα χρηματοδοτείται πλήρως από το κράτος.
3. Η πρόληψη, η προστασία και η αποκατάσταση της υγείας, η φροντίδα για τη μητέρα και το παιδί, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τους ηλικιωμένους, τους χρόνια πάσχοντες δεν μπορεί να είναι πεδίο εκμετάλλευσης και κερδοφορίας του κεφαλαίου. Απαιτείται η κατάργηση της ιδιωτικής και κρατικής επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Τελειώνοντας συνάδελφοι,

Το ασφαλιστικό δεν είναι θέμα ειδικών. Αφορά κάθε εργαζόμενο, κάθε εργατική-λαϊκή οικογένεια. Με την έννοια αυτή δε μπορεί να υπάρχει συνδικαλιστική οργάνωση που δεν ασχολείται με αυτές τις πλευρές, που δεν εξειδικεύει, που δεν υπάρχει ευθύνη στο ΔΣ για να παρακολουθεί τις εξελίξεις, να παρεμβαίνει όπου και όπως χρειάζεται.

Κάθε συνδικαλιστική οργάνωση, κάθε σωματείο, κάθε σύλλογος έχουν καθήκον να ασχολούνται

από το πιο απλό μέχρι το πιο σύνθετο, από το ένσημο και την ανασφάλιστη εργασία, μέχρι το πιο σύνθετο μέτρο ασφάλειας στα εργοστάσια και στους εργασιακούς χώρους, από τις περικοπές στις συντάξεις ως την προστασία της μητρότητας. Τίποτα που να αφορά τη ζωή του εργάτη, είτε μέσα στο χώρο δουλειάς, είτε έξω από αυτούς, δεν πρέπει να είναι ξένο για εμάς.

Με την έννοια αυτή καλούμε τις συνδικαλιστικές, τις νεολαιίστικες, τις συνταξιοδικές οργανώσεις, τους συλλόγους γυναικών, τους συλλόγους των επαγγελματιοβιοτεχνών και της φτωχής αγροτιάς να οργανώσουν την πάλη τους, να φέρουν το ζήτημα του ασφαλιστικού μέσα στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, στις γενικές συνελεύσεις, στις συζητήσεις με τον εργαζόμενο λαό. Να μην περάσει το σκοτάδι στις διεκδικήσεις μας, να φωτιστεί η διέξοδος και ο δρόμος της σύγκρουσης και των αγώνων για να μην περάσει η παγίωση της εξαθλίωσης στη ζωή μας.

Παρέμβαση του Χρήστου Παπάζογλου, Ειδικός Γιατρός Εργασίας, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου. «Για την υγεία και την ασφάλεια στους χώρους δουλειάς»

Η Υγεία και Ασφάλεια των εργαζομένων (ΥΑΕ), είναι ένα από τα πολλά παραδείγματα που έχουμε για τις καταστροφικές επιπτώσεις της ανάπτυξης που έχει σαν θεό το κέρδος, όχι μόνο στο επίπεδο του μισθού, ασφαλιστικών δικαιωμάτων, αλλά και στην ίδια τη ζωή των εργαζόμενων.

Στη σημερινή ημερίδα θα δούμε ειδικότερα τη σύνδεση της προστασίας της υγείας των εργαζόμενων, της αντιμετώπισης του επαγγελματικού κινδύνου, με το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα.

Τι είναι υγεία;

Μιλώντας για την υγεία δεν εννοούν και οι δύο πλευρές το ίδιο. Για τους εργοδότες και το κεφάλαιο «υγιής» είναι ο εργαζόμενος που μπορεί να εργαστεί, που δεν έχει κάποια αναπηρία ή ασθένεια που να τον εμποδίζει στην εργασία του.

Η υγεία δεν είναι η έλλειψη αρρώστιας, αλλά η κατάσταση πλήρους σωματικής, πνευματικής, ψυχικής και κοινωνικής ευεξίας του ανθρώπου, η συνολική κατάσταση ισορροπίας του ανθρώπου με τη φύση και την κοινωνία, που να του επιτρέπει όχι μόνο να εργάζεται, αλλά να συμμετέχει δημιουργικά στην οικογενειακή του ζωή, στην κοινωνική και πολιτική δραστηριότητα. Να αναπτύσσει τις ικανότητές του.

Πίσω από αυτή τη γραμμή υπάρχει η απλή διατήρηση στη ζωή, η επιβίωση. Αυτή δεν είναι μία τυπική, αλλά ουσιαστική διαφορά.

Πώς επιβαρύνεται η υγεία από τον επαγγελματικό κίνδυνο;

Όταν αναφερόμαστε ειδικά στην προστασία της υγείας και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς, εννοούμε **όχι μόνο την πρόληψη των εργατικών ατυχημάτων**, που είναι σχεδόν ο μοναδικός δείκτης που μετράται στα θέματα ΥΑΕ, αλλά και την **πρόληψη των επαγγελματικών ασθενειών, την πρόληψη της πρόωρης φθοράς της υγείας** και την πρόωρη γήρανση του οργανισμού που προκαλούνται από τις συνθήκες και τους όρους δουλειάς.

Αιτίες- εργοδοτική ευθύνη

Τα εργατικά ατυχήματα όμως και οι επαγγελματικές ασθένειες δεν είναι **αναπόφευκτα γεγονότα, ούτε είναι ατομική ευθύνη** των εργαζόμενων. **Χρειάζεται να γίνει συνείδηση ότι η προστασία της υγείας και ασφάλειας στην εργασία είναι εργοδοτική ευθύνη.** Τα μέτρα προστασίας οι εργο-

δότες **τα θεωρούν περιττά έξοδα**, εμπόδιο στην κερδοφορία τους. Η μη λήψη μέτρων ΥΑΕ άλλωστε, αποτελεί άλλον **ένα τρόπο μείωσης της τιμής της εργατικής δύναμης, ή όπως το λένε μείωση του «μη μισθολογικού» κόστους εργασίας.**

Επίδραση καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, των ελαστικών σχέσεων και ωραρίων εργασίας κ.λπ. στην υγεία

Οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις που προωθεί η Ε.Ε. και οι ελληνικές κυβερνήσεις εδώ και δεκαετίες, πριν τα μνημόνια και την κρίση, με στόχο να γίνουν πιο φθηνοί και ευέλικτοι οι εργαζόμενοι για τους επιχειρηματίες, έρχονται να πολλαπλασιάσουν τους κινδύνους για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζόμενων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα **οι ελαστικές σχέσεις και ωράρια εργασίας**, η τάση προώθησης εργασιών σε εργολάβους, **οι ενοικιαζόμενοι, η μαθητεία.**

Επιπλέον, με την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης καταδικάζουν ηλικιωμένους ανθρώπους σε ακόμη περισσότερα χρόνια έκθεσης σε επαγγελματικούς κινδύνους.

Από την ίδια άποψη πρέπει να προσεγγίσουμε την επίθεση στο θεσμό των **Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων (ΒΑΕ).**

Ο θεσμός των ΒΑΕ είναι συνδεδεμένος με τη συνταξιοδότηση με μειωμένα χρόνια εργασίας, με μειωμένα ηλικιακά όρια συνταξιοδότησης.

Ανταποκρίνεται ο θεσμός αυτός στο γεγονός της πρόωρης φθοράς της υγείας των εργαζόμενων σε μια σειρά επαγγέλματα, ειδικότητες και κλάδους. Βλέπουμε συνάδελφους μας στις κατασκευές, στη ζώνη, σε βαριές βιομηχανίες, στο μέταλλο και σε χημικές βιομηχανίες, που δείχνουν 60ρηδες ενώ είναι 45 ή 50. Αυτός είναι ένας απλός τρόπος για να διακρίνουμε την πρόωρη φθορά στην υγεία.

Το κύριο όμως που πρέπει να υπογραμμίσουμε όσον αφορά στο θεσμό των ΒΑΕ, είναι ο προληπτικός χαρακτήρας αυτός του θεσμού. Δεν είναι ανταπόδοση για να δεχτούμε να φθείρεται η υγεία μας. Απαιτούμε όλα τα μέτρα για να μην φθείρεται η υγεία μας και επιπλέον ένα σημαντικό μέτρο σε αυτήν την κατεύθυνση είναι να βγαίνουν οι εργαζόμενοι που είναι στα ΒΑΕ πέντε χρόνια νωρίτερα στη σύνταξη. Να μειώνεται η έκθεση τους στο ιδιαίτερα επικίνδυνο, βαρύ, ανθυγιεινό επαγγελματικό περιβάλλον κατά πέντε χρόνια. Και αυτό έχει προληπτικό χαρακτήρα γιατί μειώνει τη φθορά της υγείας, μειώνει τις επαγγελματικές ασθένειες, περιορίζει σημαντικά τον αυξημένο κίνδυνο στα τελευταία πέντε χρόνια του εργάσιμου βίου για εργατικό ατύχημα και μάλιστα σοβαρό.

Το 2011 η επίθεση στο θεσμό των ΒΑΕ κλιμακώθηκε με τον αποχαρακτηρισμό αρκετών επαγγελμάτων. Παρότι καταγράφεται η απουσία επιστημονικών δεδομένων που να τεκμηριώνει ότι αυτοί οι κλάδοι δεν ανήκουν στα ΒΑΕ, παρότι υπάρχουν δεδομένα που αναδεικνύουν την αυξημένη επιβάρυνση της υγείας των εργαζόμενων στους συγκεκριμένους κλάδους, συνεπεία των υφιστάμενων παραγόντων κινδύνου, προτάχθηκε η εξυπηρέτηση πάγιων στοχεύσεων και επιδιώξεων της αστικής τάξης για φθηνότερη εργατική δύναμη και για περιορισμό του «μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους εργασίας» όπως οι ίδιοι το λένε...

Ποιος πληρώνει για τις συνέπειες του επαγγελματικού κινδύνου;

Επαγγελματικές ασθένειες, καταγράφονται στην Ελλάδα;

Τι συμβαίνει στη χώρα μας από πλευράς επαγγελματικών ασθενειών; Στην πράξη, **δεν καταγράφεται καμία επαγγελματική ασθένεια**. Είναι ενδεικτικό ότι τα στοιχεία του ΙΚΑ για το 2008 αναφέρουν ότι έχουμε μόνο 2 νέα περιστατικά επαγγελματικών ασθενειών σε όλους τους κλάδους της παραγωγής της χώρας, ενώ στην πραγματικότητα είχαμε αρκετές χιλιάδες επαγγελματικές ασθένειες. Σύμφωνα με σχετικές μελέτες οι θάνατοι από επαγγελματικές ασθένειες είναι 4 φορές περισσότεροι από τα θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα. Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο στη χώρα μας έχουμε περίπου 400-450 θανάτους από επαγγελματικές ασθένειες που χαρακτηρίζονται κοινή νόσος.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το 3,9% των συντάξεων που έχει δώσει το ΙΚΑ οφείλονται σε αναπηρία συνεπεία εργατικού ατυχήματος, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό για τις επαγγελματικές ασθένειες φτάνει μόλις το 0,3% και την ίδια ώρα ακόμα και αμιάντωση, μεσοθηλίωμα και καρκίνος του πνεύμονα σε εργαζόμενους με επαγγελματική έκθεση σε αμιάντο διαλάθουν ως «κοινή νόσος».

Έτσι, ο εργαζόμενος χάνει τη δυνατότητα ακόμα και των ελάχιστων παροχών, ενώ ο εργοδότης αποφεύγει το κόστος της διάγνωσης, θεραπείας και αποκατάστασης της επαγγελματικής ασθένειας που αυτός προκάλεσε...

Σύμφωνα με μελέτες που έχουν γίνει σε χώρες στην ΕΕ και αλλού, το προληπτικό και ασφαλιστικό κόστος για τις επαγγελματικές ασθένειες είναι 7 φορές μεγαλύτερο από το αντίστοιχο των εργατικών ατυχημάτων.

Και αν για τον εργαζόμενο και την οικογένειά του δεν μπορούμε να μιλάμε για κόστος όταν μιλάμε για τη ζωή και την υγεία των εργατών, οι εργοδότες ενδιαφέρονται πρακτικά για το πόσο «θα τους κοστίσει» αυτή η απώλεια σε δαπάνες διάγνωσης, θεραπείας και αποκατάστασης, σε «χαμένες εργασίες» κ.λπ. Με αυτό τον πήχη αξιολογούν την προστασία της υγείας και ασφάλειας των εργατών, με αυτό το κριτήριο λαμβάνουν τα όποια μέτρα για την αντιμετώπιση του επαγγελματικού κινδύνου, τη σύγκριση του «κόστους πρόληψης» με το «κόστος των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών»...

Ασφαλιστική κάλυψη επαγγελματικού κινδύνου στην Ελλάδα

Τα ελληνικά νομοθετήματα που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα, με την εργασιακή υγεία και ασφάλεια και την ασφαλιστική κάλυψη του επαγγελματικού κινδύνου είναι αρκετά, ξεκινώντας το **1861 με το φόρο 1% επί του καθαρού προϊόντος** των επιχειρήσεων για βοήθεια στους εργαζόμενους, **το νόμο ίδρυσης το ΙΚΑ** που εντάσσει την ασφάλιση του επαγγελματικού κινδύνου στη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης και το Β.Δ. 473/1961 **«Περί εισφοράς επαγγελματικού κινδύνου»**, στις διατάξεις του οποίου ορίζει ότι, «υπόχρεοι καταβολής της εισφοράς αυτής είναι οι απασχολούμενοι μισθωτούς υπαγόμενους εις την ασφάλιση του ΙΚΑ».

Πρακτικά αυτό που ισχύει σήμερα είναι ένα ελάχιστο ασφάλιστρο, χωρίς διακύμανση ανάλογα με την επικινδυνότητα και τις συνέπειες του επαγγελματικού κινδύνου, που σε καμία περίπτωση δεν καλύπτει το κόστος διάγνωσης θεραπείας και αποκατάστασης των επαγγελματικών ασθενειών και των εργατικών ατυχημάτων. Επίσης, το ασφάλιστρο αυτό δεν εφαρμόζεται τυπικά σε όλες τις επιχειρήσεις.

Ακόμα και όταν καταγράφεται το εργατικό ατύχημα και η επαγγελματική νόσος, ακόμα και σε αυτή την περίπτωση, πρακτικά η διάγνωση, θεραπεία και αποκατάσταση επιβαρύνει το δικό μας ταμείο, τις δικές μας εισφορές και όχι τον άμεσα υπεύθυνο, τον εργοδότη.

Παράλληλα, το ΙΚΑ χορηγεί μόνο «σύνταξη αναπηρίας» λόγω επαγγελματικής νόσου, εφόσον το ποσοστό ανικανότητας προς εργασία υπερβαίνει το απαιτούμενο ελάχιστο (50%). **Οι παροχές προς τον εργαζόμενο ακόμα και όταν αναγνωρίζεται και καταγράφεται το εργατικό ατύχημα και η επαγγελματική ασθένεια, είναι ελάχιστες, δεν καλύπτουν τις συνέπειες της αναπηρίας (μερικής ή ολικής, μόνιμης ή προσωρινής) που οφείλεται στον επαγγελματικό κίνδυνο. Αυτό το γεγονός αξιοποιείται παραπέρα από την εργοδοσία για να ασκήσει πιέσεις για να μη καταγραφεί το εργατικό ατύχημα, ενώ είδαμε την κατάσταση που επικρατεί σε ότι αφορά την καταγραφή και την αναγγελία των επαγγελματικών ασθενειών.** Ακόμα δυσκολότερη είναι η κατάσταση σε άλλα ασφαλιστικά ταμεία ΝΑΤ, ΟΓΑ, ΕΤΑΑ κ.λπ. σε ότι αφορά την καταγραφή επαγγελματικών ασθενειών και εργατικών ατυχημάτων, ενώ μπορούμε να αντιληφθούμε την κατάσταση και την εργοδοτική αυθαιρεσία σε ανασφάλιστους εργαζόμενους ή σε εργαζόμενους με ελαστικές σχέσεις εργασίας, όπως η μισθωτή εργασία που κρύβεται από το Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών.

Άξονες πάλης του ταξικού κινήματος

Το ταξικά προσανατολισμένο συνδικαλιστικό κίνημα προτάσσει την προστασία συνολικά της υγείας και της ασφάλειας των εργαζόμενων από τον επαγγελματικό κίνδυνο.

Αποκτούν ιδιαίτερη σημασία οι στόχοι πάλης με τους οποίους οι εργαζόμενοι θα δώσουν τη μάχη ενάντια στην αντεργατική επίθεση της κυβέρνησης και των δυνάμεων του κεφαλαίου. Απαιτούμε:

- Τη λήψη όλων των μέτρων με κριτήριο την εγγενή ασφάλεια και την προσαρμογή του εργασιακού και ευρύτερου περιβάλλοντος στις ανάγκες των εργαζομένων και του λαού.
- Να υπάρξει ουσιαστικός έλεγχος από τους ελεγκτικούς μηχανισμούς με προσανατολισμό στην εργοδοτική ευθύνη για τη συνδυασμένη εφαρμογή του συνόλου της νομοθεσίας και των κανονισμών για την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων, τη δημόσια υγεία και ασφάλεια και την προστασία του περιβάλλοντος.
- Να παρθεί πίσω η προκλητική κυβερνητική απόφαση για κατάργηση των Τμημάτων της Επιθεώρησης Υγείας & Ασφάλειας σε 7 περιοχές της χώρας. Ριζική ενίσχυση του ανθρώπινου δυναμικού και της υλικοτεχνικής υποδομής του ΣΕΠΕ. Συνδυασμένη, με σαφή διακριτά καθήκοντα, δράση των Επιθεωρήσεων Ασφάλειας και Υγείας με τις Επιθεωρήσεις Εργασιακών Σχέσεων για την αντιμετώπιση όλων των παραγόντων που επηρεάζουν την υγεία & ασφάλεια (π.χ. εξοντωτικά ωράρια, μαύρη εργασία, εργασία ανηλίκων κ.λπ.).
- Να ιδρυθεί κρατικό σώμα Τεχνικών Ασφαλείας και Γιατρών Εργασίας και να δημιουργηθούν δημόσιες υποδομές υποστήριξης των σχετικών διαδικασιών, ενταγμένες αποκλειστικά στο δημόσιο σύστημα Υγείας, να καταργηθούν οι ΕΞ.Υ.Π.Π.
- Υπεράσπιση και διεύρυνση του θεσμού των ΒΑΕ, άμεση επανένταξη στο θεσμό των κλάδων που εξαιρέθηκαν με την Υπουργική Απόφαση του 2011, μείωση των ορίων συνταξιοδότησης, μείωση του εργάσιμου χρόνου.
- Ασφαλιστική κάλυψη του επαγγελματικού κινδύνου, με ασφάλιστρο που να επιβαρύνει αποκλειστικά την εργοδοσία, να κλιμακώνεται ανάλογα με την επιβάρυνση των όρων εργασίας των εργαζόμενων και τον υφιστάμενο επαγγελματικό κίνδυνο (δείκτες συχνότητας και βαρύτητας επαγγελματικών ασθενειών και εργατικών ατυχημάτων κ.λπ.). Παράλληλα με πρόληψη και αντιμετώπιση του επαγγελματικού κινδύνου να απαιτήσουμε την αποκλειστική επιβάρυνση της εργοδοσίας για τις συνέπειές του.

Απέναντι στις σειρήνες της υποταγής στον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, απέναντι σε αυτούς που μας καλούν να συνεχίσουμε να ζούμε με «ψίχουλα», να θυσιάζουμε την υγεία μας στο βωμό των αντιλαϊκών συμφωνιών της άρχουσας τάξης και της Ε.Ε., πρέπει να αντιτάξουμε ένα ισχυρό εργατικό κίνημα που θα σημαδεύει τον πραγματικό αντίπαλο, θα παλεύει για την ανάκτηση των απωλειών της κρίσης και θα οργανώνει την αντεπίθεση για την προοπτική της ικανοποίησης των αναγκών μας.

Παρέμβαση του Τάσου Ζερβού, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Εργαζομένων στα ασφαλιστικά ταμεία. «Τα αποθεματικά των ταμείων είναι το αίμα, ο κόπος και ο ιδρώτας των εργαζομένων»

Η σημερινή οικονομική κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων και η νέα επαπειλούμενη μείωση των παροχών τους και των προϋποθέσεων για την λήψη τους οφείλονται σε μεγάλο βαθμό και στη διαχρονική καταλήστευση των αποθεματικών τους.

Ας θυμίσουμε στους παλιότερους και να γνωρίσουν οι νεώτεροι εργαζόμενοι ορισμένες βασικές πλευρές αυτής της υπόθεσης – αρπαγής και ληστείας των αποθεματικών.

Η κοινωνική ασφάλιση είναι μία από τις σημαντικότερες κατακτήσεις του εργατικού κινήματος. Η θέσπισή της στην Ελλάδα έγινε στη δεκαετία του 1940 και με ποσοστά εισφορών υψηλά, πράγμα που γρήγορα οδήγησε σε μεγάλη συσσώρευση κεφαλαίων.

Η πλουτοκρατία και οι κυβερνήσεις της, συνεχώς εδώ και εξήντα πέντε χρόνια περίπου λεηλατούν τα αποθεματικά των Ταμείων, για να εξασφαλίζουν τζάμπα χρήμα στις επιχειρήσεις. Τόση ήταν η «αγωνία τους» για τα οικονομικά προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος και για τα «περιορισμένα μέσα» που διέθετε, ώστε μέσα σε αυτά τα χρόνια, δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ, έκαναν... φτερά, χρησιμοποιήθηκαν κατά κύριο λόγο ως «κίνητρα για την ανάπτυξη και την εκβιομηχάνιση», δηλαδή έγιναν εργοστάσια, επιχειρήσεις, καράβια και τράπεζες στα χέρια της αστικής τάξης, αίμα για το χρηματιστήριο.

Σε συνδυασμό με την καθυστέρηση ωρίμανσης της χρήσης των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και την ανάγκη εύρεσης κεφαλαίων για την χρηματοδότηση της ραγδαίας καπιταλιστικής ανάπτυξης το αστικό κράτος θέσπισε τον αναγκαστικό νόμο 1611/1950-**τον οποίο επικαλούνται χωρίς τσίπα**- με τον οποίο τα ασφαλιστικά ταμεία υποχρεωτικά κατέθεταν τα αποθεματικά τους στην Τράπεζα της Ελλάδος με ελάχιστο ή και σχεδόν μηδενικό επιτόκιο. Υπολογίζεται ότι την περίοδο 1951 – 1975 χάθηκαν περίπου 58 δις ευρώ. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η περίοδος της χούντας, όπου το 1973 το επιτόκιο ήταν 4% και ο πληθωρισμός 15.5% και το 1974 με πληθωρισμό 26,5% το επιτόκιο παρέμεινε στο 4%. Για πρώτη φορά στα Ταμεία επιτράπη να καταθέτουν τα αποθεματικά τους με τρέχοντα ή μεγαλύτερα επιτόκια από το 1985, μέ τεράστιες απώλειες.

Από την δεκαετία του 1990 με τον νόμο 2076/1992 (κυβέρνηση ΝΔ) δόθηκε η δυνατότητα στα ταμεία να τζογάρουν το 20% των αποθεματικών τους στο χρηματιστήριο. Το ποσοστό αυτό αυξήθηκε με τον νόμο 2676/99 (κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ) και παράλληλα δόθηκε η δυνατότητα σε συμμετοχή των ταμείων στα λεγόμενα νέα τραπεζικά και άλλα προϊόντα. Την περίοδο 1999-2002 και 2008-2009 χάθηκαν περίπου 7 δις ευρώ στο χρηματιστηριακό τζόγο (αγορά μετοχών από τα ασφαλιστικά ταμεία κ.α). Ουσιαστικά ανατέθηκε εν λευκώ στους τραπεζίτες η διαχείριση των αποθεματικών των ταμείων. Από την αγορά των λεγόμενων δομημένων ομολόγων χάθηκαν επίσης τεράστια ποσά. Επίσης είναι δύ-

σκολο να υπολογιστεί το μέγεθος της ζημιάς από την απομείωση της αξίας των τίτλων που διαθέτουν έως σήμερα.

Το εξωφρενικό σε αυτή την περίπτωση είναι ότι τα ασφαλιστικά ταμεία φαίνονταν να αγοράζουν ομόλογα ελληνικού δημοσίου, τα οποία όμως το ίδιο το κράτος που τα εξέδωσε τα είχε ήδη πουλήσει στην τράπεζα J. Morgan σε τιμή κατώτερη της ονομαστικής τους αξίας και έτσι αυτά τα ομόλογα «άλλαξαν χέρια» και κατέληξαν εν μία νυκτί στα ασφαλιστικά ταμεία σε τιμή ανώτερη της ονομαστικής τους αξίας και τα οποία ουσιαστικά τα πλήρωσαν. Δηλαδή με τα χρήματα των ασφαλιστικών ταμείων κάποιοι έβγαλαν τεράστια κέρδη.

Η πιο πρόσφατη ληστεία των αποθεματικών είναι το γνωστό psi. Εδώ θέλουμε να σημειώσουμε ότι η ΤτΕ συνέχιζε να αγοράζει ομόλογα για ένα 5μηνο αν και είχε εξαγγελθεί το επικείμενο κούρεμά τους. Αγόραζε ομόλογα ελληνικού δημοσίου ακόμα και με κεφάλαια κίνησης των ταμείων. Πρόκειται για την μεγαλύτερη και βίαιη αρπαγή πλούτου του κόπου των εργαζομένων εν μία νυκτί. Για την προστασία μάλιστα των διοικήσεων των τραπεζών και των ταμείων με πρόσφατο νόμο απαλλάχτηκαν από κάθε ευθύνη.

Σε όλα τα παραπάνω θα πρέπει επίσης να υπολογίσουμε την μη καταβολή του κράτους των οφειλών του στα ασφαλιστικά ταμεία του ποσοστού που του αναλογεί στα πλαίσια της τριμερούς χρηματοδότησης.

Σε αυτό το σημείο θέλουμε να υπογραμμίσουμε ένα συνειδητό ψέμα που πλασάρουν οι κυβερνήσεις στα πλαίσια της χρηματοδότησης των ταμείων. Στα ποσά που υποτίθεται ότι καταβάλουν στα ταμεία συμπεριλαμβάνουν τις εισφορές που καταβάλουν οι εργαζόμενοι και οι εργοδότες. Επίσης θε-

ωρούν χρηματοδότηση την εισφορά του κράτους ως εργοδότη καθώς επίσης και την υποχρέωση της «τριμερούς χρηματοδότησης».

Από την μέχρι τώρα εμπειρία εξάγεται αβίαστα το συμπέρασμα ότι το αστικό κράτος **χρησιμοποιήσε και χρησιμοποιεί τα αποθεματικά των ταμείων για την διεύρυνση και αναπαραγωγή του κεφαλαίου, την χρηματοδότηση των μονοπωλιακών ομίλων, θαλασσοδάνεια κλπ.**

Η καπιταλιστική ανάπτυξη στην Ελλάδα στηρίχτηκε σε μεγάλο βαθμό στην αξιοποίηση των αποθεματικών των ταμείων. Με την εμφάνιση της κρίσης οι αστικές κυβερνήσεις δεν είχαν κανένα ενδοιασμό στο πια κεφάλαια πρώτα θα καταστραφούν αλλά επειδή η κρίση συνοδεύεται και από μεγάλη ανεργία κλπ επιδεινώνεται η οικονομική κατάσταση των ταμείων. Προκειμένου λοιπόν να αντιμετωπίσουν την κατάσταση και στο να διατηρήσουν έστω το κατεστραμμένο επίπεδο των αποθεματικών επιτέθηκαν σε όλα τα ασφαλιστικά δικαιώματα και τις συντάξεις. **Αυτή η επίθεση δεν θα σταματήσει θα συνεχιστεί αμείωτη και τα όρια ηλικίας θα αλλάξουν και ο υπολογισμός των συντάξεων θα γίνει δυσμενέστερος.**

Στο συνδικαλιστικό κίνημα οι δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού ενώ αναπτύσσουν μία καταγγελτική ρητορική εμφανίζουν **το Ασφαλιστικό** ως πρόβλημα «έλλειψης πόρων», **ότι είναι κυρίως** ζήτημα οικονομικό, ενισχύοντας το επιχείρημα της μη βιωσιμότητας. Κρύβουν δηλαδή ότι τα αποθεματικά το αστικό κράτος τα χρησιμοποίησε και θέλει να τα χρησιμοποιεί για τις ανάγκες του κεφαλαίου και ότι η αύξηση των ορίων ηλικίας, η συρρίκνωση των παροχών, η μείωση των εργοδοτικών εισφορών και του λεγόμενου μη μισθολογικού κόστους αποτελούν στρατηγικές επιλογές της άρχουσας τάξης και του πολιτικού της προσωπικού.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να έχουν στη προμετωπίδα των στόχων πάλης τους το ασφαλιστικό σύστημα. **Ένα νέο αντιασφαλιστικό τερατούργημα πολύ σύντομα θα έρθει στην επιφάνεια.** Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ έπαψε έστω και στα λόγια να μιλά για ανάκτηση των απωλειών. Ό,τι ψηφίστηκε καλώς ψηφίστηκε έστω και αν υποκριτικά και με κροκοδείλια δάκρυα το κατήγγελλαν

Ενώ υπάρχει συσσωρευμένη αρνητική εμπειρία από το 2012, με την απώλεια πάνω από 13 δισ. ευρώ για τα Ταμεία, ερχόμαστε στο 2015, με νέα «αριστερή» κυβέρνηση, να ξαναβάλουμε αποθεματικά ή ποσά που προορίζονται για τους λαϊκές ανάγκες, στο στόχαστρο.

Αντί να αποκαταστήσουν τη σφαγή των αποθεματικών ταμείων τώρα παίρνουν και τα όποια άλλα υπόλοιπα διαθέσιμα ή αποθεματικά υπάρχουν, όπως επίσης **παίρνουν και τα αποθεματικά από το λεγόμενο ΑΚΑΓΕ το ασφαλιστικό κεφάλαιο αλληλεγγύης γενεών.** Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, για να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της τρόικας ΕΕ – ΕΚΤ – ΔΝΤ για το κρατικό χρέος, **βάζει χέρι με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου στα ελάχιστα ταμειακά διαθέσιμα αποθεματικά των δημόσιων οργανισμών. Οι απαράδεκτες αυτές ενέργειες θα έχουν ως αποτέλεσμα νέες δραματικές περικοπές των κοινωνικών δαπανών, με οδυνηρές συνέπειες γενικότερα για τα λαϊκά στρώματα.**

Η πρόσφατη αρπαγή διαθεσίμων -αποθεματικών, οι πιέσεις, έφεραν μνήμες του 2012, όταν

η συγκυβέρνηση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ αλλά και τηλεοπτικά “παπαγαλάκια” εξαπέλυαν αισχρή επίθεση εναντίον μελών ΔΣ ασφαλιστικών ταμείων που καταψήφισαν, μιλώντας για “σκοπιμότητες”, “αντεθνική, ανεύθυνη στάση”, “ανεντιμότητα”, “συντεχνιασμό” ή βάζοντας προσαρμοσμένα τρομοκρατικά διλήμματα - του τύπου “ή κούρεμα ομολόγων ή παύση πληρωμών, συντάξεων”.

Ειδικά για τα «κουρεμένα» αποθεματικά των Ταμείων, η τότε κυβέρνηση έλεγε πως “θα συστήσει ειδικό μηχανισμό αποκατάστασης αυτών των απωλειών”, δίνονταν υποσχέσεις και έγιναν και νόμοι που υποτίθεται ότι θα κάλυπταν τις απώλειες. Από τότε μέχρι σήμερα, έχουν περάσει τρία χρόνια και ούτε ένα ευρώ δεν δόθηκε.

Επικαλούμαστε τη δήλωση του Γ. Ρωμανιά στις 21 Μάρτη, ότι ο Βενιζέλος “εξαπάτησε τους βουλευτές τον Φλεβάρη του 2012”, όταν ήθελε να τους πείσει να υπερψηφίσουν το PSI.

Πέρα από τη σχεδόν προδιαγεγραμμένη στάση των εργοδοτικών οργανώσεων που υπερψήφισαν την κυβερνητική πρόταση, δεν μπορεί να μείνει ασχολίαστη και η στάση της ΓΣΕΕ. Είναι σημεία των καιρών, “έργα και ημέρες” του ανερχόμενου κυβερνητικού συνδικαλισμού, που δεν πρέπει να μείνουν αναπάντητα σε επίπεδο κινήματος.

Οι εργαζόμενοι πρέπει τώρα μαζί με το ταξικό εργατικό κίνημα, με το ΠΑΜΕ, να απαιτήσουν διασφάλιση των συντάξεων και των παροχών. Την ανάκληση όλων των μειώσεων που έχουν επιβληθεί τα τελευταία χρόνια στις συντάξεις. Ουσιαστικές αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις και άλλα μέτρα για την ανακούφισή τους.

Κάτω τα χέρια από τα ασφαλιστικά ταμεία των εργαζομένων, τα ταμειακά διαθέσιμα και αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων και άλλων δημόσιων φορέων. Να επιστραφούν όσα έχουν ήδη δεσμευτεί και να αποκατασταθούν οι απώλειες που υπέστησαν τα ασφαλιστικά ταμεία των εργαζομένων από εισφοροαπαλλαγές των εφοπλιστών, των βιομηχάνων κ.α.

Κάλυψη, με ευθύνη του κράτους και της εργοδοσίας, του συνόλου των απωλειών από το 1950 ως σήμερα, των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων που λεηλατήθηκαν από το λεγόμενο κούρεμα ομολόγων (PSI) που είναι περίπου 13 δις ευρώ και όλων των προηγούμενων ετών.

Να αποσυρθούν όλα τα αποθεματικά των ταμείων από ομόλογα, μετοχές, αμοιβαία κεφάλαια και άλλα χρηματοπιστωτικά προϊόντα.

Κατάργηση κάθε διάταξης που επιτρέπει το τζογάρισμα των αποθεματικών σε μετοχές και άλλα χρηματοοικονομικά προϊόντα.

TAMEIO ΠΛΟΥΤΟΥ

Οι εξαγγελίες για την ίδρυση ταμείου εθνικού πλούτου για την ενίσχυση της κοινωνικής ασφάλισης θυμίζουν παλιότερες υποσχέσεις και νόμους των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, προετοιμάζουν την συνέχιση της απαλλαγής της εργοδοσίας και του κράτους τους για την χρηματοδότηση της κοιν. Ασφάλισης. Ανάλογες προτάσεις προβάλλουν ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ.

Στο ζήτημα των πόρων, και η σημερινή κυβέρνηση ΣΥΡΖΑ-ΑΝΕΛ αρνείται να πει το βασικότερο: Να πληρώσει η μεγαλοεργοδοσία και το κράτος της. Προτείνει «Κοινωνική ρήτρα στα δημόσια έργα», που δήθεν θα επιβαρύνεται ο εργολήπτης, που όμως, όπως πάντα γίνεται, πάλι θα μετακυληθεί στα λαϊκά στρώματα (π.χ. διόδια), «Κοινωνική ρήτρα επί της δημόσιας ακίνητης περιουσίας», που προφανώς πρέπει να ιδιωτικοποιηθεί για να αποδώσει, όπως το ίδιο υποκρύπτει και με την πρόταση για «την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας». Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για «ειδικό φόρο συμμετοχής στα τυχερά παιχνίδια, λαχεία, προπό, καζίνο και πρόσθετο φόρο στις επιχειρήσεις τυχερών παιχνιδιών σημαίνει οι συντάξεις να εξασφαλίζονται από τη ρουλέτα. Το κεφάλαιο τρέμει.

Η θεωρία των «νέων πόρων» είναι η συνέχεια της κυβερνητικής προπαγάνδας: «Δεν αντέχει η οικονομία», «δεν αντέχει ο προϋπολογισμός».

Εμείς λέμε ότι και τα χρήματα του προϋπολογισμού, και τα κέρδη των επιχειρήσεων και όλος ο πλούτος αυτής της χώρας παράγεται από τους εργαζόμενους, να πληρώσει λοιπόν το κεφάλαιο και να καλύπτει ο κρατικός προϋπολογισμός τη χρηματοδότηση των κοινωνικών υπηρεσιών, εντείνοντας την πάλη κατά της πολιτικής που χρησιμοποιεί τον κρατικό προϋπολογισμό για τη στήριξη, την ενίσχυση του μεγάλου κεφαλαίου.

Παρέμβαση του Στάθη Σαхинίδη, Μέλους της Γραμματείας της Πανελλαδικής Αντιμονοπωλιακής Συσπείρωσης ΕΒΕ (ΠΑΣΕΒΕ)

Συναγωνιστές/ες

Εκ μέρους της γραμματείας της Πανελλαδικής Αντιμονοπωλιακής Συσπείρωσης, σας μεταφέρω τους αγωνιστικούς χαιρετισμούς και τις ευχές για ευώδη πραγματοποίηση της σημερινής δουλειάς, πάνω σ' ένα τόσο σοβαρό θέμα όπως είναι αυτό του ασφαλιστικού ζητήματος του λαού μας.

Το ασφαλιστικό ζήτημα είναι και αυτό ένα καθαρά ταξικό ζήτημα μια και έχει σχέση με το κέρδος και ποιος το καρπώνεται. Και με αυτήν την έννοια η τάξη που έχει το πάνω χέρι θα έχει και το σχετικό όφελος. Στην προκειμένη περίπτωση, στη χώρα μας η αστική τάξη. Άρα και η αντιμετώπιση του θα πρέπει να γίνεται αντίστοιχα από τους εργαζόμενους και τους συμμάχους τους, μικρούς α/α της πόλης αλλά και του χωριού, με ταξική χροιά.

Συναγωνιστές/ες

Η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στο στρώμα των Ε.Β.Ε, από την ένταξη της χώρας στην νομισματική ένωση της Ε.Ε και μετά, διαρκώς χειροτερεύει. Την ευθύνη γι' αυτό φέρουν όλες οι κυβερνήσεις με την πολιτική που συναποφάσισαν και εφαρμόζουν, έκτοτε, στα λαμπερά σαλόνια της Ε.Ε. Την κατεύθυνση της χειροτέρευσης ακολουθεί και ο ασφαλιστικός μας φορέας.

Θα προσπαθήσω να δώσω μια εικόνα για το τι πραγματικά συμβαίνει.

Ο κάθε ασφαλισμένος στον ΟΑΕΕ, πληρώνει ασφαλιστικές εισφορές εκ' των οποίων ένα μέρος καλύπτει την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη του ιδίου και των προστατευομένων μελλών της οικογένειάς του, και ένα μεγαλύτερο μέρος για την σύνταξή του.

Συγχρόνως οι θεσμοθετημένοι από χρόνια, κάτω από την λαϊκή πίεση, πόροι από τον κρατικό προϋπολογισμό, για την συμπλήρωση των αναγκαίων κεφαλαίων για την κάλυψη των αναγκών του φορέα, εκτός του ότι διαρκώς μειώνονται, δεν αποδίδονται και στην ολότητα τους.

Μέχρι το 2008, τελευταίο προ κρίσης έτος, η συντριπτική πλειοψηφία των ασφαλισμένων στον ΟΑΕΕ, με κάποιο τρόπο κατάφερνε να καλύπτει τις ασφαλιστικές του εισφορές, πολλές φορές στερούμενος άλλες ανάγκες του.

Με την εφαρμογή όμως τα τελευταία χρόνια όλων αυτών των βάρβαρων μέτρων, που στέρησαν από τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους πάνω από το 45% του εισοδήματός τους, έχασαν αντίστοιχα και τα υπόλοιπα στρώματα, αφού η αγορά κινείται κατά κύριο λόγο από τα δύο προαναφερόμενα στρώματα της κοινωνίας μας.

Συγχρόνως η εφαρμογή φορομνηστικών, για τους α/α μέτρων, η εφαρμογή φοροελαφρύνσεων στο μεγάλο κεφάλαιο, ενίσχυσε παραπέρα τη συγκέντρωση και συγκεντροποίηση κεφαλαίου, με απο-

τέλεσμα ακόμη μεγαλύτερη συρρίκνωση στους τζίρους των μικρών α/α.

Μερικά στοιχεία ακόμη θα μας βοηθήσουν καλλίτερα να κατανοήσουμε το ζήτημα.

Το ταμειακό έλλειμμα του ΟΑΕΕ, το 2012 ήταν 31 περίπου εκατομμύρια, ενώ για φέτος με όλες τις περικοπές που έχουν κάνει, θα φτάσει τα 500 εκ. και πιθανόν να υπερβεί κατά πολύ το νούμερο αυτό.

Το γεγονός ότι ο ΟΑΕΕ κάθε μήνα το τελευταίο διάστημα εισπράττει περί τα 130 έως 150 εκατομμύρια και καταβάλλει για συντάξεις περίπου τα διπλάσια. Αν υπολογίσουμε και την κρατική χρηματοδότηση, περίπου 66 εκατομμύρια το μήνα, είναι κάτι παραπάνω από φανερό ότι το ταμείο είναι μείον.

✗ 1 στους 2 συναδέλφους ΕΒΕ αδυνατούν να καταβάλλουν την εισφορά τους προς τον ΟΑΕΕ (370.000 ενεργοί ασφαλισμένοι, σε σύνολο 750.000) και μένουν ακάλυπτοι ασφαλιστικά αυτοί και οι οικογένειές τους. Το μέτρο για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη που νομοθέτησαν για τους ανασφάλιστους με τις προϋποθέσεις που φέρει, καλύπτει μόνον αυτούς που διέκοψαν τις εργασίες τους ή έκλεισαν την επιχείρησή τους. Μέτρο που υστερεί και από αυτό της προηγούμενης κυβέρνησης.

✗ 1 στους 2 συναδέλφους απειλείται με κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων και των εργαλείων δουλειάς τους, με προσωποκράτηση και πλειστηριασμούς. Το ΚΕΑΟ ήδη προχωράει σε διαδικασία πλειστηριασμών για οφειλές άνω των 5.000€!

Με τις προηγούμενες ρυθμίσεις αλλά και αυτές που θεσπίστηκαν από την κυβέρνηση «1η φορά αριστερά» σημαντικά μικρός αριθμός επωφελείται, μια και εδώ οι προϋποθέσεις είναι απαγορευτικές. Και από αυτούς που θα καταφέρουν να ενταχθούν πολύ γρήγορα θα αναγκαστούν να εγκαταλείψουν. Όταν δεν μπορείς να καλύψεις την τρέχουσα εισφορά, πώς να καλύψεις και την όποια δόση;

✗ Οι συνταξιούχοι του ΟΑΕΕ που λαμβάνουν κατά μέσο όρο 550€ σύνταξη, καλούνται να υπομείνουν συνεχείς μειώσεις (έως 33% μέχρι το 2016) γιατί ... στερούνται τα αποθεματικά των ταμείων. Όλες όμως οι κυβερνήσεις συνειδητά καταλήστευσαν τα αποθεματικά.

Έχει αξία εδώ να δούμε το γιατί τα ταμεία είναι άδεια.

Το 2007 η αναλογία συνταξιούχων προς ασφαλισμένων στον ΟΑΕΕ ήταν 1:3. Ενώ σήμερα η σχέση αυτή στη πραγματικότητα είναι 1:1 λόγω των οφειλών).

✗ Οι αυτοαπασχολούμενοι βλέπουν να απομακρύνεται συνεχώς η δυνατότητα του να βγουν στη σύνταξη, καθώς αυξάνουν τα όρια και οι προϋποθέσεις, αλλά και τα «λουκέτα».

✗ Οι ασθενείς πληρώνουν μια πανάκριβη και υποβαθμισμένη δημόσια υγεία.

✗ Χιλιάδες αυτοαπασχολούμενοι αδυνατούν να κάνουν τις απαραίτητες για την υγεία τους εξετάσεις.

1 στους 3 ασθενείς αναγκάζεται να διαφοροποιήσει τη θεραπεία του, αραιώνοντας τη συχνότητα λήψης φαρμάκου, ώστε να διαρκέσει περισσότερο.

ΕΡΧΕΤΑΙ ΝΕΟΣ ΑΝΤΙ-ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Σύμφωνα με τα μνημόνια για το 2015, προβλέπεται η υλοποίηση του μοντέλου κοινωνικής ασφάλισης με τους 3 πυλώνες.

Έτσι αυτά που μαγειρεύονται με τις «σκληρές» διαπραγματεύσεις θα περιέχουν:

- **Δραστική μείωση των συντάξεων** σε όσους είναι ήδη συνταξιούχοι..
- Καθιέρωση της λεγόμενης **εγγυημένης κρατικής σύνταξης** για όσους ... κατορθώσουν να βγουν σε σύνταξη, που θα εγγυάται την «πείνα» και την εξαθλίωση.
- Εισάγεται η **ρήτρα μηδενικού ελλείμματος** (ανεστάλη προσωρινά) για τα ταμεία, δηλαδή η σύνταξη θα εξαρτάται από το αν τα ταμεία έχουν χρήματα και αυτό θα ελέγχεται ανά τρίμηνο.
- Πέρα από την κρατική σύνταξη – πείνας, ο κάθε ασφαλισμένος θα καλείται να κάνει **ιδιωτική ασφάλιση**, σε μια προσπάθεια να εξασφαλίσει ανθρώπινα γηρατειά.

Ο στρατηγικός σκοπός Ε.Ε. και κυβερνήσεων ήταν, είναι και θα είναι η πλήρης εμπορευματοποίηση του αγαθού της Υγείας και της Ασφάλισης

Θέλουν να μας πείσουν ότι η ΥΓΕΙΑ - ΑΣΦΑΛΙΣΗ είναι ΥΠΗΡΕΣΙΑ προς πώληση και όχι κοινωνικό αγαθό και δικαίωμα για όλους. Θέλουν να μας πείσουν ότι ο ανταγωνισμός μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα θα βελτιώσει τις υπηρεσίες που θα λαμβάνει ο αυτοαπασχολούμενος. Πότε και πού επιβεβαιώθηκε κάτι τέτοιο; Αντιμετωπίζουν το δημόσιο σύστημα υγείας ως

επιχείρηση Α.Ε. καλώντας το να ακολουθήσει την υγιή ανταγωνιστικότητα και επιχειρηματικότητα, για «ν' αυξήσει τα έσοδά του».

γιατί αυτό επιβάλλει ο μονοπωλιακός δρόμος Ανάπτυξης που υπηρετούν!

Οι μόνοι που θα ωφεληθούν από τις αλλαγές αυτές είναι οι μεγάλες ιδιωτικές εταιρείες, οι μονοπωλιακοί όμιλοι. Αυτοί βλέπουν την κρίση και την πολιτική του «εξορθολογισμού» της δημοσιονομικής σταθερότητας ως «ευκαιρία» για να μεγαλώσουν την πίτα που λυμαίνονται. Είναι χαρακτηριστικό ότι το τελευταίο διάστημα πυκνώνουν οι διαφημιστικές καμπάνιες των μεγάλων ασφαλιστικών εταιρειών ενώ ο κύκλος εργασιών των εταιριών υγείας αυξήθηκε μέσα στην κρίση κατά 7,8%. Και αυτά είναι ψίχουλα μπροστά στα επερχόμενα κέρδη τους...

Μοχλός για την επίτευξη αυτού του στόχου είναι η χρόνια εγκατάλειψη και υπονόμηση του δημόσιου συστήματος υγείας.

Στο πλαίσιο αυτό, η κρατική χρηματοδότηση μειώνεται συνεχώς, με προοπτική η ασφάλιση να γίνει ατομική υπόθεση του κάθε εργαζόμενου!

Συναγωνιστές/ες

Νομίζω εύλογα τίθενται **δύο ερωτήματα**.

- α) Από πού κι ως πού οι σημερινοί ασφαλισμένοι είναι υπεύθυνοι για την πληρωμή των συντάξεων; Η εισφορά του καθενός κατατίθεται στο ταμείο για να δημιουργηθεί το απόθεμα εκείνο που θα του επιτρέψει κάποτε να πάρει σύνταξη. Όποιος δεν πληρώνει την εισφορά του, ναρκοθετεί κυρίως τη δική του σύνταξη και βέβαια όχι τις συντάξεις των άλλων. Προς τι λοιπόν οι ποινικές διώξεις προς τους ασφαλισμένους που αδυνατούν να καλύψουν τις εισφορές τους;
- β) Τι έγιναν τα χρήματα που οι σημερινοί συνταξιούχοι πλήρωσαν στο ταμείο για να μπορέσουν να πάρουν σύνταξη; Δεν υπάρχει ούτε ένας συνταξιούχος του ΟΑΕΕ που να μην έχει πληρώσει τις υποχρεώσεις του προς το ταμείο. Αλλιώς, δεν θα μπορούσε να βγει στη σύνταξη.

Σύμφωνα με αναλογιστική μελέτη του 2008, του αρμόδιου τότε Υπουργείου, ο ΟΑΕΕ θα έπρεπε να διαθέτει 48,8 δις ευρώ αποθεματικά από τις συσσωρευμένες εισφορές των ασφαλισμένων τα προηγούμενα χρόνια. Τη συγκεκριμένη χρονιά, είχε στα ταμεία του 588 εκατομμύρια. Σήμερα περιμένει να μαζέψει, ότι μπορεί, για να καλύψει μερικώς τις ανάγκες του.

Έχει αξία να αναφέρουμε το πώς διαχρονικά εξελίχθηκε το στράγγισμα των ασφ. Ταμείων ... **για τη διάσωση του μονοπωλιακού δρόμου ανάπτυξης της οικονομίας.**

- **1951 έως το 1975:** Η πρώτη μεγάλη «νόμιμη» ληστεία στοιχίζει στα ταμεία, **58 δις. €**
- **Το 1973 και το 1974:** τα πλεονάσματα των Ασφαλιστικών Ταμείων χάνουν **το 1/3** της αξίας τους.
- **Δεκαετία του 1990:** οι διοικήσεις των ασφαλιστικών ταμείων τοποθετούν το 23% των αποθεματικών τους στο χρηματιστήριο. Οι ζημιές είναι πάνω από **3,5 δις. €**

- **2012:** Οι συνολικές απώλειες με τα στοιχεία του PSI, από το υποχρεωτικό κούρεμα στις ονομαστικές αξίες των ομολόγων αυτών είναι 53% **(12,5 δισ. €)** και σε πραγματικές αξίες άνω του 70%. **(16,8 δισ. €)**

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ: Τα αποθεματικά σήμερα είναι μηδενικά, 6 στους 10 συνταξιούχους ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και τα χρέη των ταμείων ν' αγγίζουν τα 20 δισ. €

Συναγωνιστές/ες

- Πηγή των προβλημάτων είναι η δίψα για κερδοφορία των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων που θέλουν να ανοίξουν παρτίδες και στον χώρο της Ασφάλισης – Υγείας.
- Οι αντιασφαλιστικές επιλογές ΕΕ – κυβερνήσεων που οδηγούν σε πτώχευση τα ασφαλιστικά ταμεία και τους αυτοαπασχολούμενους είναι **ΑΠΟΛΥΤΑ** συνειδητές και εφαρμόζονται ενιαία σε όλα τα κράτη μέλη της Ε.Ε. Δεν έχουν λογιστικό χαρακτήρα, αλλά πολιτικό.
- Τα λουκέτα, τα τσακισμένα εισοδήματα επιδείνωσαν την κατάσταση των ταμείων, αλλά δεν αποτελούν την πηγή των προβλημάτων για το ασφαλιστικό σύστημα. Σε κάθε περίπτωση για την ανεργία και τα λουκέτα υπεύθυνοι δεν είμαστε εμείς!
- **Το ασφαλιστικό δεν είναι ξεκομμένο από τα υπόλοιπα προβλήματά μας. Είναι ένα ακόμα φιλομονοπωλιακό μέτρο,** μαζί με τη φοροληστεία, την κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας, την αντεργατική επίθεση κ.ά.

Δεν είναι παράπλευρη απώλεια το 1/3 του ενεργού πληθυσμού (3.068.000) που στερείται ασφαλιστικής ικανότητας. Είναι **ο πυρήνας αυτού του δρόμου ανάπτυξης** που συμπιέζει το μεροκάματο στο όνομα της ανταγωνιστικότητας, που θεωρεί *“διαρθρωτικό πρόβλημα”* τους αυτοαπασχολούμενους.

Όμως συναγωνιστές και συναγωνίστριες, υπάρχει διέξοδος; Υπάρχει άλλος δρόμος-σωτηρία;

Πιστεύουμε πως ναι υπάρχει. Είναι αυτός της οργάνωσης στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, στους κλάδους, σε κάθε επίπεδο κοινωνικής συνεύρεσης και δραστηριότητας. Δυναμώνοντας τη δική μας συμμαχία, τη Λαϊκή Συμμαχία, απέναντι στη συμμαχία του κεφαλαίου.

Απομονώνοντας όλους εκείνους, τους πρόθυμους προπαγανδιστές του «ευρωπαϊκού μονόδρομου» που υπονομεύουν την αγωνιστική προοπτική, ενισχύουν την ηττοπάθεια και τις ψευδαισθήσεις. Τους θιασώτες της ανταποδοτικότητας, της απελευθέρωσης της αγοράς, που άφησαν το συνδικαλιστικό κίνημα απροετοίμαστο στην επίθεση που τώρα δέχεται. Που συμφώνησαν στο τζογάρισμα των αποθεματικών των ταμείων.

Στην κατεύθυνση της ρήξης με την κρατούσα κατάσταση. Στην κατεύθυνση ανατροπής της εξουσίας του κεφαλαίου. Στην κατεύθυνση τρόπου ανάπτυξης της οικονομίας με κεντρικό σχεδιασμό για την κάλυψη των αναγκών όλου του Λαού μας. Με αξιοποίηση όλων των πλοτοπαραγωγικών πηγών της χώρας σε όφελος του Λαού μας. Έξω από κάθε ξένη εξάρτηση, από λυκοσυμμαχίες και ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς.

Στον 21ο αιώνα όπου ο παραγόμενος πλούτος και η επιστήμη έχουν και συνεχίζουν να κά-

νουν άλματα, δεν μπορεί και δεν πρέπει η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και ασφάλιση, να μην είναι παρά μόνον βασικό δημόσιο σύγχρονο κοινωνικό αγαθό.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ: δημόσια, καθολική, κρατικά επιχορηγούμενη κατά τα 2/3.

- ✓ Άμεση **κρατική χρηματοδότηση** ικανή να βγάλει το ταμείο από το σημερινό αδιέξοδο.
- ✓ **Επιστροφή των αποθεματικών.**
- ✓ **Μείωση των ασφαλιστικών εισφορών** κατά 30%, χωρίς απώλεια ασφαλιστικών δικαιωμάτων.
- ✓ Μείωση των εισφορών για τον κλάδο υγείας κατά 50% με προοπτική την κατάργησή της.
- ✓ **Θεσμοθέτηση τέλους επί των κερδών των επιχειρήσεων υπέρ του ΟΑΕΕ**, κλιμακούμενου προοδευτικά, για κέρδη άνω των 20.000€

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ:

- ✓ **Καμία μείωση συντάξεων** και αναπλήρωση των απωλειών των προηγούμενων χρόνων.
- ✓ **Αύξηση της βασικής σύνταξης στα 486€** (όπως στο ΙΚΑ), επέκτασή της σ' όλους τους συνταξιούχους του ΟΑΕΕ και υπολογισμός των εισφορών που έχουν καταβληθεί πάνω από τη βασική.
- ✓ Συνταξιοδότηση όλων όσων συμπληρώνουν συντάξιμη ηλικία, με βάση τις εισφορές που έχουν ήδη καταβάλλει **και οριστική διαγραφή των χρεών τους.**
- ✓ **Προσωρινή σύνταξη** μέσα σε ένα μήνα από την κατάθεση της αίτησης συνταξιοδότησης και οριστική εντός εξαμήνου.
- ✓ **Αναγνώριση του χρόνου ανεργίας στα συντάξιμα έτη.**

ΧΡΕΗ:

- ✓ Κατάργηση του ΚΕΑΟ για χρέη στον ΟΑΕΕ. Κατάργηση της ασφαλιστικής ενημερότητας για τον ΟΑΕΕ.
- ✓ **Πάγωμα των χρεών** προς ΟΑΕΕ, δημόσιο τράπεζες και ιδιώτες. Κεφαλαιοποίηση των χρεών χωρίς προσαυξήσεις και πρόσθετα τέλη. **Μακρόχρονη ρύθμιση με δόσεις που να μην ξεπερνούν το 10% του διαθέσιμου εισοδήματος.**
- ✓ **Καμιά κατάσχεση πρώτης κατοικίας και αναστολή των κατασχέσεων** επαγγελματικής στέγης, εξοπλισμού, μεταφορικών μέσων και λογαριασμών κ.λπ. για όσους αυτοαπασχολούμενους διατηρούν την επιχείρησή τους **και Επίδομα ανεργίας στα 600€** και πλήρη ιατροφαρμακευτική – νοσοκομειακή κάλυψη για κάθε αυτοαπασχολούμενο που κλείνει το μαγαζί του, χωρίς εξαιρέσεις και έως ότου βρει εργασία.

Παρέμβαση της Κωνσταντίνας Λυμπέρη, Μέλος του Συνδικάτου Τροφίμων - Ποτών. «Γυναίκες και Ασφαλιστικό»

Το ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης μας αφορά όλους το σύνολο της εργατικής, λαϊκής οικογένειας, αφορά όλες τις ηλικίες. Η Κοινωνική Ασφάλιση δεν αφορά μόνο τη σύνταξη, αλλά συνδέεται άμεσα με τις παροχές υγείας, κοινωνικής πολιτικής και πρόνοιας, οι ανατροπές των οποίων οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια την πλειονότητα των εργαζόμενων γυναικών σε ένα νέο μεσαίωνα.

Ένα μέρος των εργαζόμενων γυναικών έχει ήδη βρεθεί στο στόχαστρο των αντιασφαλιστικών ανατροπών, με την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης μέχρι τα 67 χρόνια, την κατάργηση της πενταετούς διαφοράς στα ηλικιακά όρια συνταξιοδότησης μεταξύ αντρών και γυναικών και την ισοπέδωση στο όνομα της ισότητας των φύλων κάθε ευνοϊκής διάταξης και ρύθμισης που ίσχυε για τις γυναίκες.

Η πενταετής διαφορά στα όρια συνταξιοδότησης μεταξύ ανδρών και γυναικών δεν είναι ούτε πρόνομο, ούτε πρόωρη συνταξιοδότηση. Είναι η ελάχιστη αναγνώριση της κοινωνικής αξίας της μητρότητας και της βιολογικής διαφοράς των γυναικών. Είναι η ελάχιστη αναγνώριση των κοινωνικών και οικογενειακών βαρών που επωμίζονται οι εργαζόμενες γυναίκες στα πλαίσια μιας κοινωνίας που μεταβιβάζει συνεχώς κοινωνικές υπηρεσίες στις πλάτες τους.

Ταυτόχρονα, η σύνταξη που εξασφαλίζουν, άνδρες και γυναίκες, είναι κουτσουρεμένη. Με βάση τα στοιχεία, η ψαλίδα ανάμεσα στις συντάξεις ανδρών και γυναικών φτάνει το 25%. Εντυπωσιακή είναι η μείωση που έχουμε το 2013-2014 στις αμοιβές των γυναικών στην προσωρινή απασχόληση, όπου είναι 7,8%. Στη μόνιμη απασχόληση η πτώση των αμοιβών στις γυναίκες είναι γύρω στο 5%. Βάζουν δυναμίτη στην πρόωρη συνταξιοδότηση της μητέρας με ανήλικα παιδιά, με ΑμΕΑ κα.

Για όλο και περισσότερες γυναίκες η σύνταξη γίνεται άπιαστο όνειρο, με δεδομένη την αυξανόμενη ανεργία, τη μερική απασχόληση, την εκ περιτροπής εργασία αλλά και την ανασφάλιστη δουλειά, που αντιμετωπίζουν σε μεγαλύτερο βαθμό συγκριτικά με τους άντρες.

Με βάση τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για το Δ' τρίμηνο του 2014, 135.400 εργαζόμενες εργάζονται με μερική απασχόληση - υποαπασχολούνται, με το μεγαλύτερο ποσοστό στις ηλικίες 35-65 ετών, ενώ το ποσοστό ανεργίας των γυναικών ανήλθε στο 29,6%, ιδιαίτερα στις νέες αγγίζει το 58,1%. Αυτές οι γυναίκες στερούνται μια σειρά επιδομάτων, τα οποία απαιτούν ορισμένο αριθμό ημερομισθίων (επίδομα γάμου, τοκετού, λοχείας, ασθένειας, ανεργίας κ.ά.). Μιλάμε για μισό μεροκάματο- μισό ένσημο. Το γεγονός αυτό διευκολύνει τους εργοδότες οι οποίοι καταβάλουν χαμηλές εισφορές, ή ακόμα δεν καταβάλουν και καθόλου εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία

Πιο συγκεκριμένα αναφέρεται: «Κατά το χρόνο της άδειας μητρότητας, η γυναίκα δικαιούται αμοιβή από τον εργοδότη της, δεκαπέντε ημερών, εάν δεν έχει συμπληρώσει ημερομηνία ενός έτους, ή ενός μηνός, εάν την έχει συμπληρώσει.

Από τις αποδοχές της μισθωτού, εκπίπτει ότι της καταβλήθηκε από τον ασφαλιστικό της φορέα. Στη γυναίκα που υπάγεται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. και έχει συμπληρώσει διακόσια ημερομίσθια κατά τα δύο

τελευταία χρόνια, πριν την πιθανολογούμενη ημερομηνία τοκετού της, καταβάλλεται, λόγω της απουσίας της, επίδομα μητρότητας από το Ι.Κ.Α. και συμπληρωματική παροχή από τον ΟΑΕΔ, που καλύπτουν τελικά τις αποδοχές της επί δεκαεπτά εβδομάδες.» **Υπάρχουν περιπτώσεις νέων εργαζόμενων γυναικών οι οποίες χάνουν το επίδομα ακόμα και για 1 ένημο!!!**

«Έχουμε την ειδική παροχή προστασίας μητρότητας. Με τις διατάξεις του ν.3655, θεσμοθετήθηκε ειδική παροχή, με μορφή άδειας, η οποία χορηγείται στις εργαζόμενες μετά τη λήξη άδειας μητρότητας και της ισόχρονης, ως προς το μειωμένο ωράριο, άδειας. Η διάρκειά της είναι έξι μήνες, ενώ η εργαζόμενη επιδοτείται και καλύπτεται ασφαλιστικά από τον ΟΑΕΔ, σύμφωνα με το κατώτατο μισθό, όπως κάθε φορά καθορίζεται από την Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.» Όμως, το συγκεκριμένο ποσό προέρχεται από τις εργοδοτικές εισφορές, που πλέον έχουν καταργηθεί.

Αντίστοιχα, το επίδομα τοκετού(900ευρώ), που αποτελούσε μια ανάσα για τις πρώτες ανάγκες του μωρού και δινόταν από τα ασφαλιστικά ταμεία, με Υπουργική Απόφαση δίνεται μόνο σε όσες ασφαλισμένες γεννούν στο σπίτι!!! Μας γυρνάνε δεκαετίες πίσω.

Επιπλέον, η μερική και προσωρινή απασχόληση, η ανεργία, η «μαύρη» εργασία περιορίζουν την ασφαλιστική κάλυψη των γυναικών και επομένως και το δικαίωμά τους στη δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Οι χαμηλότεροι μισθοί και μεροκάματα που συνεπάγεται η «ευέλικτη» εργασία κάνουν δυσβάστακτες τις συνέπειες της εμπορευματοποίησης της Υγείας. Αναγκάζονται να ακριβοπληρώνουν γιατρούς, φάρμακα, εμβόλια, εξετάσεις, νοσηλεία και σε περίπτωση που δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στο κόστος να στερούνται κάθε παροχή Υγείας, οι ίδιες και τα παιδιά τους. Το χέρι στην τσέπη υποχρεώνονται να βάλουν και οι ασφαλισμένες, αφού αυξάνονται οι ανταποδοτικές πληρωμές, ενώ η άσχημη κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων ανοίγει το δρόμο να επιβληθούν επιπλέον πληρωμές και πρόσθετες περικοπές στο δικαίωμα στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Η κατάσταση αυτή είναι πολλαπλά επιβαρυντική για τις γυναίκες, λόγω της φυσιολογίας του οργανισμού τους, του αναπαραγωγικού τους ρόλου, των πρόσθετων και ιδιαίτερων αναγκών που αυτός συνεπάγεται για υπηρεσίες Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, προληπτικές εξετάσεις, προγεννητικό έλεγχο, μαιευτική περίθαλψη. Οι συνθήκες αυτές αποδεικνύουν γιατί είναι επιτακτική ανάγκη τώρα να υλοποιηθεί το αίτημα για αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα Υγείας - Πρόνοιας, με άμεση κατάργηση των εισφορών των ασφαλισμένων στον κλάδο Υγείας, που θα παρέχει υπηρεσίες ια-

τροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης σε όλους και όλες, ανεξάρτητα από το αν έχουν ασφάλιση.

Για να νομιμοποιηθούν οι αντισφαλιστικές ανατροπές στη συνείδηση των γυναικών, η Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων του Ευρωκοινοβουλίου διαπιστώνει πως οι γυναίκες καταγράφουν μεγαλύτερο προσδόκιμο επιβίωσης από τους άντρες, που φτάνει συγκεκριμένα τα 82,4 έτη έναντι 76,4 ετών. Όμως, το γεγονός ότι οι γυναίκες ζουν περισσότερο δεν σημαίνει και ότι η υγεία τους βρίσκεται σε καλύτερη κατάσταση. Προφανώς από τις μελέτες τους απουσιάζουν έρευνες για επαγγελματικές ασθένειες που αφορούν κατά πλειοψηφία τις εργαζόμενες, όπως οι μυοσκελετικές παθήσεις. Επιπλέον, οι ευέλικτες εργασιακές σχέσεις με τις οποίες δουλεύουν σε μεγάλο ποσοστό οι γυναίκες, συνεπάγονται χειρότερες συνθήκες και μεγαλύτερους κινδύνους, ακανόνιστα και «ανάποδα» ωράρια, που επιβαρύνουν τη σωματική και ψυχική τους υγεία.

Η μετατροπή των συμβάσεων πλήρους απασχόλησης σε μερικής, η επιβολή εκ περιτροπής εργασίας, η αντικατάσταση των Συλλογικών Συμβάσεων από ατομικές έχουν αρνητικές επιπτώσεις που δεν περιορίζονται στη μείωση στο μεροκάματο και κατ' επέκταση στο συντάξιμο μισθό των γυναικών. Η εξάπλωση των ατομικών συμβάσεων οδηγεί στην κατάργηση θετικών ρυθμίσεων και παροχών που περιέχονταν στις κλαδικές συμβάσεις, κατακτήσεων που μπορεί βέβαια να υπολείπονταν σε σχέση με τις σύγχρονες ανάγκες, αποτελούσαν όμως βοήθεια για τις εργαζόμενες. Τέτοια παραδείγματα είναι οι ρυθμίσεις για την ασφάλεια των εγκύων στην εργασία, η άδεια μητρότητας και θηλασμού, επιπλέον άδειες για τις μονογονεϊκές οικογένειες και για τους γονείς παιδιών με αναπηρία, επίδομα παιδικού σταθμού και παιδικές κατασκηνώσεις. Και βέβαια, ένα μεγάλο ποσοστό εργαζόμενων γυναικών που εργάζονται σε εργολαβικά συνεργεία, με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών(μπλοκάκι), οι εργαζόμενες στα 5μηνα προγράμματα, με συμβάσεις 1 μέρας έως 1 μήνα στερούνται ακόμα και αυτά τα στοιχειώδη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Πιο συγκεκριμένα για τις γυναίκες, απαιτούμε:

Σύνταξη στα 55 για τις γυναίκες, στα 60 για τους άνδρες - 50 και 55 αντίστοιχα για τα Βαρέα Ανθυγιεινά. Να υπάρχει η 5ετής διαφορά μεταξύ ανδρών και γυναικών, και στις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις μητέρων ανηλίκων, ΑμΕΑ, πολύτεκνων.

Ουσιαστική προστασία της μητρότητας, ειδικά μέτρα πρόληψης και προστασίας της υγείας του γυναικείου πληθυσμού (γυναικολογικά ιατρεία στα κέντρα υγείας, κέντρα οικογενειακού προγραμματισμού).

Μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα για όλες τις εργαζόμενες, άδειες κύησης - τοκετού - λοχείας δύο μήνες πριν και έξι μήνες μετά τον τοκετό, άδεια μητρότητας για ένα χρόνο, με πλήρη μισθό, ασφαλιστικά δικαιώματα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Στη συνέχεια, διευκόλυνση της επιστροφής της μητέρας στην εργασία, με μειωμένα ωράρια κατά δύο ώρες για τα επόμενα δύο χρόνια και κατά μία ώρα για άλλα δύο, με δίκτυο δημόσιων και δωρεάν βρεφονηπιακών σταθμών και υποδομών για τη δημιουργική απασχόληση βρεφών και νηπίων.

Τα μέλη των μονογονεϊκών οικογενειών να εργάζονται μόνο πρωινή βάρδια μέχρι τα παιδιά να φτάσουν στην ηλικία των 10 ετών.

Παρέμβαση της Λέττας Μεθωνιού, Μέλος της Πανελλαδικής Γραμματείας Υγείας – Πρόνοιας του ΠΑΜΕ. «Ασφαλιστικό και Υπηρεσίες Υγείας και Πρόνοιας»

Ο πόλεμος που έχουν κηρύξει σε βάρος των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων η ΕΕ, το κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις του αφορά πρωτίστως και το βασικό λαϊκό δικαίωμα στην υγεία και στη πρόνοια. Η επίθεση με αφορμή την κρίση που εκδηλώθηκε τα τελευταία χρόνια έχει πάρει πρωτόγνωρες διαστάσεις και συνεχίζεται. Είναι συνεχής, ξεκίνησε πριν από τη κρίση. Δεν αφήσαμε να πάει λεπτό χαμένο. Σωματεία, ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα, που συσπειρωνόμαστε στο ΠΑΜΕ, μαζί με τους συμμάχους μας την ΟΓΕ, το ΜΑΣ, τη ΠΑΣΕΒΕ, αναπτύξαμε αγωνιστικές πρωτοβουλίες παντού. Με τη πείρα και της σημερινής ημερίδας, συνεχίζουμε τις αγωνιστικές πρωτοβουλίες, σύμφωνα με τον σχεδιασμό του ΠΑΜΕ. Παίρνουμε μέτρα, οι θέσεις και τα συμπεράσματα, να φθάσουν σε όλα τα σωματεία, σε όλους τους εργαζόμενους. Η επίθεση στην υγεία έχει βαθειά ταξικά χαρακτηριστικά, πατάει πάνω στην ανάγκη να ενισχυθούν τα κέρδη και η ανταγωνιστικότητα των μονοπωλίων μέσω της μείωσης του μη μισθολογικού κόστους εργασίας, μείωσης των κρατικών και ασφαλιστικών δαπανών για κοινωνικές παροχές και δικαιώματα. Ενισχύθηκε η επιχειρηματική λειτουργία των κρατικών νοσοκομείων, η εμπορευματοποίηση των εργασιών τους, επιταχύνθηκε η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων. Η κρατική υποχρηματοδότηση, η μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, η αύξηση της ανεργίας περιορίζουν τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων. Γίνονται το άλλοθι και ο πολιορκητικός μοχλός για να πιέζονται διαρκώς οι ασφαλιστικές παροχές προς τα κάτω. Τα αντιδραστικά για το μέτρα για την υγεία, έχουν παρθεί εδώ και πολλά χρόνια πριν σε μια σειρά κρατών μελών της ΕΕ, είτε έχουν μνημόνια είτε όχι και ανεξάρτητα από το ύψος των χρεών. Στη χώρα μας έχει γίνει επεξεργασία των μέτρων αυτών τα τελευταία τουλάχιστον είκοσι χρόνια και έχει δρομολογηθεί η εφαρμογή τους. Έρχονται με καθυστέρηση. Δεν είναι προσωρινά, αλλά έχουν μόνιμο χαρακτήρα. Έχει πρακτική αξία η κατανόηση αυτής της αλήθειας για το περιεχόμενο και τη προοπτική του αγώνα και της λαϊκής πάλης.

Οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στην υγεία και τα μέτρα που έχουν παρθεί και εφαρμόζονται αφορούν.

Α) Τη δραστική μείωση των κρατικών δαπανών για τις δημόσιες υπηρεσίες υγείας-πρόνοιας, στον ΕΟΠΥΥ, στα ασφαλιστικά ταμεία, στο φάρμακο και παράλληλα την αύξηση των πληρωμών των ασθενών. Ορισμένα ενδεικτικά παραδείγματα. Την περίοδο 2009-2015 μειώθηκαν οι λειτουργικές δαπάνες στα νοσοκομεία σε ποσοστό 50%. Το 2009 ήταν 2,81 δις € και το 2015 1,39 δις €. (ΣΦΕΕ 19/9/2104).

Η δημόσια φαρμακευτική δαπάνη μειώθηκε από τα 5,1 δις € το 2008, στα 2,8 δις € το 2013.

Παράλληλα έχουν αυξηθεί οι πληρωμές των ασθενών για φάρμακα, νοσηλεία, εξετάσεις. Πχ την περίοδο 2008-2013 πλήρωσαν από τη τσέπη τους οι εργαζόμενοι για φάρμακα και φαρμακευ-

τικά είδη 9,7 δις €, ενώ το 2014 το σύνολο της ιδιωτικής φαρμακευτικής δαπάνης διαμορφώθηκε στα 1,6 δις €. Για το 2015 εκτιμάται ότι θα φθάσει η δαπάνη αυτή στα 1,7 δις €.(ΕΣΔΥ ριζ 5/2/2015).

Με βάσει τα στοιχεία των οικογενειακών προϋπολογισμών, που έχουν δημοσιευτεί από την ΕΛ-ΣΤΑΤ: Το διάστημα 2008-2013, οι δαπάνες του κράτους και του ΕΟΠΥΥ, μειώθηκαν κατά 30%. Πλήρωσαν δηλαδή τα λαϊκά νοικοκυριά από τη τσέπη τους 35,914 δις €, ήτοι, 6δις € ετησίως. Οι δε πληρωμές στα δημόσια νοσοκομεία, αυξήθηκαν σε ποσοστό 41%.(Ριζοσπάστης, 12/10/2014). Η δραστική κρατική υποχρηματοδότηση αξιοποιήθηκε ως εργαλείο για να επιταχυνθεί η λειτουργία των δημοσίων νοσοκομείων με τα χαρακτηριστικά της επιχείρησης. Η λειτουργία τους με κριτήριο να εξασφαλίζουν έσοδα από τη πώληση υπηρεσιών στα ταμεία, στον ΕΟΠΥΥ, στους ανασφάλιστους, στις ασφαλιστικές εταιρείες και στους ασφαλισμένους. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αυτής της διαδικασίας είναι η λειτουργία των ιδιωτικών απογευματινών ιατρείων, των ιδιωτικών απογευματινών χειρουργείων.

Στη βάση αυτή άλλαξε ο τρόπος κοστολόγησης και τιμολόγησης των ιατρικών εργασιών των δημοσίων νοσοκομείων, που αποτυπώθηκε με την αύξηση των ΚΕΝ(κλειστών ενοποιημένων νοσηλίων).

Διπλασιάστηκαν ή τριπλασιάστηκαν με επιπτώσεις στα υποχρηματοδοτούμενα ασφαλιστικά ταμεία από το κράτος και τις επιχειρήσεις.

Αυξήθηκαν οι εξετάσεις που πληρώνουν οι ασφαλισμένοι και δεν καλύπτονται από τα ασφαλιστικά ταμεία. Μέσα από τον μηχανισμό αυτό αυξήθηκαν οι πληρωμές των ασφαλιστικών ταμείων και των ασθενών.

Αυξήθηκαν οι υπηρεσίες των δημόσιων νοσοκομείων που εκχωρήθηκαν στους διάφορους εργολάβους(εστίαση, πλυντήρια, λογιστήρια, τεχνικές υπηρεσίες κλπ).

Οι καταργήσεις, συγχωνεύσεις νοσοκομείων και κλινικών, η μείωση των κρεβατιών, η παρακράτηση της σύνταξης των περιθαλπομένων σε διάφορα προνοιακά ιδρύματα, υπηρετούν ακριβώς την ανάγκη του κεφαλαίου να μειωθούν οι κρατικές δαπάνες στους τομείς αυτούς για να εξασφαλίζονται κονδύλια από την λαϊκή φοροαφαίμαξη προκειμένου να στηριχθούν οι επενδύσεις και τα κέρδη.

Η συνέχιση ή όχι της λειτουργίας ενός νοσοκομείου, εξαρτάται ακριβώς από την δυνατότητά του να εξασφαλίζει την βιωσιμότητά του, από το βαθμό που αναπτύσσει επιχειρηματική δράση, που εξασφαλίζει τη αποδοτικότητα του Σε αυτά τα κριτήρια βασίζεται και η αξιολόγηση τους.

Β) Την ένταξη των κλάδων υγείας των ασφαλιστικών ταμείων στον ΕΟΠΥΥ και στη συνέχεια εντάχθηκαν οι υπηρεσίες υγείας που διέθεταν στο ΠΕΔΥ. Μέσω αυτής της διαδικασίας μειώθηκαν οι παροχές, που κάλυπταν τα ασφαλιστικά ταμεία και ο ΕΟΠΥΥ. Ο περιορισμός αυτών των παροχών διαμορφώνει ένα «ελάχιστο βασικό πακέτο παροχών».

Οι σοβαρές αυτές μειώσεις έχουν γίνει μέσω του νέου κανονισμού των παροχών του ΕΟΠΥΥ.

Ενδεικτικά αναφέρουμε, τη κατάργηση του επιδόματος τοκετού για τις γυναίκες που γεννούν στις μαιευτικές κλινικές. Τη μείωση της αποζημίωσης για τη χορήγηση γυαλιών, κα.

Γ) Στο φάρμακο υπήρξαν ριζικές αλλαγές, που αύξησαν τις πληρωμές των ασθενών, από 0%-25%, που πλήρωναν και συνεχίζουν να πληρώνουν, τώρα μπήκαν και νέα χαράτσια όπως το συνταγόσημο του ενός € ανά συνταγή, η πληρωμή ολόκληρης της διαφοράς ανάμεσα στην ασφαλιστική και λιανική τιμή. Επίσης αυξήθηκε ο αριθμός των φαρμάκων, που δεν αποζημιώνονται από τον ΕΟΠΥΥ και πληρώνουν οι ασφαλισμένοι ολόκληρη την δαπάνη.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες

Η νέα κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ –ΑΝΕΛ, διατηρεί σε ισχύ όλα τα μέτρα που πάρθηκαν και υλοποιούνται στα πλαίσια των μνημονίων και συνολικά αυτής της πολιτικής. Είναι συνέχεια των προηγούμενων με όποιες επιμέρους παραλλαγές.

Οι διακηρύξεις, το σχέδιο υπουργικής απόφασης της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των ανασφαλιστών δηλαδή των εξαθλιωμένων, είναι εμπαιγμός, αφού τους υποχρεώνει σύμφωνα με τα σχέδια τους να πληρώνουν χαράτσια, συμμετοχές κλπ.

Έχει σημασία εδώ να επισημάνουμε ότι η ΕΕ, η εργοδοσία, θέλει να υπάρχει διαθέσιμο εργατικό δυναμικό, να διατηρείται η εργατική δύναμη σε ένα επίπεδο, ώστε να είναι ικανή για εργασία. Και αυτό το ελάχιστο θέλουν να μη «κοστίζει» στο κεφάλαιο, να μην γίνεται τροχοπέδη στην ανταγωνιστικότητα. Γι' αυτό και εξασφαλίζουν τη κάλυψη των δαπανών για τους φτωχότερους από τα χαράτσια, που επιβάλουν στους φτωχούς και είδαμε πιο πριν κάποια παραδείγματα, για το τι πληρώνουμε.

Οι χιλιάδες επαγγελματιοβιοτέχνες, που δεν μπορούν να πληρώσουν τις εισφορές τους στο ταμείο και διατηρούν την επαγγελματική τους δραστηριότητα καταχρεωμένοι, μένουν εκτός της οποιαδήποτε προστασίας.

Χωρίς ανάλογη κρατική χρηματοδότηση στο δημόσιο σύστημα υγείας, πως θα εξασφαλιστούν οι όποιες παροχές;

«Δωρεάν» φάρμακο για το ΣΥΡΙΖΑ, σημαίνει συμμετοχή με εισοδηματικά κριτήρια.

Σημαίνει πληρωμές των ασφαλιστικών ταμείων, ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων και απευθείας πληρωμές.

Στήριξη του δημόσιου συστήματος υγείας –πρόνοιας σημαίνει στήριξη του σημερινού εμπορευματοποιημένου, της επιχειρηματικής δράσης.

Χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή και στο εξής ζήτημα. Η συζήτηση, που έχει ανοίξει από τον ΣΥΡΙΖΑ για αντικατάσταση των ασφαλιστικών εισφορών στο κλάδο υγείας από την γενική φορολογία, αποσκοπεί στη γενική επιβάρυνση του λαού, εργαζομένων και ανέργων, με μικρότερο ή μεγαλύτερο εισόδημα, και την απαλλαγή των επιχειρηματιών από τις ασφαλιστικές εισφορές, διότι και με αυτό τον τρόπο μειώνουν το μη μισθολογικό κόστος, ενισχύουν την ανταγωνιστικότητα. Δηλαδή είναι ένας άλλος τρόπος στήριξης του κεφαλαίου σε βάρος του λαού.

Να σκεφτούμε αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, γιατί στις σημερινές συνθήκες τεράστιας αύξησης του κοινωνικού πλούτου, της έκρηξης όπως λένε της τεχνολογίας και των επιτευγμάτων της επιστήμης, θα πρέπει να περιορίζονται οι παροχές, (οι διπλοπληρωμένες κατά τ άλλα από μας), σ' ένα ελάχιστο πακέτο και όχι να είναι αντίστοιχες με τις σύγχρονες ανάγκες;

Μπορούμε να παλέψουμε για το λαϊκό δικαίωμα στην υγεία χωρίς ρήξη με την εργοδοσία, χωρίς ρήξη, με την Ευρωπαϊκή Ένωση, της οποίας οι κατευθύνσεις εξειδικεύονται και υλοποιούνται στη χώρα μας; Χωρίς ρήξη με τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό παλιό και νέο;

Χωρίς ρήξη με τα κόμματα της πλουτοκρατίας, χωρίς σύγκρουση με τη νέα κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ;

Ξέρουμε τον ένοχο. Ξέρουμε την αιτία. Είναι η ανάπτυξη που στηρίζεται στο κέρδος. Είναι η ανάπτυξη που προσκυνάει ο ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα κόμματα της πλουτοκρατίας. Πάνω σε αυτό το έδαφος αναπτύσσεται και η εμπορευματοποίηση της υγείας, ενισχύεται η επιχειρηματική δράση στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

Να γιατί πρέπει ο καθημερινός αγώνας για να αποσπάσουμε μέτρα ανακούφισης και έχουμε αποσπάσει, να εμποδίσουμε μέτρα, που έχουμε εμποδίσει, πρέπει να καθορίζεται από τον αγώνα για μια ανάπτυξη που θα έχει σκοπό την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, μιας ανάπτυξης που οι παραγωγοί του πλούτου θα είναι και οι ιδιοκτήτες του. Με τον αγώνα για τη ανατροπή των εκμεταλλευτών μας.

Να συνδυάζεται ο αγώνας με το στόχο να κατακτήσουμε ένα αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα υγείας-πρόνοιας με κατάργηση της επιχειρηματικής δράσης. Παροχές υγείας –πρόνοιας που δεν θα εξαρτώνται από τις ασφαλιστικές εισφορές, από τον αριθμό των ενσήμων, από το ύψος του μισθού, από φυλετικά κριτήρια, αλλά από τη ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών. αλλά από τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες. Δεν χαρίζουμε τίποτα από αυτά που χάσαμε από τα μνημόνια.

Αγωνιζόμαστε για να καταργηθούν όλοι οι μνημονιακοί και εφαρμοστικοί νόμοι, που αφορούν την υγεία-πρόνοια. Να επανακτήσουμε όλες τις απώλειες και νέα δικαιώματα. Για ένα αποκλειστικά κρατικό σύστημα υγείας - πρόνοιας με κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης, που θα ικανοποιεί δωρεάν τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες.

Πλήρη κρατική χρηματοδότηση, για προσλήψεις μόνιμου πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης προσωπικού, για επαρκή κάλυψη με νοσηλευτικό υλικό και προϊόντα βιοϊατρικής τεχνολογίας.

Άμεσα να χρηματοδοτηθούν πλήρως και επαρκώς οι δημόσιες υπηρεσίες από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Να καταργηθούν οι εισφορές στο κλάδο υγείας-πρόνοιας των ασφαλιστικών ταμείων, στο φάρμακο και κάθε πληρωμή. Να καταργηθεί ο ΦΠΑ στα φάρμακα και στις υπηρεσίες υγείας.

Να επαναλειτουργήσουν όλα τα νοσοκομεία, οι κλινικές, τα εργαστήρια και τα πολυατρεία που έκλεισαν.

Να γίνουν όλες οι αναγκαίες προσλήψεις μόνιμου και αποκλειστικής απασχόλησης προσωπικού σύμφωνα με τις ανάγκες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Τοποθέτηση της Παναγροτικής Αγωνιστικής Συσπείρωσης (ΠΑΣΥ) για την Κοινωνική Ασφάλιση

Οι μικρομεσαίοι αγρότες και κτηνοτρόφοι πληρώνουν βαρύ τίμημα της φιλομονοπωλιακής πολιτικής Ε.Ε και ελληνικών κυβερνήσεων, της καπιταλιστικής κρίσης, βλέπουν το εισόδημα τους να μειώνεται συνεχώς και να οδηγούνται στην φτώχεια, τον αφανισμό και το ξεκλήρισμα, για να κυριαρχήσουν οι μεγάλες καπιταλιστικές κτηνοτροφικές μονάδες.

Η νέα ΚΑΠ αποτελεί το εργαλείο συγκέντρωσης γης και παραγωγής στα χέρια επιχειρηματικών ομίλων και μεγαλοαγροτών, η φοροληστεία από το πρώτο ευρώ με 13% και 27,5% προκαταβολή που επιβάλλεται από φέτος είναι αιμορραγία για κάθε αγροτοκτηνοτροφική οικογένεια, το κόστος παραγωγής αυξάνεται και οι τιμές που πωλεί ο παραγωγός τα προϊόντα του στον μεγαλέμπορο πέφτουν.

Σε αυτό το αντιλαϊκό πλαίσιο εντάσσεται και η ακόμη μεγαλύτερη επίθεση στην κοινωνική ασφάλιση αγροτών και κτηνοτρόφων που οδηγούν σε εξευτελιστικές συντάξεις πείνας. Σαρωτικές προς το χειρότερο αλλαγές έγιναν και σχεδιάζονται το επόμενο διάστημα με το νέο μνημόνιο που ετοιμάζεται να υπογραφεί, στην ασφάλιση και σύνταξη των αγροτών.

Η ασφάλιση στον ΟΓΑ είναι η πλέον άδικη καθώς προϋποθέτει 49 ολόκληρα χρόνια ασφαλιστικής εισφοράς (από 18 ως 67 ετών ηλικίας) για να μπορέσει κάποιος να κατοχυρώσει και να πάρει πλήρη σύνταξη. Με πανηγυρισμούς ανακοινώθηκε η δυνατότητα πρόωρης συνταξιοδότησης των αγροτών που συμπληρώνουν το 62ο έτος ηλικίας και 40 χρόνια ασφάλισης. Δεν είπαν όμως ότι η κύρια και υποχρεωτική ασφάλιση στον ΟΓΑ ισχύει από το 1998, συνεπώς η πρώτη πρόωρη συνταξιοδότηση κάποιου που πληροί τα κριτήρια θα γίνει το 2038! Αν κάποιος συμμετείχε στην κύρια ασφάλιση από το 1988 που δεν ήταν υποχρεωτική όμως, τότε θα βγει σε πρόωρη σύνταξη με αυτά τα κριτήρια το 2028! Όπως γίνεται φανερό αυτό το μέτρο που ανακοινώθηκε με τυμπανοκρουσίες το 2014, κανένα αντίκρισμα δεν έχει για τους αγρότες και κτηνοτρόφους.

Η προνοιακή σύνταξη του ΟΓΑ που ήταν ψίκουλα 360€ από το 2002, για κάθε χρόνο πλέον μειώνεται 4% για τους νέους συνταξιούχους και μετά το 2026 θα σταματήσει να χορηγείται. Για το 2015 η προνοιακή σύνταξη είναι 172€ και προστίθεται στο ποσό της κύριας σύνταξης.

Από το 2013 αυξήθηκαν τα όρια συνταξιοδότησης από τα 65 στα 67 χρόνια για αγρότες και αγρότισσες, ακόμη και όσοι είχαν συμπληρώσει το 2012 το 65ο έτος της ηλικίας τους και είχαν εξοφλήσει τις ασφαλιστικές εισφορές τους εντελώς αυθαίρετα κόπηκαν οι συντάξεις τους και μεταφέρθηκαν στην επόμενη διετία πληρώνοντας 2 χρόνια παραπάνω ασφάλισης (2013 και 2014).

Δραματική είναι η κατάσταση στα περισσότερα Κέντρα Υγείας που είναι υποστελεχωμένα, έχουν σοβαρότατες ελλείψεις και υπολειτουργούν ενώ συνεχώς καταργούνται ειδικότητες ιατρών. Στα πιο πολλά χωριά αραιά και που, υπάρχει επίσκεψη γιατρού που όμως σε καμιά περίπτωση δεν λύνει το πρόβλημα, και στις περισσότερες περιπτώσεις απλά συνταγογράφει φαρμακευτική αγωγή. Η συμμετοχή των ασφαλισμένων για φάρμακα παραμένει υψηλή και συνεχώς αυξάνεται.

Σχεδόν 250.000 αγρότες και κτηνοτρόφοι έχουν ασφαλιστικές οφειλές ή δεν έχουν την δυνατότητα να πληρώνουν ασφάλιση και συνεπώς δεν καλύπτονται. Σε πολλές περιπτώσεις με παρεμβάσεις του οργανωμένου αγροτικού κινήματος καλύπτονται επείγουσες περιπτώσεις ασθενείας των ανασφάλιστων αγροτών. Στις πιο πολλές οικογένειες συνήθως οι γυναίκες μένουν ανασφάλιστες γιατί δεν υπάρχει η δυνατότητα να πληρώνονται οι ασφαλιστικές εισφορές με ότι αυτό συνεπάγεται αλλά και η σύνταξη χρειάς στον ΟΓΑ είναι χωρίς αντίκρισμα. Η πρόσφατη ρύθμιση που βρίσκεται σε ισχύ για τις 100 δόσεις ρύθμισης της εισφοράς δεν έχει πρακτικό αντίκρισμα για τους ασφαλισμένους του ΟΓΑ καθώς πρέπει να πληρώσουν την τρέχουσα 6μηνη ασφαλιστική εισφορά και την πρώτη δόση από τις 100 δόσεις για να μπουν στο πρόγραμμα ρύθμισης.

Το συνεπές αγροτικό κίνημα όπως εκφράζεται από την ΠΑΣΥ, τις αγωνιστικές Ομοσπονδίες και Αγροτικούς-Κτηνοτροφικούς συλλόγους, τις επιτροπές αγώνα στα μπλόκα έχει θέσει το αγωνιστικό πλαίσιο διεκδίκησης που καλύπτει τις ανάγκες των μικρομεσαίων αγροτών και κτηνοτρόφων:

- Σύνταξη στα 60 για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες
- Ανθρώπινες και αξιοπρεπείς συντάξεις
- Να σφραγιστούν τώρα τα βιβλιάρια υγείας όλων των αγροτών και κτηνοτρόφων χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- Να χορηγείται επίδομα τοκετού στις αγρότισσες καθώς και η σύνταξη χρειάς.
- Στελέχωση και ουσιαστική αναβάθμιση και λειτουργία των Κέντρων Υγείας στην Ύπαιθρο με δωρεάν παροχή ιατρικής βοήθειας και περίθαλψης.
- Η ρύθμιση των 100 δόσεων να μην προϋποθέτει την εξόφληση της τελευταίας 6μηνης ασφαλιστικής εισφοράς αλλά να συμπεριλαμβάνεται στη συνολική οφειλή.

Παρέμβαση του Δήμου Κουμπούρη, Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συνταξιούχων ΙΚΑ. «Για τις συντάξεις»

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναγωνιστές,

Θα χρειάζονταν πολλές σελίδες και ώρα, για να περιγράψει κανείς την καταστροφή που έχει πραγματοποιηθεί τα τελευταία χρόνια σε βάρος των συνταξιούχων σε όλα τα δικαιώματά τους, αυτά αφορούν τις συντάξιμες αποδοχές, την υγεία, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, κοινωνικές παροχές, από τις πολιτικές που εφάρμοσαν όλες οι κυβερνήσεις.

Η καταστροφή γίνεται με εντολή της Ε.Ε και του κεφαλαίου. Έχει στόχο την παραπέρα μείωση της αξίας της Εργατική δύναμης, σε αυτή την γραμμή οι συνταξιούχοι και τα δικαιώματά τους ρίχνονται στον καιάδα. Τα προβλήματα που βιώνουμε η εφαρμογή τους είχε αρχίσει από τα προηγούμενα χρόνια πριν το ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης.

Από την δεκαετία του 80 είχαν αρχίσει τα μέτρα ενάντια στην κοινωνική ασφάλιση, ποιο συστηματικά αυτά εφαρμόστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '90 με την ψήφιση της συνθήκης του Μάαστριχτ, συνεχίσθηκαν και βρήκαν γόνιμο έδαφος τα τελευταία χρόνια που για την εφαρμογή τους. Αυτό το διάστημα οι δυνάμεις του κεφαλαίου αξιοποίησαν την καπιταλιστική κρίση για να περάσουν στην επίθεση που βιώνουμε με δραματικές συνέπειες για εργαζόμενους, συνταξιούχους και τα λαϊκά στρώματα τις κοινωνίας.

Σήμερα αυτή η επίθεση εξελίσσεται με νέα μέτρα αφού το νομικό πλαίσιο που έχει ψηφισθεί ισχύει, δεν έχει ανακληθεί και προβλέπει τέτοια μέτρα.

Αναφέρω τα σημαντικότερα νομοθετήματα που έχουν ψηφιστεί, ισχύουν

ΟΙ ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΙΚΑ (ΚΥΡΙΑ-ΣΥΝΤΑΞΗ).

ΝΟΜΟΣ 3863ΦΕΚ/115/15/7/2010.

Από **1/8/2010** θεσπίστηκε η Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ).

Η παρακράτηση γίνεται κάθε μήνα στο σύνολο των αποδοχών από 1/8/2010 ως παρακάτω: Από 1.400.01 - 1.700.00 ποσοστό 3% . Από 1.700.01 - 2.000.00 ποσοστό 4%. Από 2.000.01 - 2.300.00 ποσοστό 5%. Από 2.300.01 - 2.600.00 ποσοστό 6%. Από 2.600.01 - 2.900.00 ποσοστό 7%. Από 2.900.01 - 3.200.00 ποσοστό 8%. Από 3.200,01 -3.500.00 ποσοστό 9%. Από 3.500,01 και άνω ποσοστό 10%. Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.400.00 ευρώ.

ΝΟΜΟΣ 4024ΦΕΚ/226/27/12011. Από **1/11/2011** μειώνεται κατά **20%** το ποσό της μηνιαίας κύριας σύνταξης που υπερβαίνει τα 1.200.00 ευρώ. Για την παραπάνω μείωση λαμβάνεται υπόψη το ποσό της κύριας σύνταξης που εναπομένει μετά την παρακράτηση από το συνολικό ποσό της μηνιαίας σύνταξης της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ).

ΝΟΜΟΣ 4051 ΦΕΚ/40/29/2/2012. Από **1/1/2012** το ποσό της κύριας που υπερβαίνει τα 1.300.00 ευρώ μειώνεται κατά 12%. Ο υπολογισμός της μείωσης γίνεται στο ποσό που εναπομένει μετά τις παραπάνω προηγούμενες κρατήσεις. Το ποσό της κύριας σύνταξης μετά και την παραπάνω μείωση δεν μπορεί να υπολείπεται των 1300.00 ευρώ.

ΝΟΜΟΣ 4093 ΦΕΚ 222/12/11/2012. Από **1/1/2013** οι καταβαλλόμενες ΚΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ (μηνιαίο άθροισμα) μειώνονται ως εξής. Από 1.000.00 έως 1.500.00 ευρώ ποσοστό 5% το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.000.00 ευρώ. Από 1.500.01 έως 2.000.00 ευρώ κατά 10% το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.425.01 ευρώ. Από 2.000.01 ευρώ και άνω κατά 15% το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.800.01 ευρώ. Για τον υπολογισμό λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα (κύριες και επικουρικές) μετά την αφαίρεση των παρακρατήσεων των παραπάνω νόμων. Το ποσό της μείωσης επιμερίζεται αναλογικά στην κύρια και επικουρική.

ΟΙ ΜΕΙΩΣΕΙ ΣΤΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΕΤΕΑ (ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗ - ΣΥΝΤΑΞΗ). ΝΟΜΟΣ 3986 ΦΕΚ 152/11/7/2001. Από **1/9/2011** θεσπίστηκε η Ειδική Εισφορά Συνταξιούχων **Επικουρικής** Ασφάλισης. Η Παρακράτηση γίνεται κάθε μήνα, και υπολογίζεται στο συνολικό ποσό της σύνταξης ως παρακάτω. Από 300.01-350.00 ποσοστό 3%. Από 350.01-400.00 ποσοστό 4% Από 400.01-450.00 η 5 %. Από 450.01-500.00 η 6%. Από 500.01-550.00 ποσοστό 7%. Από 550.01-600.00 η 8%. Από 600.01-650.00 9%. Από 650.01 και πάνω ποσοστό 10%. Για την πρώτη κατηγορία το ποσό δεν μπορεί να είναι κάτω των 300.00 ευρώ.

ΝΟΜΟΣ 4024 ΦΕΚ 226/27/10/2011. Από **1/11/2011** το τμήμα της μηνιαίας επικουρικής σύνταξης το οποίο μετά την τυχόν παρακράτηση της Ειδικής Εισφοράς Συνταξιούχων Επικουρικής Ασφάλισης υπερβαίνει το ποσό των 150.00 ευρώ μειώνεται κατά ποσοστό 30%. Το ποσό της σύνταξης μετά την ανωτέρω μείωση δε δύναται να υπολείπεται των 150.00 ευρώ.

ΝΟΜΟΣ 4051 ΦΕΚ 40/28/2/2012. Από **1/1/2012** οι συντάξεις μειώνονται ως εξής. Έως 250.00 ευρώ κατά ποσοστό 10% στο συνολικό ποσό. Το ποσό της σύνταξης μετά τη μείωση δεν μπορεί να υπολείπεται του ποσού των 200.00 ευρώ. Για το ποσό από 250.01 έως 300.00 κατά 15% στο συνολικό ποσό, δεν μπορεί να υπολείπεται των 225.00 ευρώ. Για το ποσό από 300.01 και άνω κατά 20% στο συνολικό ποσό, δεν μπορεί να υπολείπεται των 255.00 ευρώ. Για τον υπολογισμό των μειώσεων λαμβάνονται υπόψη το ακαθάριστο ποσό που μένει μετά τις μειώσεις των νόμων 3986 και 4024.

Με βάση τους παραπάνω νόμους έχουμε τα εξής αποτελέσματα.

Την μείωση των συντάξεων που μειώθηκαν έως 40% οι κύριες και έως 60% οι επικουρικές.

Αρχικά μειώθηκαν οι αποδοχές των δώρων και του επιδόματος αδείας, σε όλους τους συνταξιούχους σε κύριες και επικουρικές συντάξεις και αργότερα από το 2012 έγινε ολική περικοπή.

Σε όλες τις περικοπές που έγιναν δεν μειώθηκαν ανάλογα οι κρατήσεις στη υγεία, έτσι το 4% των κρατήσεων για την υγεία κρατείται στο αρχικό ποσό με αποτέλεσμα να αυξάνονται οι κρατήσεις για την υγεία.

Ολικές περικοπές έχουν γίνει στα προγράμματα λουτροθεραπείας και θεραπευτικού τουρισμού των όλων των συνταξιούχων.

Αυξήθηκε η συμμετοχή στα φάρμακα έως 25%, καθώς στις εξετάσεις αφού τα ιατρεία του ΙΚΑ έχουν κλείσει. Οι λίστες αναμονής για εξετάσεις φτάνει και τους 5 μήνες.

Αυξήθηκε η συμμετοχή για εξετάσεις αφού ουσιαστικά αυτές λόγω της συρρίκνωσης δεν μπορούν να γίνονται στα εργαστήρια των ασφαλιστικών φορέων που υπήρχαν, και με υπουργική απόφαση πληρώνεις παραπάνω εάν το μηχανήματα του εξεταστικού κέντρου είναι καινούργια!!! Η διαφορά της καταβολής του ασφαλισμένου στο εξεταστικό κέντρο ή το νοσοκομείο πληρώνεται από το ασφαλιστικό ταμείο.

Αφαιρέθηκαν από τις λίστες των φαρμάκων για τους ασφαλισμένους 1000 περίπου φάρμακα και σκευάσματα.

Αρκετά δημόσια νοσοκομεία θεραπευτήρια κέντρα υγείας και σταθμοί του ΙΚΑ έχουν κλείσει ή συρρικνωθεί, σε παρα πολλά δεν λειτουργούν οι ΜΕΘ.

Το ιατρικό νοσηλευτικό προσωπικό που λείπει από τα νοσοκομεία είναι περίπου πλησιάζει τις 30.000 μετά τις αποχωρήσεις που γίνονται.

Το τελευταίο κούρεμα στα ασφαλιστικά ταμεία αφαίρεσε 14δισ πόρους από την κοινωνική ασφάλιση εάν προσθέσουμε σε αυτά όλα τα προηγούμενα τα ποσά που έχουν μπει στις τσέπες του κεφαλαίου τα περασμένα χρόνια που ξεπερνούν τα 60 δισ. Τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων είναι σε υποτιμημένα ομόλογα που η μείωση τους φτάνει από 25 – 30 %.

Απαλλάχθηκαν οι εργοδότες κατά 5% από την συμμετοχή τους στην ασφάλιση και το έλλειμμα του ΙΚΑ φτάνει το 1 δισεκατομμύριο.

Η κρατική χρηματοδότηση προς την κοινωνική ασφάλιση μειώθηκε και είναι ψίκουλα.

Αφού άρπαξαν από τα ταμεία δισεκατομμύρια για να πληρώνονται οι δανειστές, τώρα λένε χρήματα δεν υπάρχουν και χρειάζεται ρήτρα μηδενικών ελλειμμάτων και για τις κύριες συντάξεις.

Αυτά που χρωστούν οι μεγαλοεργοδότες στην κοιν. Ασφάλιση είναι 20 δίσ και δεν εισπράττονται. Η φοροαπαλλαγή τους είναι αξίωμα.

Επίσης:

Τα νέα μέτρα που έχουν ψηφισθεί και ισχύουν χωρίς να έχει αλλάξει τίποτα ορισμένα από αυτά προβλέπουν:

Νέες αυξήσεις στα όρια ηλικίας μέχρι 71 χρονών του 2021 σταδιακά.

Ρήτρα μηδενικού ελλείμματος για τις επικουρικές συντάξεις.

Νέος υπολογισμός στις κύριες συντάξεις από την 1.1.15 τόσο στο μέρος της βασικής όσο και της καταβαλλομένης σύνταξης που σε βάθος χρόνου τις μειώνει αρκετά.

Η κρατική χρηματοδότηση σταδιακά θα μειώνεται καθώς και η εργοδοτική, με επιβάρυνση των ασφαλισμένων.

Ουσιαστικά με αυτά τα μέτρα έχουν δρομολογήσει την εφαρμογή των τριών πυλώνων της ασφάλισης με βάση τις ανάγκες του κεφαλαίου.

Μετά την αλλαγή κυβέρνησης τις 25 Γενάρη τα πράγματα κινούνται στην ίδια γραμμή. Η νέα συγκυβέρνηση Των ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, συνεχίζει τις αντεργατικές πολιτικές των προηγούμενων κυβερνήσεων, που υπαγορεύονται από τις ανάγκες του κεφαλαίου και της Ε.Ε για παραπέρα μείωση της αξίας της εργατικής δύναμης. Από ότι ίσχυε μέχρι σήμερα από τις αποφάσεις των κυβερνήσεων ισχύει και όχι μόνο δεν έχει αλλάξει τίποτα αλλά προστίθενται νέα μέτρα.

Η κυβέρνηση έχει την στήριξη της αστικής τάξης, των βιομηχάνων, της πλειοψηφίας των. Επίσης την στήριξη των κομμάτων που δεν αρνούνται να στηρίξουν αυτές τις αποφάσεις όταν έρθουν στην Βουλή και έχουν την ευθύνη για όλα τα αντισυνταξιοδικά μέτρα που πάρθηκαν εναντίον μας τα περασμένα χρόνια.

Η κυβέρνηση αξιοποιεί την ψεύτικη ελπίδα, τον φόβο, την τρομοκρατία και τον εθνικοπατριωτικό αποπροσανατολισμό για αποκτήσει την στήριξη του λαού, με στόχο να αποδεχθεί τα νέα μέτρα.

Όλο αυτό το διάστημα υποτίθεται ότι διαπραγματεύονται σκληρά, όχι πάντως για την λύση των προβλημάτων μας. Η κυβέρνηση διαπραγματεύονται στην ίδια λογική με τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Ουσιαστικά έχει υιοθετήσει όλα τα προηγούμενα μέτρα με την λογική ότι έγινε, έγινε.

Αυτό το διάστημα σάρωσαν τα ταμιακά διαθέσιμα από παντού, ασφαλιστικά ταμεία, τοπική αυτοδιοίκηση, οργανισμούς, νοσοκομεία, βάζουν στο χέρι και αποθεματικά, έχουν κηρύξει στάση πληρωμών σε πολύ μεγάλη έκταση, για να πληρωθούν κανονικά οι δανειστές, με βάση την συμφωνία της 20 Φλεβάρη τη οποία δεν έφερε ούτε στην Βουλή.

Αυτό το διάστημα συζητούν για το πώς θα περιορίσουν ή και θα κόψουν το ΕΚΑΣ, διατηρούν την ρήτρα μηδενικού ελλείμματος ουσιαστικά την παγώνουν δεν την καταργούν, για να την ξεπαγώσουν αύριο.

Βάζουν στο χέρι (παρά τις αντίθετες υποσχέσεις τους και τα αποθεματικά των νέων γενεών το λεγόμενο ΑΚΑΓΕ (Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών).

Στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων η κυβέρνηση συνεχίζει να διαπραγματεύεται με τους δανειστές (που τους έχει αλλάξει το όνομα), ότι διαπραγματεύονταν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Πάνω σε αυτό, συνεχίζουν να υπάρχουν τα ίδια αιτήματα από πλευράς των λεγόμενων δανειστών συμμάχων και η κυβέρνηση διαπραγματεύεται.

Τα αιτήματα αυτά αφορούν νέες περικοπές συντάξεων, μισθών, αύξηση της φορολογίας, μείωση των κοινωνικών δαπανών, αυξήσεις των ορίων ηλικίας, παραμονή του ΕΝΦΙΑ κτλ.

Συζητούν ξανά για το πώς θα πληρώσουν τους δανειστές οι συνταξιούχοι, οι εργαζόμενοι, οι μικρομεσαίοι, οι φτωχοί αγρότες.

Ποτέ επάνω στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων δεν μπήκαν για συζήτηση τα χρέη των μεγαλοβιομηχανών, τραπεζιτών, εφοπλιστών προς την κοινωνική ασφάλιση, που είναι περίπου 20 δις Ευρώ.

Ποτέ δεν μπήκε η φοροδιαφυγή και φοροαπαλλαγή τους. Ποτέ δεν μπήκε για συζήτηση η λίστα Λαγκάρντ δηλαδή όσων έχουν τεράστιες καταθέσεις στο Εξωτερικό. Ποτέ δεν μπήκαν τα όσα έχουν κουρευτεί από τα ασφαλιστικά ταμεία.

Ακόμα και αυτό το προεκλογικό πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης της Συγκυβέρνησης με τα ψίχουλα, έχει πάει στα αζήτητα.

Το συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι οι κυβερνήσεις αλλάζουν αλλά οι ταξικές πολιτικές παραμένουν.

Το επόμενο διάστημα θα έχουμε εξελίξεις, Χρειάζεται να είμαστε σε επιφυλακή μπροστά σε αυτές. Ήδη βρισκόμαστε σε αγωνιστική δράση.

Στο πλαίσιο διεκδίκησης μπαίνουν όλα τα αιτήματα που μας καίνε. Δεν δεχόμαστε την λογική «ότι έγινε, έγινε». Δεν θα νομιμοποιήσουμε στην συνείδησή μας ότι μας έχουν αφαιρέσει. Σταθερά παλεύουμε:

- Να καταργηθούν τώρα όλοι οι αντεργατικοί αντιστασιατικοί φορομπηχτικοί νομοί
- Να αποκατασταθούν όλα τα δικαιώματα που έχουν σφαγιάσει. Μισθολογικά, ιατροφαρμακευτικά, κοινωνικά.
- Αποκατάσταση όλων των περικοπών στις συντάξεις μας.
- Απορρίπτουμε τα ψίχουλά τους και τους εκβιασμούς και διεκδικούμε αιτήματα που ανταποκρίνονται στις πραγματικές μας ανάγκες.

**Παρέμβαση του Σταύρου Παπαδόπουλου,
Μέλος της Επιτροπής του ΠΑΜΕ για το ασφαλιστικό.
«Η νεολαία δε σκύβει το κεφάλι, με τα συνδικάτα επίθεση
και πάλη. Δε θα γίνουμε σκλάβοι του 20ου αιώνα»**

Συνάδελφοι-ες,

Τα μέτρα κατά της δημόσιας Κοινωνικής Ασφάλισης, δε στρέφονται μόνο κατά των σημερινών συνταξιούχων ή των ασφαλισμένων που βρίσκονται σε ηλικία κοντά στην σύνταξη. Κυρίως στοχοποιούν την νέα γενιά εργαζομένων, ανεξάρτητα από το Ταμείο Ασφάλισης. Είναι επιτακτικό λοιπόν όλα όσα ειπώθηκαν και θα ειπωθούν στην σημερινή ημερίδα του ΠΑΜΕ να φτάσουν στους νέους εργαζομένους. Η κοινωνική ασφάλιση μας αφορά όλους και ιδιαίτερα τους νέους ασφαλισμένους και ανασφάλιστους. Στο σύστημα που ζούμε η κοινωνική ασφάλιση συνδέεται με τα δικαιώματα στην υγεία, τις συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας στην εργασία, τα ατυχήματα, τα διάφορα επιδόματα, τον κοινωνικό τουρισμό, το θέμα της κατοικίας και με τη σύνταξη.

Όλα τα σωματεία, οι επιτροπές νέων του ΠΑΜΕ να εξοπλιστούν με νέες, επίκαιρες θέσεις γύρω από το Ασφαλιστικό, και να μουν στην καθημερινή δουλειά των συνδικάτων, όχι μόνο θεωρητικά αλλά γύρω από αυτές τις εξελίξεις να διαμορφωθούν αιτήματα να φουντώσουν αγώνες ώστε να πάρουμε πίσω όλα όσα μας πήραν τα τελευταία χρόνια και ταυτόχρονα αγώνες που θα διεκδικούν με βάση της ανάγκες της εργατικής τάξης και όχι ότι επιτρέπει η κερδοφορία των μονοπωλίων.

Γιατί ακριβώς αυτή η ανάγκη του κεφαλαίου να διευρύνει συνεχώς την κερδοφορία του στις πλάτες των εργαζομένων, ανάγκη που υπηρετούν κατά γράμμα όλες οι μέχρι τώρα κυβερνήσεις και συνεχίζει να υπηρετεί και η σημερινή συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ έχοντάς την μάλιστα σαν μοναδική κόκκινη γραμμή όπως φαίνεται και από τις τελευταίες διαπραγματεύσεις, είναι που έχει φέρει το σύνολο της εργατικής τάξης της χώρας και ειδικότερα των νέων εργαζομένων στη σημερινή κατάσταση. Για να μην χρεοκοπήσει όπως λένε η χώρα, οι εργαζόμενοι και τα άλλα λαϊκά στρώματα χρεοκοπούν καθημερινά. Ειδικότερα στην νεολαία η κατάσταση είναι πραγματικά εκρηκτική. Σχεδόν το 60% των νέων είναι άνεργοι και από τους υπόλοιπους η συντριπτική πλειοψηφία δουλεύει σε άθλιες συνθήκες όπου κυριαρχούν οι ελαστικές σχέσεις απασχόλησης, η κακοπληρωμένη δουλειά και η μαύρη ανασφάλιστη εργασία.

Παίρνουν πίσω ένα μέρος της υπεραξίας που υπάρχει με τη μορφή των κοινωνικών παροχών. Σχεδιάζουν ένα νέο ασφαλιστικό σύστημα, που θα λειτουργεί όπως τα εξατομικευμένα ασφαλιστικά συμβόλαια που πουλάνε οι ιδιωτικές εταιρείες.

Έχουν κάνει κόλαση τη ζωή των νέων εργαζομένων και όμως ξεδιάντροπα υπόσχονται μελλοντικούς παραδείσους. Τώρα καθορίζουν το παρόν της νεολαίας με μισθούς πείνας, με ανεργία, πετσόκομμα υγείας, με το κλείσιμο των νοσοκομείων, με το να γίνεται άπιαστο όνειρο η κατοικία και

τα δυσβάστακτα ενοίκια για τα νέα ζευγάρια, με τα χάλια που υπάρχουν στη μόρφωση τους. Αυτό το πλαίσιο εξαναγκάζει τους νέους -και όχι μόνο- να δουλεύουν ανασφάλιστοι και να πληρώνουν κάποια ασφαλιστική εταιρία ή Τράπεζα για να έχουν υποτυπώδη δικαιώματα στην υγεία πολύ μακριά από τις δυνατότητες της τεχνολογίας και της επιστήμης από τις ανάγκες τους, από τις ανάγκες της εργατικής τάξης και όλων των λαϊκών στρωμάτων.

Ξεδιάντροπα, χωρίς τσίπα, μιλάνε για γήρανση πληθυσμού, για δημογραφικό, λένε ότι χειροτερεύει ο δείκτης εργαζόμενων προς συνταξιούχους, ενώ την ίδια στιγμή το γερασμένο σύστημά τους έχει 1,5 εκατ άνεργους στην Ελλάδα και εκατομμύρια στην Ε.Ε .

Η σύνταξη και η υγεία θα εξαρτώνται σχεδόν αποκλειστικά από τις εισφορές που δίνουν οι εργαζόμενοι, από την αποταμίευση που κάνουν και από τους φόρους που πληρώνουν, για να απαλλαγούν τα μονοπώλια και το κράτος τους. **Αυτό, σε συνδυασμό με τον περιορισμό της κρατικής συμμετοχής στις δαπάνες Υγείας, οδηγεί σε ένα ελάχιστο, υποβαθμισμένο επίπεδο για όλους τους εργαζόμενους.**

Με αυτά τα δεδομένα, αντικειμενικά η αύξηση του αριθμού των ενσήμων από τα 4.500 στα 6.000 ένσημα για το δικαίωμα στην κατώτερη σύνταξη, όπως σχεδιάζουν στις διαπραγματεύσεις τους συγκυβέρνηση και τρόικα, θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια, όταν η σημερινή γενιά φτάσει σε ηλικία συνταξιοδότησης, που πλέον έχει οριστεί - με το νέο σύστημα - στο 67ο έτος της ηλικίας, να μην έχει τη δυνατότητα να λάβει καμία σύνταξη. Και αυτό δεν είναι υπερβολή. Η πρόσφατη μελέτη του ΚΕΠΕ για το Ασφαλιστικό δείχνει ότι το 26% αυτών που συνταξιοδοτήθηκαν από το ΙΚΑ τα τελευταία χρόνια, μόλις που μπόρεσαν να εξασφαλίσουν την κατώτερη σύνταξη με 15 έτη ασφάλισης, ενώ οι μισοί συνταξιούχοι πήραν σύνταξη με λιγότερα από 22 έτη Ασφάλισης.

Στην περίπτωση, λοιπόν, που αυξηθούν τα ελάχιστα ένσημα στα 6.000 και στα 6.500 ένσημα (στα 20 με 22,5 έτη ασφάλισης), όπως σχεδιάζεται, οι μισοί συνταξιούχοι δε θα δικαιούνται σύνταξη. Κάτι ανάλογο ισχύει για όλα σχεδόν τα Ταμεία. Και αν η συνταξιοδότηση είναι μια δύσκολη υπόθεση για τους σημερινούς 65άρηδες, θα γίνει άπιαστο όνειρο για τη νέα γενιά.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε, άλλωστε, πως οι σημερινοί εργαζόμενοι κάτω των 40 ετών, με το νόμο Σιούφα που ψηφίστηκε το 1992, δέχτηκαν την πρώτη ομοβροντία των ανατροπών στην Ασφάλιση, με την οποία αυξάνονταν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και μειώνονταν οι συντάξεις τους. Με το νόμο αυτό, χαράχτηκε η πρώτη διαχωριστική γραμμή σε «παλιούς» πριν το 1993 ασφαλισμένους και στους «νέους». Από τότε, βέβαια, κύλισε πολύ νερό στο αυλάκι των ανατροπών. Η επίθεση επεκτάθηκε και σε άλλες ηλικιακές ομάδες και σε όλα τα Ταμεία.

Τώρα οι «νέοι» ασφαλισμένοι, με το νέο μέτρο, κινδυνεύουν να μην κατοχυρώνουν καθόλου το δικαίωμα στη σύνταξη, αφού πέρα από τη χειροτέρευση των όρων και των προϋποθέσεων στη συνταξιοδότησή τους, έχουν δραματικά ανατραπεί και οι όροι εργασίας. Και αυτό κάνει ακόμα πιο επώδυνη μια τέτοια ανατροπή. Αξίζει μόνο να αναφερθεί ότι η ανεργία που παγιώνεται σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα στη χώρα μας (27,8% το Α' τρίμηνο του 2014), ειδικά στους

νέους, είναι διπλάσια στην ηλικιακή ομάδα 15 έως 24 (56,7%) και αρκετά υψηλότερη (42,4%) στην επόμενη ηλικιακή ομάδα, από 25 έως 29 ετών.

Μάλιστα, η τάση αυτή δεν αποτελεί εγχώριο μόνο φαινόμενο, αλλά πανευρωπαϊκό. Οι 3 στις 4 θέσεις που χάθηκαν, κατά τη διάρκεια της καπιταλιστικής κρίσης, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ήταν θέσεις νέων μέχρι 24 ετών. Από τις 22,557 εκατ. θέσεις εργασίας που κατείχαν νέοι μέχρι 24 ετών το 2008, το 2013 είχαν απομείνει 18,254 εκατ. θέσεις εργασίας. Την ίδια στιγμή, η μερική απασχόληση σε αυτήν την ηλικιακή ομάδα, από το 26,2% το 2008 εκτινάχτηκε στο 31,9% το 2013. Δηλαδή, το 1/3 των σημερινών νέων εργαζομένων, όταν εργάζονται, απασχολούνται σε προσωρινές και ευέλικτες μορφές απασχόλησης, που δύσκολα εξασφαλίζουν συνεχή ασφάλιση. Κατά συνέπεια, η προβολή αυτού του μέτρου στο μέλλον, είναι σίγουρο ότι θα οδηγήσει σε μια γενιά που, μετά το τέλος του εργασιακού της βίου, δε θα έχει καταφέρει να εξασφαλίσει κανένα εισόδημα για να επιβιώσει. Και αυτό είναι μια εξέλιξη που όλοι οι εργαζόμενοι, σύσσωμη η εργατική τάξη δεν πρέπει να το επιτρέψουν.

Νομίζω θα πρέπει να κρατήσουμε 2 βασικά συμπεράσματα.

1ον Δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνική ασφάλιση χωρίς πλήρη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα.

2ον Όλες οι ανατροπές στο ασφαλιστικό και η αντεργατική επίθεση δεν αποτελούν σε καμία περίπτωση αναγκαίο κακό προκειμένου να διαφυλαχτεί η βιωσιμότητα του Ασφαλιστικού μας συστήματος όπως διακηρύσσει η συγκυβέρνηση, αλλά επιταγή των μονοπωλιακών ομίλων προκειμένου να αυξήσουν και άλλο την κερδοφορία τους.

Δεν είναι τυχαίο ότι την ώρα που φωνάζουν ότι το ασφαλιστικό είναι στα όρια του, ότι δεν έχουν λεφτά για συντάξεις, μειώνουν τις εργοδοτικές εισφορές κατά 1 δις τον χρόνο, κούρεψαν τα αποθεματικά των Ταμείων, παίρνουν 650 εκ από τον ΟΑΕΔ για να τα δώσουν στους δανειστές. Δεν είναι τυχαίο επίσης ότι στα νέα προγράμματα του ΟΑΕΔ τα γνωστά voucher οι νέοι που συμμετέχουν ασφαλιζονται μόνο για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη ενώ δεν υπολογίζονται σαν συντάξιμος χρόνος.

Γίνετε φανερό ότι κράτος και εργοδότες θέλουν να απαλλαχθούν από τις εισφορές για την κοινωνική ασφάλιση. Το κράτος να εγγυάται μόνο μια βασική σύνταξη 300-400 και από εκεί και πέρα ο εργαζόμενος να απευθύνεται στις ιδιωτικές ασφαλιστικές ή στα λεγόμενα επαγγελματικά ταμεία με όρους κουμπιού, δηλαδή αυτόν το μήνα μου περισσεύουν για να δώσω για την ασφάλιση, θα έχω κάποιες παροχές τον άλλο μήνα όχι δεν θα έχω.

Στο ζήτημα της **ιδιωτικής ασφάλισης**, θα πρέπει να σταθούμε περισσότερο καθώς **πάνω στην υπαρκτή μείωση των παροχών του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης υπάρχουν μια σειρά ιδεολογήματα που επηρεάζουν την νέα γενιά των εργαζομένων.** Πολλοί νέοι εργαζόμενοι σήμερα βλέποντας τις αλλαγές στο ασφαλιστικό και το ενδεχόμενο να μην πάρουν σύνταξη αντιλαμβάνονται τις κρατήσεις για το ταμείο σαν χαμένα λεφτά. Αντίστοιχα επειδή είτε δεν γνωρίζουν τις παροχές του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης είτε επειδή τις βλέπουν να μειώνονται δρα-

στικά βλέπουν την ιδιωτική ασφάλιση σαν κάτι “ανταγωνιστικό” της κοινωνικής ασφάλισης και μάλιστα με μικρότερο κόστος. Σε αυτά θα πρέπει να απαντήσουμε ξεκάθαρα.

Είναι απαράδεκτο ένας νέος εργαζόμενος να συμβιβάζεται με την ιδέα ότι δεν θα πάρει σύνταξη, θα κάνουμε ότι περνάει από το χέρι μας για να ακυρωθούν οι όποιες βλέψεις για αύξηση του αριθμού των ενσήμων. Όσον αφορά τις παροχές του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Τις έχουμε ανάγκη τώρα, σήμερα, δεν είναι κάτι που θα απασχολήσει τους νέους στο μακρινό μέλλον. Σήμερα πρέπει να έχουμε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη δωρεάν ανεξάρτητα με την ανεργία ή τα ένσημα, σήμερα είναι ανάγκη για τους πρακτικάριους που εργάζονται κανονικά στις επιχειρήσεις που κάνουν την πρακτική τους να αμείβονται με βάσει τις συλλογικές συμβάσεις και να ασφαρίζονται κανονικά. Σήμερα ο άνεργος πρέπει να παίρνει επίδομα ανεργίας για όλη την περίοδο ανεργίας και αυτή η περίοδος να μετράτε στον συντάξιμο χρόνο.

Πλάι σε αυτά το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης δίνει, αν και εμφανώς μειωμένες, σημαντικές παροχές στους ασφαλισμένους που οι ιδιωτικές εταιρίες ασφαλίσεων δεν μπορούν να δουν ούτε με κιάλια. Μέσω της εργατικής εστίας και τα προγράμματα κοινωνικού τουρισμού δίνετε η ευκαιρία σε χιλιάδες εργαζόμενους να κάνουν διακοπές. Τα στοιχεία βέβαια δείχνουν την πορεία συρρίκνωσης και αυτού (2009 750000 δικαιούχοι για 7 μέρες, 2011 550000 δικαιούχοι για 7 μέρες και 2014 που φτάνει μέχρι 31/7/2015 δηλαδή για φέτος, μόλις 130000 δικαιούχοι για 5 μόνο μέρες). Αντίστοιχη κατάσταση επικρατεί και στον Ο.Ε.Κ. που πλέον έχει περάσει στον ΟΑΕΔ και ουσιαστικά είναι ανενεργός, άλλο ένα παράδειγμα της αντιλαϊκής πολιτικής των κυβερνήσεων του κεφαλαίου που στερούν από την εργατική τάξη μία ακόμα παροχή του ασφαλιστικού συστήματος αφού κυρίως το κατασκευαστικό πρόγραμμα αλλά και τα δάνεια του ΟΕΚ ήταν έστω και μία μικρή ανάσα στο ζήτημα της κατοικίας ειδικά για τα νέα ζευγάρια.

Τέτοια παραδείγματα μαζί με άλλα θα πρέπει να αναδειχθούν καθώς από την μία θυμίζουν ειδικά στους νέους πως κατακτήθηκαν οι παροχές του ασφαλιστικού συστήματος, τίποτα δεν χαρίστηκε όλα αυτά έγιναν μέσα από σκληρούς αγώνες και χρηματοδοτήθηκαν από τις εισφορές των εργαζομένων.

Η εργατική νεολαία, οι άνεργοι, η σπουδάζουσα νεολαία, με τις επιτροπές νέων των σωματείων, με το ΜΑΣ, με τα ταξικά συνδικάτα μπαίνουμε μπροστά για τη διεκδίκηση αιτημάτων που απαντούν στις σύγχρονες ανάγκες μας στους μεγάλους χώρους εργασίας, με παραστάσεις των σωματείων στα υπουργεία και στους άλλους αρμόδιους φορείς, με συγκεντρώσεις στις γειτονιές να ενημερώσουμε τη νεολαία και να διεκδικήσουμε μαζί με τα συνδικάτα την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών της, για την ικανοποίηση όλων των αιτημάτων που αναφέρονται.

Το παρόν και το μέλλον της νεολαίας συνδέεται με τις γενικότερες κοινωνικές εξελίξεις στο πλαίσιο της ταξικής πάλης.

Κάθε ημέρα που το κεφάλαιο και η κυβέρνηση την αξιοποιεί στο διάλογο μαζί με τους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς «εταίρους» της, για εμάς θα πρέπει να είναι ημέρα αγώνα.

Όλα τα παραπάνω προϋποθέτουν ατομική πρωτοβουλία και συλλογική ευθύνη, ατσάλωμα και στάση μαχητική, μη υποταγμένη στις δυσκολίες της καθημερινότητας, της ρουτίνας ή της απατηλής αναζήτησης ατομικής λύσης.

Στηρίζουμε το πλαίσιο των ταξικών δυνάμεων και του ΠΑΜΕ που δεν αποτελεί «εύκολα-κούφια λόγια» ούτε συνάθροιση ασύνδετων αιτημάτων, αλλά διεκδικήσεις άμεσες που απαντούν στις σύγχρονες ανάγκες και τα δικαιώματα της νεολαίας, που η ικανοποίησή τους εμποδίζεται από την πολιτική του κεφαλαίου, από το σημερινό συσχετισμό.

Θεωρούμε εφικτό και ρεαλιστικό αυτό που αντιστοιχεί στις σύγχρονες ανάγκες του λαού. Η αύξηση του πλούτου, η ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας έχουν δημιουργήσει τη βάση για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, να έχουν πλήρη ασφαλιστική κάλυψη υγείας- πρόνοιας που θα παρέχεται δωρεάν, και με αξιοπρεπή σύνταξη.

Ο αγώνας για να είναι αποτελεσματικός πρέπει να στοχεύει τους μεγαλοεμποροβιομήχανους, τους εφοπλιστές, τους τραπεζίτες, που κυβερνούν στην πραγματικότητα δηλαδή κάνουν πραγματικό κουμάντο και όχι μόνο στους πολιτικούς υπηρέτες την κυβέρνηση αλλά και τους συνδικαλιστικούς υπηρέτες. Καλούμε ιδιαίτερα όλους τους νέους και τις νέες, τα νέα ζευγάρια, να συνδυάσουμε τον αγώνα για τις συλλογικές συμβάσεις, για πλήρη και σταθερή εργασία, για να βρουν δουλειά οι άνεργοι, οι εργαζόμενοι στα voucher, για να σταματήσει η ανασφάλιστη εργασία, με τον αγώνα για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη με δωρεάν παροχή υπηρεσιών υψηλού επιπέδου, για σύγχρονες κατοικίες στα νέα ζευγάρια καλλίτερες συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας στην εργασία τους. Οι δυνατότητες που υπάρχουν σήμερα να ικανοποιηθεί τόσο το δικαίωμα στη μητρότητα όσο και το δικαίωμα στην εργασία είναι μεγα-

λύτερες από ποτέ. Η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας, η ανάπτυξη της τεχνολογίας, τα επιτεύγματα της επιστήμης, εξασφαλίζουν τις αντικειμενικές προϋποθέσεις για ουσιαστική και ολόπλευρη προστασία της μητρότητας: Για μέτρα προστασίας του γυναικείου οργανισμού στο χώρο δουλειάς, για άδειες μητρότητας που να ικανοποιούν τις ανάγκες της μητέρας και του βρέφους, για δημόσιες και δωρεάν υγειονομικές και κοινωνικές υπηρεσίες για τη λαϊκή οικογένεια.

ΣΤΟΧΟΙ ΠΑΛΗΣ

ΔΩΡΕΑΝ ΙΑΤΡΟΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ-ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες αγωνιζόμαστε για: Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, απαγόρευση όλων των ελαστικών μορφών απασχόλησης. Διεκδικούμε, εφαρμογή αποτελεσματικών μέτρων πλήρους ασφαλιστικής κάλυψης όλων των νέων εργαζομένων, με μερική - προσωρινή απασχόληση, με μειωμένο ωράριο, με συμβάσεις έργου και σε εποχικές εργασίες, προγράμματα απασχόλησης και κατάρτισης ανέργων κλπ.

Πλήρης ασφάλιση ανασφάλιστων ή μερικώς ασφαλισμένων εργαζομένων (αλλοδαποί, άτυπες μορφές απασχόλησης,.

Πλήρη και δωρεάν ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη, εξετάσεις, θεραπείες, υγειονομικό υλικό σε όλους. Δωρεάν εμβόλια για όλα τα παιδιά, ιδιαίτερα των ανέργων και των ανασφάλιστων.

Να καταργηθεί η προϋπόθεση της ύπαρξης 100 ενσήμων για τις παροχές σε είδος και για και 120 ενσήμων για τις παροχές σε χρήμα

Να επαναλειτουργήσει το κατασκευαστικό πρόγραμμα για σύγχρονες εργατικές κατοικίες.

Πλήρης ασφάλιση για κύρια σύνταξη στους άνεργους για όλο το διάστημα της ανεργίας τους, με κάλυψη των ασφαλιστικών εισφορών από τον ΟΑΕΔ. Η προστασία των ανέργων και των οικογενειών τους επιβάλλει την πλήρη ασφαλιστική, ιατροφαρμακευτική νοσοκομειακή κάλυψη, την αύξηση των προνοιακών - κοινωνικών παροχών.

Η επιδότηση της ανεργίας να καθοριστεί στα 600 ευρώ. Η στρατιωτική θητεία είναι συντάξιμος χρόνος, χωρίς εξαγορά για όσους έχουν στρατευθεί.

Άδειες κυήσεων, τοκετού και θηλασμού για όλες τις γυναίκες, ανεξάρτητα σε ποιον τομέα δουλεύουν. Δύο μήνες πριν και πέντε μήνες μετά τη γέννηση του παιδιού με πλήρεις αποδοχές και πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα. Μειωμένο ωράριο, δηλαδή δύο και μία ώρες, αντίστοιχα, στα πρώτα δύο και τέσσερα χρόνια για τον άνδρα ή τη γυναίκα κατά την επιλογή τους.

Εφ' άπαξ «επίδομα τοκετού» ίδιο σε όλες τις γυναίκες, στις εργαζόμενες στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, στις αυτοαπασχολούμενες, στις αγρότισσες και στις άνεργες ή ανασφάλιστες και ανεξάρτητα του είδους της υγειονομικής μονάδας που γίνεται ο τοκετός (με σύμβαση ή όχι με τον ΕΟΠΥΥ).

Σύγχρονοι και Ασφαλείς Παιδικοί Σταθμοί. Κατάργηση των τροφείων. Να γίνουν δεκτά όλα τα παιδιά που έχουν κάνει αίτηση, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Νομιμοποίηση και ένταξη των μεταναστών στο ασφαλιστικό σύστημα.

Πρακτική άσκηση των σπουδαστών με πλήρεις αποδοχές και εργασιακά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Έξι (6) ώρες δουλειάς για τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα προκειμένου να αναπληρώνεται η πρόσθετη φθορά της εργατικής δύναμης. Έξι (6) ώρες δουλειάς για μαθητές, σπουδαστές και φοιτητές που αναγκάζονται να δουλεύουν, προκειμένου να μπορούν να αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις του σχολείου και της σχολής (παρακολούθηση, διάβασμα, κλπ.) και να μην εγκαταλείπουν τις σπουδές τους.

Παρέμβαση του Αντώνη Κουρούκλη, Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής (ΠΟΠΟΚΠ)

Φίλες και Φίλοι,

Εκ μέρους της Ομοσπονδίας των Εργαζόμενων στα Ασφαλιστικά Ταμεία να σας ευχαριστήσω για την πρόσκληση χαιρετίζοντας τη σημερινή εκδήλωση.

Βρίσκομαι σε μάλλον προνομαϊκή θέση σαν ομιλητής με την έννοια ότι αναφέρθηκαν ήδη τα αριθμητικά στοιχεία και το πλέγμα το νομοθετικό το οποίο υφίσταται, επομένως νομίζω ότι έχω την «πολυτέλεια» να προσπαθήσω να κάνω μια προσέγγιση γενικότερη στο ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης και αν μου μείνει χρόνος θα καλύψω και το θέμα των εργασιακών συνθηκών, οι οποίες περιγράφηκαν από τους συναδέλφους, τον Τάσο τον Ζερβό κλπ.

Άκουσα λοιπόν προ ημερών σε μια απ' αυτές τις συζητήσεις που γίνονται για το ασφαλιστικό έναν καθηγητή του πανεπιστημίου να θέτει το εξής ερώτημα και μου φάνηκε πολύ ενδιαφέρον: "πρέπει οι συντάξεις να προσαρμόζονται στην παραγωγή ή η παραγωγή στις συντάξεις;"

Ανεξάρτητα απ' τη δική του προσέγγιση που είναι σεβαστή κλπ. Εγώ μένω στο ερώτημα γιατί το θέωρησα πολύ ουσιαστικό κυρίως για τον τρόπο με τον οποίο θέτει το ζήτημα.

Ας πάμε λοιπόν στο πρώτο μέρος του ερωτήματος: πρέπει οι συντάξεις να προσαρμόζονται στην παραγωγή? Καταφατικά θα απαντήσουν αυτοί που εκφράζουν τις κυρίαρχες πολιτικές, αναφέροντας μια ατέλειωτη σειρά παραμέτρων, το προσδόκιμο ζωής, την ανταγωνιστικότητα, την απασχόληση, την ανάπτυξη κ.λ.π. όπου βέβαια εντέχνως θα αποφύγουν ν' αναφερθούν στην πιο κρίσιμη απ' όλες: Καμία αναφορά για την παράμετρο που αφορά στην κερδοφορία, στη διατήρηση ή στην αύξηση του ποσοστού κέρδους των ομίλων.

Αυτή η παράμετρος είτε δεν υφίσταται γι αυτούς, είτε είναι σταθερά, είτε είναι «ανομολόγητη». Μοιραία λοιπόν από τη στιγμή που βγαίνει απ' την εξίσωση, έρχεται σαν αυτοεκπληρούμενη ας πούμε προφητεία κάθε είδους προσέγγιση που αφορά στην αύξηση των ορίων ηλικίας, στη μείωση του επιπέδου των παροχών, στη βιωσιμότητα κ.λ.π.

Στηριζόμενα όλα αυτά βέβαια σε διαφόρων ειδών ιδεολογήματα, από τον παράδεισο των νεοφιλελεύθερων μέχρι τον καλό καπιταλισμό, που ήταν καλός και έγινε κακός και τώρα θα ξαναγίνει καλός, απ' την Ε.Ε. που είχε ιδανικά και τώρα δεν έχει και στο Σόιμπλε που φταίει για όλα... Μιλάμε για τέτοιου είδους χονδροειδείς προσεγγίσεις ακόμη κι από χώρους πολιτικούς που υποτίθεται ότι στηρίζονται σ' ένα πλαίσιο θεωρητικό εντελώς διαφορετικής κατεύθυνσης.

Αναφέρονται στη δήθεν αποκατάσταση των απωλειών στη βάση μιας μαξιμαλιστικής, μιας ουτοπικής προοπτικής, που προϋποθέτει ας πούμε ρυθμούς ανάπτυξης 10% και ΑΕΠ στα 500 δις... Σε πλαίσια πολιτικά εντελώς παρωχημένα και με τρόπο ανιστόρητο και δημαγωγικό.

Επομένως νομίζω ότι δικαιούμαστε και υποχρεούμαστε να ξαναθέσουμε το πρώτο μέρος του ερωτήματος με τον τρόπο που πρέπει, δηλαδή όχι αν οι συντάξεις πρέπει να προσαρμόζονται στην παραγωγή, αλλά αν η Κοινωνική Ασφάλιση, οι παροχές, το Κοινωνικό Κράτος, τα εργασιακά δικαιώματα πρέπει να γίνονται θυσία στην κερδοφορία των ομίλων. Έτσι τίθεται το ερώτημα και τότε το ζήτημα θεωρώ ότι μπορεί να μπει σε βάση ταξική και ταυτόχρονα απαντιέται το δεύτερο μέρος του ερωτήματος, ότι δηλαδή είναι αυτονόητο πως η παραγωγή πρέπει να προσαρμόζεται στις συντάξεις. Με την προϋπόθεση βέβαια ότι θα έχουμε ξεκαθαρίσει για ποια παραγωγή μιλάμε, από ποιόν και για ποιόν.

Σ' ότι αφορά τώρα ζητήματα επιμέρους, επαναλαμβάνω ότι ειπώθηκαν τα πιο πολλά. Το πλέγμα το μνημονιακό, το νομοθετικό υφίσταται αυτούσιο και είναι ένα πλέγμα «δυναμικό», το οποίο δυνητικά λειτουργεί σε βάρος της Κοινωνικής Ασφάλισης, ανεξάρτητα απ' ότι λέγεται περί αναστολής κλπ. Ο πυρήνας του λειτουργεί στο γνωστό αντιδραστικό πλαίσιο : Μηδενικά ελλείμματα στα ασφαλιστικά ταμεία, ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί, συντάξεις των 300 ευρώ κλπ.

Επαγγελματικά ταμεία, Ιδιωτική ασφάλιση: Αυτή την εβδομάδα ο νυν και «πρώην» Διοικητής του ΙΚΑ αρθρογράφησε για ακόμη μια φορά μιλώντας για τους τρεις πυλώνες, αναφερόμενος βέβαια στον δεύτερο και στον τρίτο πυλώνα, δηλαδή στα επαγγελματικά ταμεία και στην ιδιωτική ασφάλιση. Προσέξτε δεν έκανε μια θεωρητική προσέγγιση, όλα αυτά είναι νομοθετημένα, έχουν νομοθετηθεί από παλιά. Ο ν. 3029/02 έφερε και «κάρφωσε» στο σώμα της Κοινωνικής Ασφάλισης την επαγγελματική ασφάλιση, έναν ουσιαστικά χρηματοπιστωτικό θεσμό, σε αντίθεση με την πρακτική των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών.

Τα επαγγελματικά ταμεία αφορούν σ' ένα νόμο δεκατριών ετών, σε ανύποπτο χρόνο πέρασαν τα επαγγελματικά ταμεία κι αυτό έχει να κάνει και με το προηγούμενο που είπα ότι ανάλογα με το πότε αυτοί θα αποφασίσουν και θα κρίνουν ότι μπορεί να επιταχυνθεί η εφαρμογή του νομοθετικού πλαισίου, θα το επιταχύνουν. Επικαλούνται νομοθεσίες οι οποίες υφίστανται από χρόνια, ο ν. 3029 για τα Επαγγελματικά Ταμεία του 2002 ενεργοποιήθηκε το 2013. Η συγκεκριμένη νομοθεσία υφίσταται και σήμερα και σήμερα υπάρχουν επικουρικά ταμεία που μέσα στο καλοκαίρι με αποφάσεις των ομοσπονδιών των ασφαλισμένων τους πιθανότατα να γίνουν επαγγελματικά και το προσωπικό μπορεί να αντιμετωπίσει πρόβλημα.

Βέβαια, εδώ για να είμαι δίκαιος έχει δεσμευτεί ο κ. Στρατούλης ότι αν χρειαστεί θα υπάρξει διάταξη προκειμένου να ρυθμίσει ζητήματα προσωπικού. Όμως η δημιουργία επαγγελματικών ταμείων είναι σε εξέλιξη και το χειρότερο απ' όλα είναι ότι αυτοί οι δύο πυλώνες δεν εμφανίζονται ως συμπληρωματικοί της κοινωνικής ασφάλισης, ανεξάρτητα πώς το βλέπει ο καθένας. Μιλάμε για την προοπτική της πλήρους υποκατάστασης της Κοινωνικής Ασφάλισης στην Ελλάδα από τους δύο άλλους πυλώνες και όχι για μια λειτουργία συμπληρωματική.

Για τα ελλείμματα ειπώθηκαν πράγματα, το προσπερνώ. Για τις ενοποιήσεις: Όποτε τέθηκε θέμα ενοποιήσεων συνδέθηκε με εξίσωση προς τα κάτω των παροχών και αύξηση των ορίων ηλικίας και λιγότερο με τον λειτουργικό εκσυγχρονισμό. Εμείς δε λέμε όχι στην τεχνολογία, δεν θέλουμε να σπάσουμε τις μηχανές, δεν είμαστε «λουδίτες» ανεξάρτητα αν παράγει το σύστημα ανεργία. Δεν μπορεί ο

ασφαλισμένος να παίρνει σύνταξη σε τρία χρόνια, όμως όποτε τέθηκε θέμα ενοποιήσεων συνδέθηκε μ' αυτά που ανέφερα παραπάνω. Ο εκσυγχρονισμός χρησιμοποιήθηκε σαν άλλοθι, από κει και πέρα τη σωστή λειτουργία των ταμείων για καλές υπηρεσίες στους ασφαλισμένους είναι αυτονόητο ότι τις στηρίζουμε.

Να πω επίσης κάτι για το προσδόκιμο που αναφέρθηκε στην αρχική εισήγηση και ήταν πολύ καλά διατυπωμένο σε σχέση με την παραγωγικότητα. Εδώ λοιπόν φαίνεται όλος ο παραλογισμός, όλη η διαστροφή του συστήματος, και μάλιστα με αναφορά σε μνημειώδεις θεωρητικές προσεγγίσεις 170 χρόνια πριν. Όλος ο παραλογισμός λοιπόν ενός συστήματος που λέει ότι όσο αυξάνεται η παραγωγικότητα, θα πρέπει να αυξάνονται τα όρια, θα πρέπει να αυξάνονται τα έτη της απασχόλησης και να μειώνονται οι αποδοχές ή να γίνονται δυσμενέστεροι οι εργασιακοί όροι. Μιλάμε για τον απόλυτο παραλογισμό, όπου εμφανίζεται βέβαια από τα μέσα και από τους διαύλους ως ρεαλισμός! Αυτό είναι ρεαλισμός? Τέλος πάντων, μην ανοίγω και πολλά θέματα γιατί δεν έχω χρόνο.

Κλείνοντας, αφού σας ευχαριστήσω ξανά, θέλω να πω ότι οι συζητήσεις για την Κοινωνική Ασφάλιση, στη συντριπτική τους πλειοψηφία - η σημερινή είναι μια εξαίρεση - αποστασιοποιούνται, αποξενώνουν την Κοινωνική Ασφάλιση από τις καταβολές της. Την εμφανίζουν είτε ως επίτευγμα «σπουδαίων μεταρρυθμιστών», είτε σαν παραχώρηση - παροχή «φωτισμένων» επιχειρηματικών τάξεων, αστικών τάξεων που τώρα γίνανε κακές και θα ξαναγίνουν καλές, όπως είπα και πριν, ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρώπης των λαών και άλλα τέτοια ή ότι γεννήθηκε στους εγκεφάλους διανοητών, που κάποιοι τους επικαλούνται χωρίς να γνωρίζουν καν τα βιογραφικά τους και τις ακραία αντικομμουνιστικές τους θέσεις.

Φυσικά δεν θ' ακούσει ο μέσος ακροατής και τηλεθεατής ότι η Κοινωνική Ασφάλιση είναι προϊόν σκληρών αγώνων, δε θα ακούσει ότι κατακτήθηκε και αναπτύχθηκε στη βάση ενός διεθνούς ταξικού συσχετισμού δυνάμεων και ο καθένας το προσεγγίζει αυτό όπως θέλει, αλλά εκεί στηρίχτηκε. Και εδώ φαίνεται όλη η απάτη των προσεγγίσεων όσων μιλούν θεωρητικά σ' ένα πλαίσιο ουδέτερο, αναφερόμενοι στο παρελθόν χωρίς καμιά αναφορά στο συγκεκριμένο ιστορικό πλαίσιο.

Κλείνω λέγοντας ότι ναι, οι καθημερινοί αγώνες, οι αγώνες για τα όρια ηλικίας, για το επίπεδο των παροχών κλπ. είναι αναγκαίοι, όμως απαραίτητη είναι μια γενικότερη στρατηγική, η οποία θα στηρίζεται σ' ένα πλαίσιο καθαρά πολιτικό με σαφή ταξικό προσδιορισμό, αλλιώς θα συνεχίσουμε να αναμασάμε πράγματα χωρίς καμία ουσία, ανιστόρητα και μη ρεαλιστικά. Αν υπάρχει κάτι ρεαλιστικό είναι μόνο μια ταξική προσέγγιση, καμιά άλλη.

Σας ευχαριστώ πολύ

Παρέμβαση της Μαιρίνης Στεφανίδου, Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ)

Συναγωνίστριες και συναγωνιστές,

Χαιρετίζουμε τη σημερινή πρωτοβουλία του ΠΑΜΕ για τη διοργάνωση της ημερίδας για την κοινωνική ασφάλιση.

Διαχρονική είναι η επίθεση ΕΕ και Κυβερνήσεων, όπως και της σημερινής στο Ασφαλιστικό αφού εντάσσεται στην στρατηγική «Ευρωπαϊκή Ένωση 2020». Στόχος τους να ενισχυθεί το κεφάλαιο και μέσω της μείωσης του λεγόμενου μη μισθολογικού κόστους, για την αύξηση των κερδών των μεγάλων επιχειρήσεων τόσο στις συνθήκες καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης όσο και στις συνθήκες της όποιας ανάκαμψης. Οι γυναίκες της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων μαζί με τους άντρες αποτελούσαν και αποτελούν το πρόσφορο καύσιμο αυτής της κερδοφορίας.

Οι «διαπραγματεύσεις» με την τρόικα, οι «κόκκινες γραμμές», προδικάζουν τα νέα αντιλαϊκά, αντεργατικά μέτρα που έρχονται να προστεθούν σε όσα έχουν ήδη τσακίσει τη λαϊκή οικογένεια. Αυτό που αποκαλούν σωτηρία για την οικονομία και το ευρώ είναι τραγωδία για το λαό.

Στο όνομα της ισότητας έχουν πάρει μέτρα όλα τα προηγούμενα χρόνια που βαθαίνουν την ανισοτιμία των γυναικών. Έτσι και σήμερα όχι απλά δε γίνεται λόγος για την επαναφορά της 5ετούς διαφοράς στη συνταξιοδότηση των γυναικών, αλλά αυξάνεται το όριο ηλικίας συνταξιοδότησής τους ακόμη και για τις μητέρες με ανήλικα ή ανάπηρα παιδιά. Προκλητικά η ΕΕ και οι κυβερνήσεις κατάργησαν την 5ετή διαφορά στη συνταξιοδότηση στο όνομα της ισότητας των δύο φύλων που δεν ήταν προνόμιο, ούτε πρόωρη.

Οι βιολογικές ανάγκες της εργαζόμενης γυναίκας, η προστασία της μητρότητας επιβάλλουν την 5ετή διαφορά, όπως και την απαλλαγή των γυναικών από βαριές και ανθυγιεινές εργασίες και για όσες δουλεύουν σε τέτοιες συνθήκες την επιπλέον μείωση κατά 5 χρόνια του ορίου ηλικίας. Αυτό είναι πολύ πιο αναγκαίο σήμερα καθώς η ανισοτιμία εντείνεται στο πλαίσιο του εκμεταλλευτικού συστήματος και όλο και περισσότερες υπηρεσίες πρόνοιας φορτώνονται στις πλάτες της γυναίκας (φροντίδα ηλικιωμένων, αρρώστων, ΑμεΑ κλπ) στο πλαίσιο της ατομικής ευθύνης της γυναίκας και της οικογένειας, που τσακίζονται από την ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση των κοινωνικών υπηρεσιών. Είναι άλλωστε από τα μαζικότερα θύματα της υποαπασχόλησης, της ανεργίας και της ανασφάλιστης εργασίας.

Οι γυναίκες αποτελούν την πλειοψηφία των χαμηλοσυνταξιούχων λόγω των μικρότερων μισθών που παίρνουν από τους άντρες όσο εργάζονται, των λιγότερων χρόνων εργασίας, των λιγότερων ενσήμων που βάζουν και των περισσότερων ανασφάλιστων χρόνων, των συντάξεων χρειάς, δεδομένου ότι οι προκαταλήψεις ήθελαν τη γυναίκα στο σπίτι και όχι στην παραγωγή.

Οι επιπτώσεις είναι ραγδαίες για τις αυτοαπασχολούμενες που ήδη οι συντάξεις τους είναι μικρές. Ιδιαίτερα οι αυτοαπασχολούμενες στο εμπόριο που δουλεύουν πολλά χρόνια χωρίς στοιχειώδεις πα-

ροχές προστασίας της μητρότητας που έχουν οι εργαζόμενες όπως οι άδειες μητρότητας και στο τέλος παίρνουν ψίχουλα αντί για σύνταξη. Και μάλιστα η ΓΓΙΦ παρουσιάζει σαν τεράστιο κατόρθωμα ότι πλέον δίνουν ένα επίδομα 600 ευρώ **συνολικά** για τους 4 μήνες μετά τη γέννα στις ασφαλισμένες στον ΟΑΕΕ. Αν καταφέρουν και αυτά να τα πάρουν γιατί δουλεύουν ανασφάλιστες, καθώς δυσκολεύονται να πληρώσουν τις ασφαλιστικές τους εισφορές.

Μετά τη δεκαετία του '90 δεν υπήρχαν σταθερά ωράρια, αυξήθηκαν σταθερά οι ελαστικές μορφές απασχόλησης που σήμερα έχουν γενικευτεί, η μερική απασχόληση, on call, η εκ περιτροπής εργασία – ανεργία, οι απλήρωτες, υποχρεωτικές υπερωρίες.

Πώς και πόσο να μείνει στη δουλειά η γυναίκα με παιδί μέσα σ αυτή την εργασιακή ζούγκλα;;;

Γι παράδειγμα, στον Τουρισμό που η πλειοψηφία των εργαζομένων είναι γυναίκες, σύμφωνα με στοιχεία του Συνδικάτου Τουρισμού – Ξενοδοχείων Αττικής, το 80% των εργαζομένων είναι εποχικοί. Δουλεύουν για 4-5 μήνες το χρόνο και βάζουν 100 ένσημα. Πότε λοιπόν να κατορθώσουν αυτές οι εργαζόμενες γυναίκες να συγκεντρώσουν τα 6500 ένσημα για τη συνταξιοδότησή τους με την κατώτατη σύνταξη;;

Οι νέες εργαζόμενες που δουλεύουν στα πεντάμηνα προγράμματα «απασχόλησης» έχουν ασφάλιση μόνο έναντι εργατικού ατυχήματος. Μετά το πέρας των 4 εξαμήνων στον ΟΑΕΔ δεν δικαιούνται ούτε βιβλιάριο Υγείας! Πώς θα εξασφαλίσουν δικαίωμα συνταξιοδότησης; ακόμα και αν έχουν 20 χρόνια εργάσιμο βίο; Αλλά, βέβαια σήμερα όλο και πιο συχνά Κυβέρνηση, ΕΕ ακόμα και δημοτικές αρχές δείχνουν στις γυναίκες το δρόμο της «εθελοντικής» εργασίας, της δουλειάς δηλαδή χωρίς μισθό και ένσημο, με ανταλλάγματα την απόκτηση προϋπηρεσίας, εργασιακής εμπειρίας και πάει λέγοντας.

Την ίδια ώρα κάνουν ολόκληρες συζητήσεις στην Επιτροπή Ισότητας της Βουλής και του Ευρωκοινοβουλίου για την αδήλωτη εργασία. «Λάδι πολύ και τηγανίτα τίποτα» για την πλειοψηφία των εργαζομένων γυναικών. Πολλές διαπιστώσεις και δάκρυα, αλλά μέχρι εκεί. Για παράδειγμα η ευρωβουλευτής Κούνεβα είναι περήφανη γιατί άλλαξε ο ορισμός της αδήλωτης εργασίας, όμως δεν έβγαλε άχνα για την κατάργηση των εργολαβιών καθαριότητας που εκμεταλλεύονται γυναίκες, ιδιαίτερα μετανάστριες που κατακλύζουν Νοσοκομεία, Δημόσιες Υπηρεσίες κα. Δεν είπε κουβέντα για το γεγονός ότι νέες εργαζόμενες αποκλείονται από το επίδομα που δίνει ΙΚΑ και ΟΑΕΔ την περίοδο της άδειας μητρότητας γιατί δεν έχουν συμπληρώσει 200 μέρες ασφάλισης τα τελευταία 2 χρόνια

Μιλώντας την προηγούμενη βδομάδα σε συνεδρίαση της Επιτροπής Ισότητας Νεολαίας και Δικαιωμάτων με θέμα τη γυναικεία αμοιβόμενη εργασία, η εκπρόσωπος της ΓΓΙΦ διαπίστωσε πως τα τελευταία χρόνια παρατηρείται αύξηση των παραβιάσεων της εργατικής νομοθεσίας που προστατεύει εγκύους, λεχώνες και νέες μητέρες. Γιατί γίνεται λέει αυτό;

«Γιατί στο συλλογικό ασυνείδητό μας, φαίνεται ότι υπάρχει παγιωμένη η αντίληψη ότι ο καταμερισμός των οικογενειακών υποχρεώσεων είναι κατά κύριο λόγο υπόθεση των γυναικών, οπότε με περισσότερη ευκολία θα απολύσει κάποιος μια νέα μητέρα από την εργασία της», ήταν η απάντηση που η ίδια έδωσε. Δεν ξέρουμε τι συμβαίνει στο «συλλογικό ασυνείδητο» των εργοδοτών, είναι όμως

φανερή στον καθένα η πέρα για πέρα συνειδητή προσπάθειά τους να «ξεφορτώνονται» τις εργαζόμενες μητέρες, ακόμα και να αποφεύγουν να προσλάβουν νέες γυναίκες που σκέφτονται να δημιουργήσουν οικογένεια. Και γι αυτό δεν ευθύνονται οι αντιλήψεις τους αλλά ο υπολογισμός του «κόστους» των αδειών, και γενικά κάθε μέτρου για την προστασία της μητρότητας σε βάρος των κερδών τους. Η μητρότητα γι αυτούς αποτελεί κόστος, δεν έχει καμιά κοινωνική αξία.

Είναι πολλά τα συμπεράσματα που μπορούμε να βγάλουμε από τις τοποθετήσεις της ΓΓΙΦ αλλά δεν μας επιτρέπει ο χρόνος. Για παράδειγμα ούτε κουβέντα δεν κάνουν για μόνιμη και σταθερή δουλειά που είναι πάγιο αίτημά μας. Μιλάνε μονάχα για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας των γυναικών, μέσω συμμετοχής σε ενεργητικά προγράμματα απασχόλησης, την ενίσχυση πρωτοβουλιών κοινωνικής οικονομίας, με τη μορφή συνεταιριστικών επιχειρήσεων.

Συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

Πέρα από τις διαπιστώσεις μας σήμερα καλούμαστε να προγραμματίσουμε και να συντονίσουμε τη δράση μας για το επόμενο διάστημα ώστε το εργατικό λαϊκό κίνημα να δώσει την απάντηση που σήμερα χρειάζεται για διεκδικήσεις σύμφωνα με τις σύγχρονες ανάγκες μας και τις δυνατότητες που μας δίνουν τα επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνολογίας.

Οι γυναίκες του ριζοσπαστικού γυναικείου κινήματος, της ΟΓΕ γνωρίζουν τις ευθύνες που τους αναλογούν. Γνωρίζουμε τις δυσκολίες που δεν είναι λίγες. Όμως ακριβώς αυτές οι δυσκολίες μας κάνουν πιο ανθεκτικές, πιο ικανές να αντιπαλεύουμε τους εκμεταλλευτές του μόχθου μας σε κοινό αγώνα με την Κοινωνική Συμμαχία. Πρόσφατα εντείναμε τη δράση μας στα ζητήματα Υγείας με την τρίμηνη Καμπάνια μας για την Υγεία και συνεχίζουμε με τους Συλλόγους και Ομάδες μας σε όλη την Ελλάδα. Θα συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις μας για την επαναφορά του επιδόματος τοκετού που ανυποχώρητα διεκδικούμε. Για την άδεια μητρότητας για όλες τις εργαζόμενες. Θα δώσουμε τη μάχη στις γειτονιές και στους χώρους δουλειάς που μας αναλογούν για το συλλαλητήριο στις 11 Ιούνη και την απεργία που προγραμματίζεται σε συνεργασία με τις Λαϊκές Επιτροπές και τις Επιτροπές Αγώνα. Στόχος μας να φτάσουμε πλατεία στις γυναίκες εργαζόμενες και άνεργες, τις γυναίκες του μικρομάγαζου, τις γυναίκες που βοηθούν στις οικογενειακές επιχειρήσεις, τις νέες να ενημερώσουμε, να αναδείξουμε τα αιτήματα που έχουμε διαμορφώσει για τις εργαζόμενες, τις νέες γυναίκες, επιδόματα, άδειες μητρότητας, γονικές, κοινωνική πολιτική κ.α. Να σπάσουμε την στάση αναμονής. Να τις εντάξουμε στο μετερίζι του ριζοσπαστικού γυναικείου κινήματος στον αντιμονοπωλιακό μας αγώνα.

ΤΩΡΑ οργάνωση της πάλης για ουσιαστική προστασία της μητρότητας, της υγείας των γυναικών στους χώρους δουλειάς, σταθερή και μόνιμη εργασία με όλα τα ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, αποκατάσταση επιδομάτων, απαγόρευση των απολύσεων εγκύων και άδειες μητρότητας ανάλογες με τις ανάγκες μητέρας και βρέφους, αποκλειστικά δημόσιες και δωρεάν υγειονομικές και κοινωνικές υπηρεσίες για τη λαϊκή οικογένεια.

**Παρέμβαση του Σωτήρη Πουλικόγιαννη,
Πρόεδρος του Συνδικάτου Μετάλλου Αττικής
και Ναυπηγικής Βιομηχανίας Ελλάδας.
«Μέτρα Υγιεινής και Ασφάλειας στους χώρους δουλειάς
σε αντιπαράθεση με το κυνήγι του κέρδους»**

Ο κλάδος του Μετάλλου ήταν από τους πρώτους κλάδους που ένωσαν στο πετσί τους «τι εστί» καπιταλιστική κρίση . Η ανεργία εκτινάχθηκε πολύ γρήγορα και παραμένει μέχρι σήμερα, πάνω από το 50% . Κάποιοι κλάδοι μάλιστα όπως η Ναυπηγική Βιομηχανία και οι Χαλυβουργίες βιώνουν ανεργία πάνω από το 80%.

Στον κλάδο μας φυσικά υψηλά ποσοστά, πάνω από τον μέσο όρο, υπήρχαν πάντα και πριν από την εκδήλωση της κρίσης.

Είναι χαρακτηριστικό ας πούμε ότι λόγω της μόνιμης υψηλής ανεργίας στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη, το 80% των εργαζομένων που έβγαιναν στην σύνταξη, έβγαιναν με την βάση . Σήμερα μετά και την αύξηση κατά δύο χρόνια των ορίων συνταξιοδότησης, ελάχιστοι μπορούν να πάρουν σύνταξη στα 62, αφού είτε δεν πιάνουν την βάση είτε δεν μπορούν με τίποτα να πιάσουν τα 1.000 έτη που απαιτούνται την τελευταία δεκαετία . Αποτέλεσμα να περιμένουν να πάνε στα 67 . Ανάλογα παραδείγματα έχουμε και σε άλλες κατηγορίες εργαζομένων .

Στην ουσία δηλαδή έχουμε κατάργηση του θεσμού των βαρέων και ανθυγιεινών για ένα μεγάλο κομμάτι του κλάδου, το πιο χτυπημένο από την κρίση .

Είναι, αυτοί οι συνάδελφοι, που λόγω της ανεργίας, δεν μπορούν να λύσουν βασικά ζητήματα της καθημερινότητας, όπως η διατροφή, η κάλυψη των λογαριασμών νερού, ρεύματος, τηλεφώνου κ.λ.π. . Είναι αυτοί οι συνάδελφοι που δεν μπορούν να θεωρήσουν τα βιβλιάρια ασθενείας τους, που δεν κάνουν τις απαραίτητες εξετάσεις, που δεν παίρνουν όταν επιβάλλεται τις όποιες αγωγές, που το προσδόκιμο ζωής τους μειώνεται και που ελάχιστοι θα καταφέρουν να φτάσουν στα 67 για να πάρουν σύνταξη τελικά .

Ο κλάδος του Μετάλλου ανέκαθεν ήταν ένας κλάδος, με πολλές επαγγελματικές ασθένειες, πολλά θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα και ακόμα πιο πολλά μη θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα, τα οποία έχουν ως αποτέλεσμα χιλιάδες σακατεμένους, ανάπηρους συναδέλφους .

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που μια παλιότερη έρευνα, προ κρίσης, έδειχνε . Ελάχιστοι αμμοβολιστές κατάφεραν να πάρουν κανονική σύνταξη . Είτε πέθαιναν πριν τα 60 (από κάποιο ατύχημα ή ασθένεια) είτε σακατεύονταν και έπαιρναν αναπηρική . Αρχές του 2000 μάλιστα υπήρχε μόνο ένας συνταξιούχος αμμοβολιστής. Ακραίο παράδειγμα θα πει κάποιος . Όχι και τόσο θα απαντήσουν όσοι γνωρίζουν από κοντά την κατάσταση στο Μέταλλο .

Είναι όμως μόνο στον κλάδο του μετάλλου έτσι η κατάσταση; Μια ματιά στα στοιχεία μόνο φθάνει να καταλάβει κανείς ότι το πρόβλημα είναι γενικευμένο.

Τι φταίει όμως; Ποια είναι η αιτία; Είναι η κακιά ώρα; Είναι θέλημα θεού, όπως με περίσσιο κυνισμό υποστήριξε ο Τούρκος Πρόεδρος Ερντογάν, μετά τον θάνατο 301 ανθρακωρύχων στα ορυχεία της Σόμα, μετά από έκρηξη που σημειώθηκε πέρσι τέτοιες μέρες;

Όλες οι τέτοιου είδους προσπάθειες να εξηγήσουν την έλλειψη των μέτρων προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς στόχο έχουν να συσκοτίσουν και στο τέλος τέλος να κάνουν όλους εμάς να δεχθούμε μια όλο και χειρότερη κατάσταση στους τόπους εργασίας ως φυσιολογική εξέλιξη ή ως μη αναστρέψιμη.

Ας δούμε όμως μερικά παραδείγματα από χώρους δουλειάς για να δούμε ποιες είναι οι πραγματικές αιτίες και η πηγή του προβλήματος.

Σ ένα επισκευαζόμενο καράβι όταν δίδεται πλαστό πιστοποιητικό ελεύθερο αερίων και εκδίδεται με βάση αυτό η άδεια χρήσης φλόγας και θερμών εργασιών είναι κάποια αμέλεια, κάποιο ανθρώπινο λάθος ή κακιά ώρα; Όχι είναι η αποφυγή ενός υψηλού κόστους για τον καθαρισμό του και άρα έκδοσης πραγματικού πιστοποιητικού. Κόστος σε χρήμα αλλά και σε χρόνο αφού ο καθαρισμός για να γίνει χρειάζεται εξειδικευμένο συνεργείο και κάποιες μέρες για ολοκληρωθεί. Κάθε μέρα όμως που περνά και το πλοίο μένει για επισκευή ο Εφοπλιστής χάνει ναύλα... Η έλλειψη ή η πλαστή έκδοση πιστοποιητικών ελεύθερου από αέρια σχετίζεται με τα περισσότερα από τα ατυχήματα στην Ναυπηγική Βιομηχανία. Επίσης κόστος είναι για εργολάβους, Βιομήχανους Εφοπλιστές και τα μέτρα πρόληψης όπως εξαερισμοί στους χώρους, ατομικά μέσα προστασίας κτλ. Χαρακτηριστικός ο διάλογος εργολάβου με εργαζόμενο πάνω σ ένα επισκευαζόμενο πλοίο: Λέει ο Εργολάβος οργισμένος γιατί μόλις έχει διαβάσει ένα πανό του συνδικάτου « μα να μας λέει δολοφόνους, εμείς θέλαμε να σκοτώσουμε κανένα;» κι απαντάει ο συνάδελφος: « δηλαδή ρε μάστορα μας έχεις εδώ μέσα στο τανκι πέντε μέρες τώρα, μέσα στα ντουμάνια και στον καρκίνο, να δουλεύουμε ο ένας πάνω στον άλλο, έχεις και τον σκύλο σου να γαβγίζει γρήγορα και γρήγορα και δεν μας έχεις φέρει έναν εξαερισμό ούτε μια μάσκα έστω. Δηλαδή επειδή δεν θα πεθάνω σήμερα η αύριο το πρωί και θα πεθάνω σε κάτι χρόνια σημαίνει ότι δεν με σκοτώσες εσύ;» πληρωμένη απάντηση βγαλμένη από την ίδια την ζωή.

Χαρακτηριστικό είναι και το πρόσφατο παράδειγμα από το τραγικό συμβάν στο έργο συντήρησης των εγκαταστάσεων των διυλιστηρίων των ΕΛΠΕ στον Ασπρόπυργο και τον σοβαρό τραυματισμό έξι συναδέλφων δυο εκ των οποίων υπέκυψαν ήδη στα τραύματα τους ενώ και οι υπόλοιποι χαροπαλεύουν ακόμη.

Το έργο συντήρησης πρέπει να γίνεται κάθε τέσσερα χρόνια. Εδώ όμως το τελευταίο είχε γίνει το 2009. Παλιότερα το έργο αυτό με λιγότερες εργασίες διαρκούσε τρεις μήνες. Το 2009 στο έμπα της κρίσης το είχαν βγάλει σε 45 μέρες. Αυτή τη φορά με πολύ περισσότερες εργασίες ο στόχος τους ήταν να τελειώσει σε 23 μέρες. Ο λόγος; Είναι πολλά τα λεφτά που χάνουν τα ΕΛΠΕ κάθε νερά που είναι κλειστή κάθε μια μονάδα για συντήρηση. Η συγκεκριμένη που είχαμε την πυρκαγιά μας λέγον οι μόνιμοι συνάδελφοι, αποφέρει κάθε μέρα στα ΕΛΠΕ ένα εκατομμύριο την μέρα... Αποκαλυπτικός είναι ο τρόπος που επιδιώκουν τα ρεκόρ τους... Οι εργαζόμενοι προσλαμβάνονται είτε απ ευθείας είτε μέσω δουλεμπορικών με ατομικές συμβάσεις χωρίς κανένα εργασιακό δικαίωμα, συμφωνία μόνο σε ένα ωρομίσθιο και σε κάποιο συμβολικό ένσημο, ενώ οι έξτρα ώρες όλες μαύρη εργασία.

Η ώρα ξεκινάει να αμείβεται από 3 ευρώ στους πιο νέους και φθάνει στα 10 ή 11 ευρώ για κάποιους λίγους εξειδικευμένους που προσλαμβάνονται. Η μεγάλη πλειοψηφία των προσλαμβανόμενων είναι νέοι ανειδίκευτοι πραγματικά φθηνό ευέλικτο εργατικό δυναμικό.

Τα ωράρια εξαντλητικά με δουλειά δώδεκα και δεκαέξι ώρες σε καθημερινή βάση. Για ρεπό ούτε λόγος, επτά μέρες την εβδομάδα για να βγει γρήγορα η δουλειά. Η εντατικοποίηση την ώρα της δουλειάς και η πίεση στο κόκκινο. Το κακό πλέον έχει πάρει τον δρόμο του και δεν αργεί να έρθει.

Η καπιταλιστική κρίση που βιώνουμε τα τελευταία χρόνια ήρθε να οξύνει το πρόβλημα αλλά και να αναδείξει ως αναπόσπαστο από το κυνήγι του κέρδους μέσω του ανελέητου ανταγωνισμού, εκεί όπου όποιος εφαρμόζει λιγότερα μέτρα προστασίας της ζωής και της υγείας των εργαζομένων είναι πιο ανταγωνιστικός, πιο κερδοφόρος...

Είναι χαρακτηριστικό ότι αν ρίξει κάποιος μια πιο βαθιά ματιά στα στοιχεία εν μέσω κρίσης θα δει ότι τα εργατικά ατυχήματα εν μέσω κρίσης έχουν αυξηθεί. Αυτό διότι μπορεί να έχεις μείωση σε απόλυτους αριθμούς, αν όμως αναλογιστεί κάποιος ότι έχει τριπλασιαστεί η ανεργία θα καταλάβει ότι σε σχέση με το πόσοι δουλεύουν αυτή την στιγμή θα καταλάβει ότι έχουμε αύξηση.

Αυτό οφείλεται σε πολλούς παράγοντες, πέραν σε όσους αναφερθήκαμε παραπάνω.

Όπως για παράδειγμα ότι λόγω της κρίσης οι δουλειές είναι λιγότερες, άρα και η χρήση μηχανών και εργαλείων μικρότερη, κάτι το οποίο όμως ανεβάζει την ανάγκη συντήρησης. Αυτή όμως επειδή κοστίζει και πολύ περισσότερο σε περίοδο αναδουλειάς δεν γίνεται.

Στον ανταγωνισμό των επιχειρήσεων για να πάρουν παραγγελιές σε χαλεπούς καιρούς που η πίτα έχει μειωθεί, ρίχνουν τις προσφορές τους και μετά για να εξασφαλίσουν και τα κέρδη τους κοιτούν από πού θα κόψουν. Συνήθως κόβουν από μισθούς κι από τα μέτρα προστασίας, ενώ πιέζουν για περισσότερη εντατικοποίηση.

Τέλος λόγω της τεράστιας ανεργίας και της ανέχειας στην οποία έχουν οδηγηθεί χιλιάδες άνεργοι, όσοι δουλεύουν ακόμη η έστω βρίσκουν ευκαιριακά ένα μεροκάματο, έχουν μειωμένες αντιστάσεις μπροστά στην ασυδοσία του εκάστοτε εργοδότη κάτι το οποίο αυτός εκμεταλλεύεται.

Το έγκλημα όμως και ειδικά στην περίοδο της κρίσης δεν σταματάει εδώ... Οι υποδομές και οι παροχές του συστήματος υγείας με τις συνεχόμενες περικοπές, υποβαθμίσεις, υποχρηματοδοτήσεις κλεισίματος νοσηλευτικών μονάδων κτλ αφήνει στο έλεος της μοίρας πραγματικά τους εργαζόμενους και τις οικογένειες τους.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα κι αυτό από το πρόσφατο έγκλημα των ΕΛΠΕ στον Ασπρόπυργο, όταν έχοντας μόλις έξι εργαζόμενους (την στιγμή που θα μπορούσαν να είναι πολύ περισσότεροι...) με σοβαρά εγκαύματα λόγω έλλειψης ειδικών μονάδων εντατικής θεραπείας στην περιοχή, τους διασκόρπιζαν ώρες μετά σε όλη την Αττική...

Ας μην διαμαρτύρονται λοιπόν μερικοί που τους αποκαλούμε δολοφόνους γιατί στο βωμό του κέρδους είναι διατεθειμένοι να θυσιάσουν ότι πιο ιερό, την ίδια την υγεία και την ζωή των εργαζόμενων δηλαδή.

Παρέμβαση του Κώστα Πονηράκου, Γενικός Γραμματέας της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Συλλόγων Εργαζομένων ΙΚΑ

Αγαπητοί συνάδελφοι, συναδέλφισσες, φίλες και φίλοι,

Θέλουμε να σας ευχαριστήσουμε, όχι μόνο για την πρόσκληση να συμμετέχουμε στην ημερίδα, αλλά και για την πρωτοβουλία που αναδεικνύει το συνεχές ενδιαφέρον σας για την προοπτική του ασφαλιστικού συστήματος που σήμερα απειλείται από αποτυχείς παρελθούσες παρεμβάσεις, πολιτικές που εξελίσσονται σε βάρος του, καθώς και ενδογενή προβλήματα.

Δυστυχώς, αν χρόνια μιλούσαμε για κρίση, σήμερα με βεβαιότητα μπορούμε να μιλήσουμε για απελπιστική τραγική κατάσταση, η οποία αποτυπώνεται συμβολικά με την εικόνα του ακροβάτη που ισορροπεί σε τεντωμένο φθαρμένο σκοινί.

Διαβάζοντας τη σχετική εισήγηση της ημερίδας σας, θέλω να σταθώ στην πρόταση να εξοπλιστούν (η κοινωνία) με νέες επίκαιρες θέσεις γύρω από το ασφαλιστικό σύστημα που πραγματικά τη θεωρώ χρήσιμη – επίκαιρη και ενδιαφέρουσα, γιατί οι εποχές, οι ανάγκες και οι εξελίξεις μας αναγκάζουν χωρίς να απεμπολούμε τις βασικές μας θέσεις για Δημόσιο Κοινωνικό Ασφαλιστικό σύστημα να επαναπροσδιορίζουμε με βάσεις τουλάχιστον τις τεχνολογικές εξελίξεις, τη δυνατότητα του συστήματος να περιφρουρεί τα έσοδά του, για να αποδίδει σύγχρονες υπηρεσίες στους ασφαλισμένους του και τέλος να βάζει ένα φραγμό στην απαξίωση που λειτουργεί υπέρ των ιδιωτικών συμφερόντων.

Αυτό το τελευταίο είναι ίσως το πιο ανησυχητικό φαινόμενο σήμερα στη λειτουργία του συστήματος. Ο πολίτης – ασφαλισμένος δε θεωρεί το ΙΚΑ σπίτι του, αντίθετα διακρίνουμε μια αρνητική – επιθετική διάθεση, διότι δεν εξυπηρετείται έγκαιρα και σωστά, δεν παίρνει τη σύνταξή του σε εύλογο χρονικό διάστημα, και όταν του καταβάλλεται, έρχονται απίστευτες και απανωτές μνημονιακές παρεμβάσεις, για τις οποίες πολλές φορές δε χρεώνει τις κυβερνήσεις, αλλά το ΙΚΑ και το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα.

Όλα αυτά γίνονται από αμέλεια; Είναι ένα ερώτημα. Ή κρύβονται άλλες επιδιώξεις. Ποιος όμως είναι ο πραγματικός, ο τελικός στόχος και σκοπός;

Η ανάληψη της διαχείρισης του ασφαλιστικού συστήματος και κινδύνου για όλο και μεγαλύτερες ομάδες του πληθυσμού από ιδιωτικά συμφέροντα και η ακύρωση ουσιαστικά κάθε εγγυητικής προστασίας.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός των αμέτρητων διαφημίσεων για ιδιωτική ασφάλιση, κάρτες υγείας, ιδιωτικά κέντρα περίθαλψης που βομβαρδίζουν καθημερινά τον πολίτη μέσα από τα τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά μέσα.

Σε αυτόν τον κίνδυνο, πρέπει να σταθούμε συνολικά ως εργαζόμενοι, ως κοινωνία και να αντλήσουμε δυνάμεις εκεί που σήμερα πραγματικά επικρατεί απογοήτευση και αγανάκτηση, προκειμένου

τέτοια σχέδια να μην υλοποιηθούν.

Λόγω του ότι σήμερα παραβρίσκομαι εδώ ως εκπρόσωπος της ομοσπονδίας των εργαζομένων του ΙΚΑ, θα επισημάνω το πώς φτάσαμε εδώ οικονομικά και λειτουργικά.

Ο κλάδος ασθένειας από το 1993 έως το 2044 επιβάρυνε το ΙΚΑ με 3 δις ευρώ περίπου και από το 2005 και μετά με 11.846.000 ευρώ.

Η απίστευτη σπατάλη, το πάρτυ που στήθηκε στην υγεία, με την ανοχή της πολιτικής ηγεσίας στέφησε από το ΙΚΑ και τους ασφαλισμένους του, το υπέρογκο ποσό των 14.674.354.199 ευρώ που μαζί με τις απώλειες των αποθεματικών, τα δομημένα ομόλογα και το PSI εξαφάνισαν δεκάδες δις, απαραίτητα για τις σημερινές και νέες γενιές που αμφισβητούν όχι την ένταξη ως αποτέλεσμα του εργασιακού τους βίου, αλλά και τη δυνατότητα αντιμετώπισης των αναγκών του από το ύψος της σύνταξης.

Σήμερα ο μεγαλύτερος οργανισμός κοινωνικής ασφάλισης με τα 7 εκατομμύρια ασφαλισμένους, πέραν της συνεχούς μείωσης της κρατικής χρηματοδότησης, αντιμετωπίζει προβλήματα ρευστότητας λόγω ανεργίας, μεγάλης ανεξέλεγκτης εισφοροδιαφυγής και εισφοροαποφυγής, επιδείνωση της επιχειρηματικότητας, εκμετάλλευση της εργασίας λόγω κρίσης, ενώ υπάρχει διάχυτη σε όλους μας η αγωνία αν το 2015 θα συνεχιστεί απρόσκοπτα η καταβολή παροχών προς όλους. Να επισημάνω ότι διαχρονικά ο 4ος και ο 5ος μήνας του έτους είναι οι πιο δύσκολοι από οικονομικής πλευράς μήνες, πόσο μάλλον δε για το 2015.

Θα ήθελα να αναφέρω εδώ κάποιες τρανταχτές περιπτώσεις οφειλών του ΙΚΑ από Δημόσιους φορείς.

- Ο Ο.Λ.Π. ένας κερδοφόρος οργανισμός οφείλει στο ΙΚΑ 12.000.000 ευρώ από την υποχρέωση καταβολής εισφορών για την αναγνώριση πλασματικών χρόνων εργαζομένων του, στο πλαίσιο εθελούσιας αποχώρησής τους.
- Από την κατάργηση του Ταμείου Συνταξιούχων της Αγροτικής Τράπεζας και την μεταφορά του στο ΙΚΑ ΕΤΑΜ, οφείλονται κατ' έτος 28.000.000 ευρώ από την τράπεζα. Από την ημέρα της ιδιωτικοποίησής της δεν έχει εισπραχθεί ούτε ένα ευρώ.
- Από την εθελούσια της Εμπορικής τράπεζας παρόμοια περίπου στοιχεία και ποσά.

Ο Διοικητής του ΙΚΑ ΕΤΑΜ δηλώνει απερίφραστα συνεχώς ότι οι Κασσάνδρες που τα τελευταία χρόνια προέβλεπαν ότι το ΙΚΑ καταρρέει, διαψεύστηκαν.

Εμείς συμφωνούμε και αγωνιζόμαστε, οι εργαζόμενοι για τη βιωσιμότητά του. Όμως πλέον του ζοφερού οικονομικού κλίματος και της ύφεσης, υπάρχει και η απαξίωση των υπηρεσιών του, που για εμάς είναι μια μορφή κατάρρευσης.

Η ομοσπονδία μας με υψηλό αίσθημα ευθύνης, οφείλει να ενημερώνει και να εντατικοποιήσει την ενημέρωση προς τους πολίτες για την κρίση που βιώνει το ΙΚΑ, αντιδρώντας στις πολιτικές που έχουν στόχο τη διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης.

Οι προτάσεις μας έχουν να κάνουν με ενίσχυση του ιδρύματος από προσωπικό, ψηφιοποίηση της ασφαλιστικής ιστορίας των ασφαλισμένων, όχι από ιδιωτικές εταιρίες, αλλά από τους εργαζόμενους του, που έχουν την εμπειρία και τη γνώση χωρίς ούτε το μισό κόστος, εκσυγχρονισμό του Ο.Π.Σ. και ένταξη όλων των λειτουργιών που μέχρι και σήμερα δεν έχουν συμπεριληφθεί, ενίσχυση των επιτοπίων ελέγχων ώστε να αποτραπούν τα φαινόμενα της αδήλωτης – μαύρης εργασίας.

Φίλοι και φίλες, ο δεύτερος μεγαλύτερος οργανισμός ελέγχου και είσπραξης εσόδων μετά την εφορία, σήμερα στην ουσία δεν ελέγχει την αγορά, απεμπολεί τα έσοδα, αφήνοντας τους επιτήδειους να εισφοροδιαφεύγουν, διαπράττοντας ένα συνεχόμενο απεχθές ασφαλιστικό έγκλημα.

Το προϋπολογισμένο έλλειμμα για το 2015 του ΙΚΑ ανέρχεται στο 1 δις ευρώ. Αυτό το έλλειμμα που πιθανόν να είναι μεγαλύτερο, με απρόβλεπτες συνέπειες, δε θα μειωθεί συρρικνώνοντας τις υπηρεσίες του ΙΚΑ, δε θα μειωθεί μειώνοντας τις δομές του. Οι επιταγές των δανειστών της ΤΡΟΙΚΑ, ή μήπως να το λέμε θεσμούς πλέον; επιτάσσουν νέα μείωση στις ήδη μειωμένες δομές μας κατά 40%.

Εμείς θεωρούμε ότι οι δομές μας, οι υπηρεσίες μας πρέπει να παραμείνουν και να υπάρχουν, έτσι ώστε να λειτουργούμε να εξυπηρετούμε τον πολίτη.

Φίλες και φίλοι, η οικονομική συγκυρία, που αν μιλήσω προσωπικά δεν τη θεωρώ συγκυρία, απλά ίσως καταλαβαίνω τώρα περισσότερο τι έχει γίνει τις προηγούμενες δεκαετίες για να φτάσουμε ως εδώ, η έλλειψη πολιτικής βούλησης από τις έως τώρα κυβερνήσεις που προηγήθηκαν, η απεμπολή είσπραξης εσόδων, η συρρίκνωση του ΙΚΑ είναι σίγουρο, μη γνωρίζοντας οικονομικά, ότι στο τέλος θα πλήξει τις συντάξεις, πράγμα που όλοι απευχόμεθα, αλλά δυστυχώς και με τους νόμους της αγοράς, εάν δεν αλλάξει κάτι οδηγούμεθα εκεί.

Είναι χρέος όλων μας, των εργαζόμενων, των συνταξιούχων, των ανέργων να περιφρουρήσουμε το ΙΚΑ, το ΙΚΑ αυτό που σας καταταλαιπώρησε, που περάσατε την πόρτα του πεπεισμένοι ότι θα ταιλωπωρηθείτε, γιατί είναι το μοναδικό αποκούμπι για τον εργαζόμενο, για τον απόμαχο, για τα λαϊκά στρώματα.

Τελειώνοντας να μου επιτρέψετε να σας συγχαρώ για τη σημερινή ημερίδα σας που διοργανώνει το ΠΑΜΕ, για το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης, σίγουρα αφορά το σύνολο της κοινωνίας και τέτοιες ημερίδες, που θεωρούμε ότι προκύπτουν από ενδιαφέρον, για τη δημόσια κοινωνική ασφάλιση θα πρέπει να τυγχάνουν μεγάλης προβολής. Δυστυχώς όμως τα συστημ. ΜΜΕ δεν πάνε στο ΠΑΜΕ.

Επίσης εκφράζοντας και τον πρόεδρο θέλω να πω ότι έχουμε την τύχη στην ομοσπονδία μας να έχουμε δυο εκλεκτούς συντρόφους σας τον Αντώνη τον Λειβαδάρο και το Στράτο Παραδέλλη, οι οποίοι με ήθος και εντιμότητα, όπως και οι προηγούμενοι αποχωρήσαντες συνάδελφοι μέλη της ομοσπονδίας μας που άνηκαν στο χώρο σας, με συνέπεια, πιστοί στις ιδέες τους, αγωνιστές, μας συμπληρώνουν ουσιαστικά, ιδεολογικά και παραγωγικά.

Ευχαριστώ πολύ, καλή συνέχεια, καλούς αγώνες!

**Παρέμβαση της Γιώτας Ταβουλάρη,
Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Εργαζομένων Φαρμακευτικών
& Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας.
«Επαγγελματική Ασφάλιση - Επαγγελματικά Ταμεία - ΝΠΙΔ»**

Τα Επαγγελματικά Ταμεία είναι κατασκεύασμα που προωθεί το κεφάλαιο και οι πολιτικοί του εκπρόσωποι, στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με στόχο την ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης και την ανάληψη του βάρους της ασφάλισης από τους ίδιους τους εργαζόμενους. Έρχονται να απαλλάξουν το κράτος από την υποχρέωσή του να στηρίζει δημόσιο σύστημα Ασφάλισης και υποχρεώνουν τους εργαζόμενους να πληρώνουν για υπηρεσίες που έχουν ανάγκη και αφορούν στην ίδια τους τη ζωή. Τα Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης, σύμφωνα με το νόμο 3029/2002 (ν. Ρέππα), είναι Ταμεία που λειτουργούν με την αρχή της ανταποδοτικότητας και με ατομικές μερίδες, που σημαίνει ότι ο κάθε ασφαλισμένος λαμβάνει παροχές ανάλογα με το ύψος των εισφορών που μπορεί να καταβάλει. Δεν υπάρχει, δηλαδή, ο αναδιανεμητικός χαρακτήρας που είναι και το βασικό γνώρισμα της κοινωνικής ασφάλισης, η ποιότητα των παροχών εξαρτάται από την οικονομική δυνατότητα του κάθε μέλους αλλά και από τη συνολική οικονομική κατάσταση του Ταμείου. Το ύψος των συντάξεων στα Επαγγελματικά Ταμεία υπολογίζεται σε καθαρά κεφαλαιοποιητική βάση, σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8 του ν. 3029/2002. Η Επαγγελματική Ασφάλιση είναι ο δεύτερος από τους «τρεις πυλώνες» ασφάλισης που προωθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο πρώτος είναι η δημόσια κοινωνική ασφάλιση σε ένα ελάχιστο, συνεχώς συρρικνούμενο επίπεδο και ο τρίτος η ατομική ιδιωτική ασφάλιση.

Η αντικατάσταση των Επικουρικών Ταμείων από τα Επαγγελματικά Ταμεία (Ε.Τ.) είναι κατεύθυνση της Ε. Ε. διατυπωμένη στην «Πράσινη Βίβλο» σχετικά με το μέλλον των συνταξιοδοτικών συστημάτων στην Ευρώπη. Η εδραίωση και επέκταση των Επαγγελματικών Ταμείων προϋποθέτει την εξαφάνιση των Επικουρικών. Άρα, για να καθιερωθούν ως ο «δεύτερος πυλώνας» της Ασφάλισης, θα πρέπει η Δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση να εκλείψει, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά την επικούρηση, και πρέπει να οργανωθεί με τον τρόπο που λειτουργεί και στα άλλα κράτη-μέλη της Ε.Ε. Στην κατεύθυνση αυτή βρίσκονται οι αντισφαλιστικοί νόμοι που έχουν ψηφιστεί, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, και προβλέπουν ότι η επικουρική ασφάλιση δεν χρηματοδοτείται και πλέον δεν υπάρχει εγγύηση από το κράτος. Αν δεν υπάρχει οικονομική δυνατότητα των ταμείων ή κλάδων επικουρικής ασφάλισης, δεν καλύπτεται το έλλειμμα από τον κρατικό προϋπολογισμό. Έτσι πληρώνουν τα ασφαλιστικά ταμεία τη «χρηματοπιστωτική σταθερότητα» και την ανταγωνιστικότητα, την «οικονομική ανάπτυξη» του καπιταλισμού.

Η συγχώνευση που - στην ουσία - αποτελεί πορεία προς την κατάργηση όλων των επικουρικών ταμείων, συνδέεται με νέα μείωση εργοδοτικών εισφορών, με νέα μείωση του εργοδοτικού «κόστους». Οι μειωμένες εισφορές θα λειτουργήσουν ως κίνητρο για την συμμετοχή στα επαγγελματικά ταμεία, ενώ θα δοθούν ενδιάμεσα φορολογικά κίνητρα. Σε αυτή την κατεύθυνση, γίνεται αναμόρφωση των νομοθετικών ρυθμίσεων για τα επαγγελματικά ταμεία και τις επαγγελματικές συντάξεις με συμμετοχή

και της ιδιωτικής ασφάλισης. Η ιδιωτική ασφάλιση μέσω των ασφαλιστικών εταιρειών (κυρίως πολυεθνικά μονοπώλια) και των επαγγελματικών ταμείων αποκτά προνομιακό ρόλο.

Σε αυτούς τους σχεδιασμούς του μεγάλου κεφαλαίου και των πολιτικών του επιτελείων, εντάσσεται και ο αντιασφαλιστικός νόμος 4052/12 – εφαρμοστικός του Μνημονίου II. Με το νόμο αυτό, όλα τα Επικουρικά Ταμεία ενοποιήθηκαν στο ΕΤΕΑ, ενώ όσα «επέλεξαν», μέσω των συνδικαλιστικών οργανώσεων των ασφαλισμένων, να μην ενταχθούν στο ΕΤΕΑ, μετατράπηκαν αυτοδίκαια σε Επαγγελματικά Ταμεία – ΝΠΙΔ.

Οι δύο αυτές δήθεν εναλλακτικές επιλογές είναι για τους ασφαλισμένους η «Σκύλλα» και η «Χάρυβδη». Αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου αντιασφαλιστικού και αντεργατικού νομίσματος. Τόσο το ΕΤΕΑ όσο και τα ΝΠΙΔ – επαγγελματικά ταμεία που δημιουργήθηκαν, λειτουργούν σε βάρος των εργαζομένων, αφού οι ασφαλισμένοι γνωρίζουν μόνο το ύψος των εισφορών που δίνουν αλλά όχι τί σύνταξη θα πάρουν και αν θα την πάρουν. Πρόκειται για τη λεγόμενη «μετατόπιση από συστήματα καθορισμένων παροχών σε συστήματα καθορισμένων εισφορών». Και στη μια και στην άλλη περίπτωση, οι ασφαλισμένοι οδηγούνται σε δύσκολες καταστάσεις και περιπέτειες, έχουμε μείωση των επικουρικών συντάξεων, κατάργηση του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης.

Η μετατροπή σε ΝΠΙΔ – Επαγγελματικό Ταμείο, η επιλογή της δήθεν «αυτονομίας» και «αυτοδιαχείρισης» δεν αποτελεί καλύτερη εναλλακτική λύση έναντι της ένταξης στο ΕΤΕΑ. Η πραγματικότητα είναι αδιάψευστη:

Τα έσοδα των Ταμείων μειώνονται, όσο μειώνονται οι εργοδοτικές εισφορές και όσο η ανασφάλιστη εργασία και η εισφοροδιαφυγή αυξάνονται. Οι απολύσεις, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας και οι μειώσεις των μισθών με το τσάκισμα των ΣΣΕ, αυξάνουν ακόμα περισσότερο τις απώλειες στα έσοδα. Αυτό σημαίνει ότι τα «ανεξάρτητα» Ταμεία οδηγούνται σε μειώσεις συντάξεων – παροχών ή και σε αυξήσεις στις εισφορές των εργαζομένων.

Τα μειωμένα, με το περιβόητο «κούρεμα» των ομολόγων, αποθεματικά γίνονται ακόμα πιο επίσφαλα, αφού ένα ΝΠΙΔ μπαίνει αναπόφευκτα στο φαύλο κύκλο των «επενδύσεων» σε νέα ομόλογα, στο χρηματιστήριο, για να αντισταθμίσει τις απώλειες στα αποθεματικά, επιφέροντας νέες δραματικές συνέπειες στη ρευστότητα.

Ένα Ταμείο – ΝΠΙΔ δεν θα μπορεί να εξασφαλίσει ούτε δικαιώματα, ούτε συντάξεις, μας φέρνει πιο κοντά στην ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης.

Επιπλέον, το ύψος των συντάξεων, σύμφωνα με το νόμο 4052 του 2012 (άρθρο 42, παρ. 4), προσδιορίζεται με ενιαίο τρόπο και στο ΕΤΕΑ και στα ΝΠΙΔ. Τα εφάπαξ δίνονται και από τα ΝΠΙΔ με τις μειώσεις που προβλέπονται από το σχετικό νόμο.

Το παράδειγμα του ΤΕΑΥΦΕ (επικουρικό ταμείο φαρμακοϋπαλλήλων) είναι χαρακτηριστικό. Η μετατροπή του σε ΝΠΙΔ – Επαγγελματικό Ταμείο συνοδεύτηκε από μείωση συντάξεων που έφτασε περίπου στο 20% και κατάργηση όλων των παροχών (π.χ. χαμηλότοκα δάνεια, παιδικές κατασκηνώσεις). Μάλιστα, η πρώτη αναλογιστική μελέτη (2012) προβλέπει ότι μέσα στη δεκαετία η μέση σύνταξη θα

πέσει στα €140, ενώ υπάρχουν αναλογιστικές μελέτες και για τα έτη 2013, 2014, που κατά πάσα πιθανότητα θα υποδείξουν νέες μειώσεις. Ακόμα, έχουμε κρούσματα μετακύλησης εργοδοτικών οφειλών στους ασφαλισμένους, ενώ ο χρόνος καταβολής συντάξεων αυξήθηκε, αγγίζοντας τους 36 μήνες. Όσον αφορά τον κλάδο Πρόνοιας (εφάπαξ) που και αυτός μετατράπηκε σε ΝΠΙΔ, καταβάλει το εφάπαξ με την προβλεπόμενη από το σχετικό νόμο μείωση, της τάξης του 64%.

Υπάρχει, εξάλλου, και η διεθνής εμπειρία, που δείχνει ότι οι εργαζόμενοι έχασαν τρισεκατομμύρια ευρώ με τα ταμεία αυτού του είδους. Υπάρχει η εμπειρία της ENRON, όπου οι εργαζόμενοι έχασαν και τη δουλειά τους και όλες τις ασφαλιστικές αποταμιεύσεις. Δεκάδες δις έχασαν τα ταμεία αυτού του είδους στην Αγγλία και η απάντηση της κυβέρνησης στις διαμαρτυρίες ήταν «εσείς επιλέξατε αυτή την ασφάλιση και το ξέρατε τι κίνδυνοι υπήρχαν...». Αυτή είναι και η εμπειρία από τα 5-6 επαγγελματικά ταμεία που δημιουργήθηκαν στην Ελλάδα.

Τα στελέχη του παλιού και του νέου αναδιαμορφούμενου κυβερνητικού – εργοδοτικού συνδικαλισμού (ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, Αυτόνομη Παρέμβαση / ΜΕΤΑ) πρωτοστάτησαν στη μετατροπή Επικουρικών Ταμείων σε ΝΠΙΔ, με κορυφαίο παράδειγμα τον κλάδο του Φαρμάκου, όπου σε αγαστή συνεργασία με την τότε συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και με την εργοδοσία, παραμέρισαν τους εργαζόμενους και την κλαδική Ομοσπονδία ΟΕΦΣΕΕ και δημιούργησαν το ΤΕΑΥΦΕ-ΝΠΙΔ.

Με τη στάση τους και τη θέση τους έβαλαν εμπόδια στους αγώνες και διευκόλυναν την εφαρμογή των αντισσφαλιστικών – αντεργατικών νόμων. Καλλιέργησαν και καλλιεργούν αυταπάτες περί «εξαίρεσης» και αντιμετώπισης προβλημάτων μέσω «επαφών» με κυβερνητικούς και άλλους παράγοντες. Τη λογική του «μικρότερου κακού».

Παρουσίασαν και παρουσιάζουν ως «επιτυχία» και «σωτηρία» για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, τη μετατροπή Επικουρικών Ταμείων σε δήθεν «αυτόνομα» και «αυτοδιαχειριζόμενα» ΝΠΙΔ, τη στιγμή που αυτή η εξέλιξη αποτελεί στρατηγική επιλογή και ανάγκη για το μεγάλο κεφάλαιο και ως τέτοια προωθείται από τις κυβερνήσεις του.

Οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι βιοπαλαιστές ένα δρόμο έχουμε: Αγώνας, με συσπείρωση στο ΠΑΜΕ και στις ταξικές δυνάμεις, για την αναπλήρωση των απωλειών μας.

Αυτό σημαίνει:

- Κατάργηση των μνημονίων και των εφαρμοστικών νόμων.
- Κατάργηση όλων των αντισσφαλιστικών νόμων.
- Να πληρώσει το κράτος και οι εργοδότες, που έχουν την ευθύνη για τα ελλείμματα στα επικουρικά ταμεία.
- Επιστροφή όλων των λεηλατημένων αποθεματικών στα ταμεία κύριας και επικουρικής ασφάλισης.

Η δική μας προοπτική είναι: Ένα ενιαίο υποχρεωτικό αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν καθολικό σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης, που θα εξασφαλίζει συντάξεις και παροχές για όλους, αντίστοιχες των λαϊκών αναγκών.

Διεκδικούμε αυτά που μάς ανήκουν. Η επιστήμη και η τεχνολογία προσφέρουν εργαλεία για την παράταση της ζωής και την βελτίωση της ποιότητάς της. Να εξασφαλίζονται από τη νεαρή ηλικία καλύτερες προϋποθέσεις ζωής. Να δουλεύουμε λιγότερο, σταθερά σε ημερήσια και εβδομαδιαία βάση, αφού σε μικρότερο χρόνο παράγεται περισσότερος πλούτος. Να βγαίνουμε νωρίτερα στη σύνταξη, αφού υπάρχει υπερεπάρκεια εργατικού δυναμικού και να απολαμβάνουμε αξιοπρεπείς συντάξεις.

Αυτά σκοντάφτουν στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, που έχει μοναδικό κριτήριο την κερδοφορία. Γι αυτό προβάλλει η αναγκαιότητα του άλλου δρόμου ανάπτυξης, με αλλαγή τάξης στην εξουσία, με κριτήριο την ικανοποίηση των αναγκών του λαού και όχι τα κέρδη των λίγων.

Παρέμβαση του Νίκου Νιάνιου, Μέλος της Επιτροπής του ΠΑΜΕ στις Ασφαλιστικές Εταιρείες

Συναγωνιστές/Συναγωνίστριες,

Εκ μέρους της Επιτροπής Αγώνα του Π.Α.ΜΕ. που έχει συσταθεί στις ασφαλιστικές εταιρείες, θα κάνω μία προσπάθεια να παρουσιάσω τις εξελίξεις στο χώρο της υγείας από τη σκοπιά της ιδιωτικής ασφάλισης.

Είναι χαρακτηριστικό πως στο συγκεκριμένο κλάδο, παρ' ότι τη διετία 2011-2012 οι περισσότερες εταιρείες είχαν σημαντικές ζημιές και ειδικά οι μεγαλύτερες λόγω του PSI, καμία από τις πολυεθνικές ασφαλιστικές εταιρείες δεν αποχώρησε από την Ελλάδα. Αντίθετα, όλες τους ενίσχυσαν κεφαλαιακά τα εγχώρια παραρτήματά τους.

Πώς μπορεί να εξηγηθεί αυτό; Είναι απλό. Οι ασφαλιστικές εταιρείες αναμένουν πως τα επόμενα χρόνια, κύρια στο κλάδο της υγείας και στις συντάξεις, θα αποκομίσουν στην Ελλάδα τεράστια κέρδη. Αυτό είναι κάτι, το οποίο το λένε και το αναλύουνε επισήμως σε κάθε συνέδριο και ημερίδα της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδος, είναι κάτι που τονίζουν ξανά και ξανά προς τους εργαζόμενούς τους, ειδικά τη τελευταία διετία που έχουν ανακάμψει τα κέρδη τους.

Οι τάσεις σε αυτή τη κατεύθυνση είναι ήδη ξεκάθαρες. Συγκριτικά με το 2009, πριν την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης στην Ελλάδα δηλαδή, το 2014 η παραγωγή ασφαλίσεων (τζίρος) στο κλάδο ασθενειών έχει τριπλασιαστεί, ενώ στις ασφαλίσεις υγείας έχει διπλασιαστεί. Αυτό από μόνο του είναι εντυπωσιακό εν μέσω της παρούσας κρίσης. Γίνεται όμως ακόμη εντυπωσιακότερο, αν συνυπολογιστεί πως τα ασφάλιστρα ανά συμβόλαιο μειώθηκαν σε αυτή τη περίοδο, δηλαδή το πλήθος των συμβολαίων σε αυτούς τους ασφαλιστικούς κλάδους αυξήθηκε ακόμη περισσότερο.

Μιας και ανέφερα τη «μείωση» των ασφαλίσεων σε αυτούς τους κλάδους, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε πως αυτή προκύπτει κυρίως χάρη στο «άνοιγμα» του ΕΟΠΠΥΥ στις ιδιωτικές κλινικές/ιδιωτικά νοσοκομεία κτλ. Δηλαδή οι ασφαλιστικές στα νέα συμβόλαια υγείας που προσφέρουν τα τελευταία χρόνια δε καλύπτουν όλο το ποσό της περίθαλψης στις ιδιωτικές κλινικές, αλλά «χρεώνουν» ένα ποσοστό στον ΕΟΠΠΥΥ. Με άλλα λόγια και η κοινωνική ασφάλιση χρεώνεται και οι ιδιωτικές ασφαλιστικές αυξάνουν τη πελατεία και τα κέρδη τους.

Άλλο ένα δείγμα ποια είναι η ουσία της «σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα» στο χώρο της υγείας. Μάλιστα είναι χαρακτηριστικό πως, όταν ο υπουργός υγείας Κουρουπλής πριν από ένα δίμηνο μίλησε για κατάργηση των συμβάσεων του ΕΟΠΠΥΥ με τις ιδιωτικές κλινικές/νοσοκομεία, αμέσως στο χώρο άρχισε να συζητιέται πως σε τέτοιο ενδεχόμενο θα αυξηθούν ραγδαία τα ασφάλιστρα των συμβολαίων υγείας, ακόμη και κατά 25%.

Αλληλένδετο -και για τις ασφαλιστικές εταιρείες- με το κομμάτι της υγείας είναι και το κομμάτι των συντάξεων και συνολικά των ασφαλιστικών ταμείων. Εδώ και χρόνια η Ένωση Ασφαλιστικών Εταιρειών προτείνει και διεκδικεί να ανοίξει ο «δεύτερος πυλώνας της ασφάλισης» (τα επικουρικά ασφαλιστικά ταμεία δηλαδή) στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες. Στα χρόνια της κρίσης αυτή η διεκδίκηση

έγινε πιο συγκεκριμένη, πήρε το χαρακτήρα ακόμη και συγκεκριμένων προτάσεων:

Μία τέτοια πρόταση-πακέτο της Ένωση Ασφαλιστικών Εταιρειών λόγου χάρη που έγινε προ διετίας προέβλεπε τα εξής: Έναν υποχρεωτικό πρώτο πυλώνα ασφάλισης που θα δίνει 360 Ευρώ σύνταξη και ελάχιστες παροχές υγείας. Έναν δεύτερο πυλώνα επαγγελματικής ασφάλισης και όχι επικουρικής, που θα λειτουργεί με το κεφαλαιοποιητικό σύστημα («ατομικές μερίδες»). Τα διάφορα επαγγελματικά ταμεία θα τα διαχειρίζονται οι ασφαλιστικές εταιρείες ή συμπράξεις ασφαλιστικών εταιρειών. Δε θα καθορίζουν ΣΣΕ τις εισφορές, αλλά το κράτος και η αγορά. Ο πελάτης ασφαλιζόμενος θα επιλέγει όποιο επαγγελματικό ταμείο θέλει, ανεξαρτήτως του κλάδου στον οποίο δουλεύει. Τα επαγγελματικά ταμεία δηλαδή θα ανταγωνίζονται το ένα το άλλο κυνηγώντας πελατεία, βάσει ασφαλιστρών, καλύψεων και παροχών, θα λειτουργούν ως άλλες ασφαλιστικές εταιρείες. Ο τρίτος πυλώνας θα είναι η ιδιωτική ασφάλιση όπως υπάρχει και σήμερα.

Φυσικά, οι ασφαλιστικές εταιρείες δεν έφτασαν να αποθρασυνθούν έτσι από μόνες τους. Η παραπάνω πρόταση π.χ. ουσιαστικά εφαρμόζει όλες τις κατευθύνσεις της Ε.Ε. σχετικά με τη κοινωνική ασφάλιση, με το πυρήνα των οποίων συντάσσεται και η σημερινή ελληνική κυβέρνηση.

Οι μείωση των παροχών και των συντάξεων των ταμείων κύριας ασφάλισης είναι ένα μόνιμο χαρακτηριστικό των πολιτικών που ακολούθησαν οι ελληνικές κυβερνήσεις όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Το επιπλέον στοιχείο των τελευταίων ετών, που ήρθε κατά παραγγελία του ιδιωτικού κεφαλαίου και των ασφαλιστικών, είναι πως τέθηκε σε εφαρμογή ο -ψηφισμένος από το 2002- νόμος για την επαγγελματική ασφάλιση.

Έτσι, μετά το PSI που άφησε τα επικουρικά ασφαλιστικά ταμεία με ψίκουλα γι αποθεματικά, ήρθε η μετατροπή τους σε επαγγελματικά ταμεία και η «ρήτρα μηδενικού ελλείμματος» να τα αποτελειώσει, προδιαγράφοντας τη σταδιακή διάλυσή τους και το άνοιγμα αυτής της «αγοράς» στην ιδιωτική ασφάλιση.

Πάνω σε αυτό το κομμάτι έχει ενδιαφέρον και η περσινή νομοθετική ρύθμιση της τότε κυβέρνησης (που δε φαίνεται να αναιρεί και η σημερινή), προκειμένου να επιταχύνει αυτές τις εξελίξεις: Πέρσι τον Απρίλη ΝΔ-ΠΑΣΟΚ ψήφισαν τη κατάργηση των «κοινωνικών πόρων» που είχαν μια σειρά επικουρικά ταμεία, εντείνοντας την οικονομική τους ασφυξία. Διόλου τυχαία βέβαια, με τον ίδιο νόμο, έδιναν επιπλέον κίνητρα και φοροαπαλλαγές σε εργοδότες και εργοδοτικές οργανώσεις για τη σύναψη ομαδικών ασφαλιστηρίων συμβολαίων για τους εργαζομένους τους.

Η υλοποίηση όλων των παραπάνω κατευθύνσεων προϋποθέτει, πάει χέρι χέρι με ανακατατάξεις εντός του συγκεκριμένου κλάδου της οικονομίας, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά πανευρωπαϊκά. Έτσι είναι σε πλήρη εξέλιξη η προσαρμογή όλων των ασφαλιστικών εταιρειών της Ε.Ε. στην οδηγία «Solvency 2», που μπαίνει σε πλήρη εφαρμογή από 1/1/2016. Για να μην κουράσω, να μπω κατευθείαν στο βασικό στόχο αυτής της οδηγίας: Αυτός είναι να πιέσει πανευρωπαϊκά προς τη κατεύθυνση μιας «ενιαίας ασφαλιστικής αγοράς», προς τη γιγάντωση μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων. Κύριος λόγος είναι πως θέλουν να δημιουργήσουν επιχειρηματικά σχήματα που θα έχουν τα απαιτούμενα

κεφάλαια, ώστε να αναλάβουν τη διαχείριση ολόκληρων ασφαλιστικών οργανισμών.

Στην Ελλάδα αυτή η οδηγία και η λογική σήμανε την μείωση κατά 1/3 των εταιρειών που δραστηριοποιούνται στο συγκεκριμένο κλάδο τη τελευταία 10ετία. Την υπαγωγή των ασφαλιστικών υπό τον έλεγχο της ΤτΕ, ώστε να επιταχυνθούν οι αλλαγές αυτές. Την μείωση 2000-3500 θέσεων εργασίας στις ασφαλιστικές τη τελευταία 5ετία. Τη μεγάλη οικονομική πίεση προς τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές ώστε να φύγουν από τη μέση κ.ά.

Αυτές οι εξελίξεις αναμένεται να επιταχυνθούν ακόμη περισσότερο το επόμενο διάστημα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η πρόσφατη πώληση από τη Τράπεζα Πειραιώς της Αγροτικής Ασφαλιστικής στην γερμανική πολυεθνική ERGO, ενώ αναμένεται το επόμενο διάστημα η ΕΤΕ και η Eurobank να κάνουν το ίδιο με τις δικές τους θυγατρικές ασφαλιστικές εταιρείες.

Βέβαια, προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ εξέφρασε θέσεις για μία μεγάλη δημόσια ασφαλιστική εταιρεία, την Εθνική, που θα παίζει ρόλο «ρυθμιστή» στην αγορά, προς όφελος «των καταναλωτών». Εμπειρία όμως πλέον έχουμε όλοι και καταλαβαίνουμε πως σημασία δεν έχει τι ποσοστό μετοχών θα έχει το Δημόσιο σε μία επιχείρηση (στην οποία το 1/3 των εργαζομένων είναι και παραμένουν ενοικιαζόμενοι), αλλά προς όφελος ποιού λειτουργεί αυτή όπως και το σύνολο του συγκεκριμένου κλάδου.

Πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε λοιπόν, μια και καλή: Κάθε δραστηριοποίηση του Κεφαλαίου στο χώρο της Υγείας, της Πρόνοιας, των συντάξεων, υπονομεύει το δικαίωμα του λαού στη Δημόσια και Δωρεάν Κοινωνική Ασφάλιση. Φέρνει μαζί του τα επιχειρηματικά κριτήρια, τα «μηδενικά ελλείμματα», τις «ατομικές μερίδες», τα όρια στο τι παροχές δικαιούται κανείς, που αν τις ξεπεράσει πρέπει να πληρώσει από τη τσέπη του.

Γι αυτό και στη παρέμβασή μας στους εργαζόμενους του συγκεκριμένου κλάδου δίνουμε μεγάλη σημασία, πέρα από τα συγκεκριμένα εργασιακά ζητήματα του χώρου, στην ιδεολογική παρέμβαση για το τί είναι τα ασφαλιστικά ταμεία και η κοινωνική ασφάλιση, για ποιό λόγο είναι προς το συμφέρον της εργατικής τάξης και το δικό τους να μην υπάρχει καμία δραστηριοποίηση των ασφαλιστικών στους συγκεκριμένους τομείς κτλ.

Μια τέτοια παρέμβαση είναι ένα δύσκολο και σύνθετο καθήκον. Ακόμη περισσότερο που οι συνδικαλιστικές ηγεσίες στο συγκεκριμένο χώρο, στις οποίες κυριαρχεί ο ΣΥΡΙΖΑ και συμπράττει ανοιχτά με ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, παίζουν ενεργό ρόλο στη προώθηση των επιδιώξεων του κεφαλαίου και πολεμούν κάθε προσπάθεια παρέμβασης του ΠΑΜΕ προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Είναι όμως μονόδρομος, προκειμένου να υπερασπίσουμε το δικαίωμα κάθε εργαζόμενου σε δημόσιες, δωρεάν και αναβαθμισμένες παροχές υγείας, όπως αυτές υπάρχει η δυνατότητα να παρέχονται σήμερα.

Σε αυτό το δρόμο θα συνεχίσουμε. Σας ευχαριστώ.

Παρέμβαση του Κωνσταντίνου Τσιαπάρη, Μέλος του Μετώπου Αγώνα Σπουδαστών

Η κοινωνική Ασφάλιση μας αφορά όλους. Πρέπει να απασχολήσει περισσότερο και τις νέες ηλικίες, τους νέους εργαζόμενους, τους φοιτητές. Εμείς ξέρουμε από πρώτο χέρι τι σημαίνει ανασφάλιστη εργασία, τι σημαίνει να αγωνιάς για το μέλλον μετά το πτυχίο βλέποντας 1,5 εκατομμύριο ανέργους, να πληρώνεις ένα σκασμό λεφτά για νοίκι και σπουδές, αυτούς που καθημερινά απ' το πρώτο έτος δουλεύουν για να σπουδάσουν για να τα βγάλουν πέρα, αυτούς που παρατάνε τις σπουδές γιατί δεν τα βγάζουν πέρα οι οικογένειές τους, αυτούς που μένουν για μήνες απλήρωτοι στην πρακτική άσκηση.

Οι κατευθύνσεις της Ε.Ε. για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ είναι εδώ έτσι και αλλιώς. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει κάνει ξεκάθαρο σε όλους τους τόνους ότι σέβονται τις δεσμεύσεις της Ε.Ε. όπως λένε. Τι σημαίνει αυτό για εμάς; Πέρα από την απόλυτη υποταγή της ακαδημαϊκής έρευνας στα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου, πέρα από τις μπίζνες των μεγάλων επιχειρήσεων με τη λειτουργία των ιδρυμάτων, σημαίνει ότι η επιστημονική μόρφωση μετατρέπεται συνεχώς σε εφήμερη κατάρτιση. Τέτοιου είδους σπουδές προωθεί η Ε.Ε. με τα ταχύρρυθμα προγράμματα, με τη δυνατότητα να πάρεις πτυχίο στα τρία έτη, με τα διάφορα να μας λέει το αφεντικό έλα δούλεψε για 2 ώρες, ανασφάλιστος προφανώς, να έχουνε γεμίσει τα τηλεφωνάδικα. Τα διάφορα «επιμορφωτικά σεμινάρια» που τα πληρώνεις στα ίδια τμήματα που υποτίθεται σπουδάξεις δωρεάν. Σημαίνει πτυχία που δε θα εξασφαλίζουν δουλειά, αλλά συνεχές κυνήγι πιστοποιητικών από την ανεργία στην επανακατάρτιση και την ψευτοδουλειά. Δηλαδή συνεχώς το χέρι στην τσέπη για τα διάφορα πιστοποιητικά και διαγωνισμό μεταξύ μας για το ποιος έχει περισσότερη μπας και βρούμε μια κακοπληρωμένη ολιγόμηνη, ανασφάλιστη δουλειά. Είναι εδώ η περιβόητη σύνδεση των πανεπιστημίων με την αγορά εργασίας, δηλαδή θα μαθαίνεις τόσα όσα επιτρέπει η επιχείρηση «χρηματοδότης» ώστε σαν απόφοιτος να είσαι ανταγωνιστικός, δηλαδή «φτηνός» και υποταγμένος. Σημαίνει προετοιμασία από σήμερα για το καθεστώς της ανασφάλιστης εργασίας και των 5μηνων προγραμμάτων ξεφτίλας. Επίσης έχουμε τις συμβάσεις μιας μέρας ή ενός μήνα, τις «δοκιμαστικές περιόδους στη δουλειά», που τους δουλεύουμε τσάμπα δηλαδή (αλλού είχαν κοπεί εντελώς οι πρακτικές, όπως στο Π.Α.Π.Ε.Ι. που είμαι εγώ), και τα voucher βεβαίως τα λεγόμενα προγράμματα «επιταγής εισόδου νέων στην αγορά εργασίας» όπου σ' αυτά μας προσφέρουν μια ολιγόμηνη κακοπληρωμένη, ανασφάλιστη δουλειά και μετά ξανά θέση στην ανεργία. Προσφέρουν κι άλλο ζεστό χρήμα στις επιχειρήσεις. Τους δίνουν τη δυνατότητα να αντικαθιστούν το υπάρχον προσωπικό με καινούργιο πιο φτηνό, πιο ευέλικτο.

Όσοι από εμάς κάναμε πρακτική ξέρουμε τι σημαίνουν αυτά τα προγράμματα. Εκατομμύρια ευρώ δόθηκαν από την Ε.Ε. για την πρακτική σπουδών τα τελευταία 7-8 χρόνια. Ρωτάμε: πού πήγαν αυτά;

Σε εμάς σίγουρα όχι, γιατί ο μισθός της πρακτικής είναι 176€ στο δημόσιο και κάτι παραπάνω στον ιδιωτικό τομέα. Πήγαν για διοργάνωση σεμιναρίων «επιχειρηματικότητας». Την ίδια ώρα οι εργοδότες προσλαμβάνοντας μας κέρδιζαν «τζάμπα» δυναμικό. Αυτά δεν τα λέμε για να μαυρίζουμε τις καρδιές

μας. Αλλά για να ξέρουμε τι γίνεται, τι έχουμε να αντιμετωπίσουμε. Για να έχουμε ξεκάθαρο ποιος είναι ο αντίπαλός μας, να στοχεύουμε σωστά ενάντια στα μονοπώλια, την Ε.Ε., τις κυβερνήσεις τους. Απαντάμε εμείς λοιπόν σ' αυτούς ότι η νέα γενιά έχει ιδανικά! Ότι δεν έχουμε ονειρευτεί έτσι τη ζωή μας! Η κυβέρνηση, η Ε.Ε., η πλουτοκρατία να αντιμετωπίσουν την οργισμένη και οργανωμένη αντίδρασή μας. Οι φοιτητικοί σύλλογοι, οι επιτροπές αγώνα, οι νέοι εργαζόμενοι μέσα από τα σωματεία τους να οργανώνουν την πάλη ενάντια σ' αυτήν την πολιτική, να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για την αναζωογόνηση του φοιτητικού κινήματος σε γραμμή ρήξης και ανατροπής με την Ε.Ε., το κεφάλαιο, πλάι στους εργάτες γονείς μας, το ΠΑΜΕ, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, ώστε να παίρνουμε και να δίνουμε δύναμη. Αυτό το δρόμο έχουμε, έτσι θα κερδίσουμε.

Απαιτούμε:

- Μόνιμη, πλήρη και σταθερή δουλειά, με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. (Κανένας νέος να μην πληρώνεται κάτω από 751€)
- Δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και βιβλιάρια ασθενείας για όλους.
- Μέτρα στήριξης των εργαζόμενων φοιτητών (πρόσθετες εξεταστικές, ειδικά ωράρια μαθημάτων, άδεια με αποδοχές στην εξεταστική).
- Πρακτική άσκηση με αξιοπρεπείς μισθούς και πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, πάνω στο αντικείμενο σπουδών.
- Όχι στα voucher, όχι στο σκλαβοπάζαρο της μαθητείας.
- Ούτε ένα ευρώ για τις σπουδές. Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση.
- Επιστημονική μόρφωση και ειδίκευση υψηλού επιπέδου. Επιστήμη και έρευνα στην υπηρεσία των λαϊκών αναγκών και όχι για τα συμφέροντα των μονοπωλίων.
- Κανένας εργαζόμενος ανασφάλιστος.
- Δε συμβιβάζομαστε με τα ψίχουλα. Εδώ και τώρα κάλυψη όλων των απωλειών.
- Παλεύουμε για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας
- Δηλώνουμε ότι επιλέγουμε να γίνουμε εμείς οι πρωταγωνιστές για τις σπουδές και τα όνειρά μας!

Παρέμβαση του Σταύρου Λίτσα, Πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας

ΣΑΒΒΑΤΟ 23/5/2015

Συνάδελφοι,

Η σημερινή πρωτοβουλία του ΠΑΜΕ και των συνδικάτων που συσπειρώνονται σ' αυτό για το **ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης (ΚΑ)** είναι σημαντική.

Βοηθάει στην επικαιροποίηση των θέσεων μας, να εξοπλιστούν οι δυνάμεις μας με την απαραίτητη επιχειρηματολογία στην αντιπαράθεση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, το πολιτικό του προσωπικό, τον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό μπροστά και στη νέα επίθεση που ετοιμάζεται.

Πρόκειται για μέτωπο πάλης, που συγκρούεται με τη στρατηγική στόχευση του κεφαλαίου, δηλαδή τη μείωση του μη μισθολογικού κόστους, την απαλλαγή του από την υποχρέωση να ασφαλίζει τους εργαζόμενους.

Με την έννοια αυτή, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, μπορεί να αποτελέσει πόλο συσπείρωσης δυνάμεων για να βάλουμε φραγμό στα σχέδια τους στην κατεύθυνση της ανατροπής.

Βοηθάει να επικεντρώσουμε ενιαία όλες τις δυνάμεις μας στον τρόπο που θα οργανώσουμε την πάλη το επόμενο διάστημα, αξιοποιώντας την πείρα των προηγούμενων αγώνων.

Επιβεβαιώνονται οι θέσεις μας ότι είναι μονόδρομος για την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα ο αγώνας μας για **ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ.**

Αυτό βέβαια είναι δεμένο με τη συνολική ρήξη και σύγκρουση με το κεφάλαιο που σημαίνει άλλη πολιτική, άλλη οικονομία.

Σήμερα, βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα επίθεση. Νέοι αντιασφαλιστικοί νόμοι έρχονται να προστεθούν στους παλιούς. Δηλαδή βρισκόμαστε μπροστά στη συνολική κατεδάφιση από ό,τι έχει μείνει από το ασφαλιστικό σύστημα που γνωρίσαμε.

Με την παρέμβαση λοιπόν αυτή θα προσπαθήσω να συμβάλω στον προβληματισμό από την εξής άποψη:

1. Ποια είναι τα καθήκοντα των σωματείων για το ζήτημα της ΚΑ που δεν περιορίζονται μόνο στο ζήτημα της σύνταξης, του ύψους της, των ορίων ηλικίας κλπ., αλλά που έχει να κάνει συνολικά με τη ζωή των εργαζομένων σε ζητήματα όπως υγεία, πρόνοια άλλες παροχές και αφορά το σύνολο των εργαζομένων και των οικογενειών τους, αφορά τους πάντες, συνταξιούχους, νεολαία, γυναίκες, μετανάστες και όλες τις ηλικίες από την ώρα που θα γεννηθεί ένα παιδί έως την ώρα που πεθαίνει.
2. Το ζήτημα της ΚΑ είναι ένα ζήτημα που μας απασχολεί και θα μας απασχολεί σταθερά. Η οργάνω-

νωση της πάλης πάνω σε αυτό το θέμα δεν περιορίζεται μόνο λίγο πριν έρθει ένας νόμος, αλλά είναι διαρκής ο αγώνας, μόνιμο θέμα αντιπαράθεσης με το κεφάλαιο. Σταθερά οργανώνουμε τον αγώνα μας για την ανατροπή όλων των αντιστασιαστικών νόμων, να βάλουμε φρένο στην νέα επίθεση που ετοιμάζει η κυβέρνηση, να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις να μην νομιμοποιηθούν στη συνείδηση των εργαζομένων.

3. Οργάνωση μαζικής πάλης με όλες τις μορφές στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, στα νοσοκομεία κ.ά.
4. Η ανάπτυξη της πάλης μας για να βάλουμε φρένο στην νέα επίθεση πρέπει να δένεται άρρηκτα με την προοπτική, τις δυνατότητες της τεχνικής και της επιστήμης, του πλούτου που παράγει η εργατική τάξη για να απολαμβάνει υψηλού επιπέδου παροχές, να μειωθούν οι ώρες εργασίας, να έχει ασφάλεια ο εργαζόμενος στην εργασία του, να μειωθεί ο χρόνος συνταξιοδότησης, να παίρνουν οι απόμαχοι της δουλειάς σύνταξη με βάση τις ανάγκες τους και όχι με βάση τις ανάγκες της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Γνωρίζουμε, ότι στις χώρες όπου η παραγωγή αναπτύχθηκε στη βάση των αναγκών του λαού, το ζήτημα της ΚΑ είχε λυθεί και υπήρχαν ανώτατου επιπέδου παροχές υγείας, πρόνοιας, πλήρη συνταξιοδοτικά δικαιώματα και όλα αυτά γιατί είχαν φύγει από τη μέση το κέρδος και τα παράσιτα οι εργοδότες και όλος ο πλούτος που παρήγαγαν οι εργαζόμενοι επέστρεφε σ' αυτούς.

Σ' αυτή τη βάση πρέπει τα συνδικάτα μας να οργανώσουν την πάλη και να αξιοποιήσουν όλα τα επιχειρήματα.

Πρακτικά τι πρέπει να γίνει:

- Ενημέρωση του κάθε σωματείου στο χώρο ευθύνης του με ανακοινώσεις που να πιάνουν ολόπλευρα το ζήτημα μέσα από εξορμήσεις, περιοδείες, συσκέψεις κλπ.
- Οργάνωση του αγώνα για τα συγκεκριμένα ζητήματα και δέσιμο του ειδικού με το γενικό.
- Δυνάμωμα της προοπτικής που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι.
- Όξυνση της αντιπαράθεσης με την επιχειρηματολογία του κεφαλαίου και με ορισμένες πλευρές που θέλουν περισσότερο αποκάλυψη γιατί δηλητηριάζουν τις διαθέσεις των εργαζομένων και δημιουργούν ψεύτικες ελπίδες ότι μπορεί να έχουμε λύσεις από τα πάνω χωρίς αγώνα, χωρίς σύγκρουση. Ξέρουμε ότι πολλοί συνάδελφοι έχουν αυταπάτες ότι μπορεί να έρθουν λύσεις μέσα από ένα άλλο μοντέλο ΚΑ ή μέσω της ιδιωτικής ασφάλισης και όχι μέσω της σύγκρουσης με τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Χρειάζεται αποδόμηση το ζήτημα της ιδιωτικής ασφάλισης των επαγγελματικών ταμείων που λίγο πολύ αγνοείται.
- Όξυνση της αντιπαράθεσης με τον κυβερνητικό, εργοδοτικό συνδικαλισμό, παλιό και νέο, που κοινή συνισταμένη έχει και σε αυτό το ζήτημα να περνάει μέσα στους εργαζόμενους τη λογική και την επιχειρηματολογία του κεφαλαίου π.χ. για την ανταγωνιστικότητα, τι αντοχές της επιχείρησης και τις αντοχές της οικονομίας κ.ά.

- Από άποψη μορφών πάλης πρέπει να τις αξιοποιήσουμε όλες, από τη σύσκεψη, τη συγκέντρωση σε ένα χώρο δουλειάς έως το συλλαλητήριο και την απεργία, ανάλογα με τις συνθήκες. Όμως όχι για τυπικούς λόγους, αλλά για ουσιαστική δουλειά συνδεδεμένη με ορισμένα κριτήρια που έχουμε βάλει και πρέπει να μετράμε καθημερινά δηλαδή:
- ✓ **Μαζικοποίηση των σωματείων με εγγραφές.** Δεν μπορούμε να καλούμε τους εργαζόμενους να οργανωθούν στα σωματεία τους και να μην έχουμε παντού μαζί μας αιτήσεις εγγραφής. Αλλά και όταν γράφεται ο άλλος σε ένα σωματείο δεν φτάνει. Χρειάζεται να κάνουμε σε τακτά χρονικά διαστήματα εκδηλώσεις που να καλωσορίζουμε τα νέα μέλη, να τους βοηθάμε να καταλάβουν τι είναι το σωματείο, ποιοι είναι οι σκοποί του, τι δικαιώματα έχουν, τι υποχρεώσεις κλπ.
- ✓ **Ανέβασμα του επιπέδου οργάνωσης στους τόπους δουλειάς και στις γειτονιές.** Εδώ χρειάζεται να αξιοποιήσουμε όλες τις μορφές, από τη δημιουργία σωματειακών επιτροπών έως παραρτήματα των σωματείων ή και σωματεία. Για παράδειγμα, το συνδικάτο οικοδόμων έχοντας παραρτήματα σε διάφορες γειτονιές μπορεί πιο γρήγορα να κατεβάσει μια απόφαση και αυτή να μεταφέρεται στους συναδέλφους και στους τόπο και στους χώρους δουλειάς και πιο γρήγορα να κινητοποιείται κόσμος. Η δημιουργία οργάνωσης στον τόπο δουλειάς βοηθάει τους εργαζόμενους να αντιλαμβάνονται καλύτερα ποιος είναι ο κύριος αντίπαλος από τη μία και από την άλλη να προετοιμάζονται για τις μάχες που έχουν να δώσουν, π.χ. στο ΜΕΤΡΟ η επιτυχία της υπογραφής ΣΣΕ με αυξήσεις σε μεγάλο βαθμό οφείλεται και στη δημιουργία σωματείου στο χώρο από τους ίδιους τους εργαζόμενους
- ✓ **Απόσπαση δυνάμεων από το δόκανο του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού.** Αυτό το πετυχαίνεις με τη σταθερότητα στη γραμμή χωρίς να κάνεις πίσω σε δυσκολίες και σκαμπανεβάσματα, δείχνοντας εμπιστοσύνη στους εργάτες, χωρίς όμως να χαϊδεύεις αφτιά, αλλά να τους βοηθάς να βγάλουν συμπεράσματα από την ίδια τους την πείρα, αποκαλύπτοντας συστηματικά το ρόλο του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού σαν το μακρύ χέρι των εργοδοτών μέσα στο κίνημα.
- ✓ **Κατάκτηση της ικανότητας άμεσης απάντησης σε σχεδιασμούς.** Χρειάζεται καθημερινή δουλειά σε δύο κατευθύνσεις, στην οργανωτική προετοιμασία, αλλά και στο δέσιμο με τους συναδέλφους. Δηλαδή χρειάζεται να υπάρχει από τα Δ.Σ. συγκεκριμένο σχέδιο έκτακτης ανάγκης, δηλ. δεν μπορεί να ψάχνεις την τελευταία στιγμή αν δουλεύουν οι ντουντούκες ή αν υπάρχει αυτοκίνητο για να τις βάλεις πάνω. Χρειάζεται να υπάρχει συγκεκριμένη διάταξη των μελών της διοίκησης και γενικότερα των στελεχών του κάθε σωματείου ώστε να ξέρει ο καθένας από τα πριν τι θα κάνει, που θα πάει, ποιος θα πάει στο τάδε εργοτάξιο ή χώρο δουλειάς, ποιος θα είναι στην ντουντούκα, ποιος θα παίρνει τηλέφωνα, ποιος θα πάει στα σπίτια συναδέλφων, ποιος είναι χρεωμένος υλικοτεχνικό εξοπλισμό, φωτοτυπίες, ντουντούκες κλπ. Αυτά αν δεν είναι λυμένα από τα πριν δεν λύνονται την τελευταία στιγμή. Επίσης, χρειάζεται καθημερινή επαφή με τους συναδέλφους ώστε να είναι προετοιμασμένοι για το τι έρχεται. Δεν μπορείς να προσπαθείς να

τους κινητοποιήσεις αν πας την προηγούμενη μέρα από ένα αντιλαϊκό νομοσχέδιο.

- ✓ **Ανέβασμα του βαθμού κινητοποίησης. Πρέπει να μετράμε συνέχεια νέες δυνάμεις. Να σταθεροποιούμε τις παλιές και να διευρύνουμε συνεχώς το μέτωπο που δίνουμε τη μάχη.**
- ✓ **Ικανότητα να δείχνεις ότι το κάθε πρόβλημα δεν είναι αποσπασμένο από τη συνολικότερη κατάσταση και την ανάγκη πάλης για την ανατροπή αυτού του συστήματος.**
- ✓ **Ένταξη στον αγώνα των μεταναστών, της νεολαίας.** Είναι πολλά τα παραδείγματα όπου μετανάστες απευθύνονται στα ταξικά συνδικάτα, στο ΠΑΜΕ, εκτός των άλλων και για ζητήματα υγείας. Δεν είναι λίγες οι φορές που έχουμε παρέμβει για μετανάστες, όχι μόνο γιατί είναι ανασφάλιστοι, αλλά γιατί αυτό έχει σαν επακόλουθο να λείπουν και τα χαρτιά τους με αποτέλεσμα ο φόβος της απέλασης να τους κλείνει στα σπίτια τους. Η ιστορία του εργατικού κινήματος διδάσκει ότι αυτό πήγε μπροστά μόνο τότε που ένταξε σαν αναπόσπαστο κομμάτι της εργατικής τάξης τους μετανάστες. Από το Σικάγο μέχρι και σήμερα αυτό αποδεικνύεται καθημερινά. Σε μια σειρά εργοτάξια κυριαρχούν οι μετανάστες και είναι αυτοί που μπαίνουν μπροστά στον αγώνα. Την περίοδο των μεγάλων έργων η ένταξη των μεταναστών στο κίνημα είχε καθοριστική συμβολή ώστε να έχει ο κλάδος μια σειρά κατακτήσεις. Στην ίδια κατεύθυνση πρέπει να δουλέψουμε και με τη νεολαία, που χρειάζεται ιδιαίτερη δουλειά, δεδομένου ότι υπάρχει απειρία, άγνοια για πολλά ζητήματα, αλλά και ανυπομονησία. Σε αυτή την κατεύθυνση πρέπει να εντάξουμε στη δουλειά μας τις σχολές μαθητείας, τα ΕΠΑΛ, τα ΕΠΑΣ, τις σχολές των ΤΕΙ και ΑΕΙ.
- ✓ **Συντονισμό με τα τμήματα των αυτοαπασχολούμενων, των μικρομεσαίων, που βιώνουν την ίδια κατάσταση, διαμορφώνοντας πλαίσιο πάλης με επίκεντρο τις λαϊκές ανάγκες.** Εμείς έχουμε προχωρήσει έπειτα από μια ευρεία σύσκεψη στη διαμόρφωση μιας επιτροπής για την κοινωνική συμμαχία που όμως πέρα από μια διακήρυξη και ένα κοινό πλαίσιο πάλης δεν καταφέραμε να κάνουμε βήματα παραπέρα. Η συμμαχία και ο συντονισμός με αυτά τα τμήματα πρέπει να κτίζεται καθημερινά στους χώρους δουλειάς και στις γειτονιές διευρύνοντας τα μέτωπα πάλης, προβάλλοντας τον κοινό εχθρό και αναδεικνύοντας την προοπτική.
- ✓ **Βελτίωση των οικονομικών των σωματείων, γιατί χωρίς εύρωστα οικονομικά δεν μπορεί να δώσει αγώνα με τους όρους που θέλεις.** Ο αντίπαλος ρίχνει εκατομμύρια ευρώ καθημερινά για να προπαγανδίσει τις θέσεις του, να τις περάσει μες στο εργατικό κίνημα για να εξαγοράσει, να διαφθείρει συνειδήσεις.

Όπως προανέφερα, το ζήτημα της ΚΑ είναι ένα ζήτημα μόνιμα στην αντιπαράθεση με τους εκμεταλλευτές μας και θα είναι μόνιμα όσο υπάρχουν αυτοί. Οπότε η πάλη θα πρέπει να στοχεύει εκτός από τη βελτίωση των όρων πώλησης της εργατικής μας δύναμης στο κύριο μέτωπο, δηλαδή στο πως θα απαλλαγούμε από αυτά τα παράσιτα που ζουν από τον ιδρώτα μας, έτσι ώστε να οργανώσουμε την κοινωνία και την οικονομία στη βάση της κάλυψης των αναγκών μας.

ΣΑΒΒΑΤΟ 23 ΜΑΗ • ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΠΑΜΕ ΓΙΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΕ ΘΕΜΑ:

Παρέμβαση της Κατερίνας Τζίμα, Αντιπρόεδρος του Συνδικάτου Εργατοϋπαλλήλων Τηλεπικοινωνιών και Πληροφορικής Νομού Αττικής

Να φέρω μια εικόνα σχετικά με ζητήματα υγιεινής και ασφάλειας που έχουν άμεση σχέση με το θέμα που συζητάμε σήμερα.

Δουλεύω στην E Value, είναι θυγατρική του ΟΤΕ. Ουσιαστικά είναι τα τηλεφωνικά κέντρα του ΟΤΕ όπου η πλειοψηφία δουλεύουμε με ελαστικές μορφές εργασίας, 5ωρα - 6ωρα, και επιπλέον είμαστε επινοικιαζόμενοι από τρίτες εταιρίες – δουλεμπορικά. Ενδεικτικά εγώ δουλεύω εκεί 3 χρόνια σχεδόν, έχω υπογράψει 32 συμβάσεις, έχω αλλάξει 2 εταιρίες και είμαι στα χαρτιά 5ωρη, ενώ δουλεύω 8ωρο με υπερωρίες.

Συγκεκριμένα στο κτήριο στον Άγιο Στέφανο έχουμε αναπτύξει πολύμορφη δράση για ζητήματα που αφορούν την Υ κ Α καθώς τα προβλήματα είναι οξυμμένα στον χώρο.

Από την μία έχουμε ζητήματα που αφορούν τις εγκαταστάσεις:

Είμαστε στοιβαγμένοι μέσα στους χώρους, ο εξερισμός και ο κλιματισμός δεν είναι κατάλληλος για τόσα άτομα, η καθαριότητα είναι λειψή (2 καθαρίστριες ανά βάρδια 400 ατόμων). Το μισό κτήριο έχει άδεια αποθήκης, δεν έχει προδιαγραφές με αποτέλεσμα να πλημμυρίσουμε σε μια μπόρα και να κινδυνεύουμε να πάθουμε ηλεκτροπληξία. Μπήκαν τα νερά από τα παράθυρα και τα ταβάνια δίπλα στα πολύπριζα που είναι συνδεδεμένα τα Ρc με αποτέλεσμα να υπάρχει μεγάλος κίνδυνος.

Από την άλλη έχουμε σοβαρά ζητήματα με την υγεία μας: θερίζουν οι ωτίτιδες, τενοντίτιδες, αυχενικά και μυοσκελετικά προβλήματα, πολλοί έχουμε προβλήματα ακοής. Ο εξοπλισμός δεν είναι κατάλληλος (ποντίκια, καρέκλες, υποπόδια) με αποτέλεσμα να επιβαρυνόμαστε περισσότερο. Είχαμε λιποθυμίες, κρίσεις πανικού, μέχρι και φορεία έχουν πάρει συναδέλφους μας λόγω της πίεσης για την επίτευξη των στόχων και της εντατικοποίησης. Συνάδελφοι κρύβονται στις τουαλέτες και κλαίνει.

Πάνω σε αυτά τα υπαρκτά προβλήματα πάτησε και η δουλειάς μας.

Καταρχάς να πούμε ότι στον χώρο υπάρχει ΣΕ που λειτουργεί οργανώνει καλύτερα την δουλειά μας, έχουμε καλύτερη εικόνα του χώρου και παρεμβαίνουμε άμεσα. Όλο το προηγούμενο διάστημα κάναμε παρεμβάσεις για διάφορα ζητήματα: απαιτήσαμε να αλλάξουν πόστο συνάδελφοι με προβλήματα υγείας, απαιτήσαμε και καταφέραμε να επαναπροσληφθεί συναδέλφισσα που απέλυσαν και για 3 ένηση δε μπορούσε να ανανεώσει το βιβλιάριό της και να χειρουργηθεί. Κάναμε παρέμβαση για το πιο μικρό ή μεγάλο ζήτημα (χιόνια: να καθαριστούν οι χώροι γιατί ήταν επικίνδυνο να πάμε και να φύγουμε). Ταυτόχρονα ενημερώναμε τους συναδέλφους με ανακοινώσεις.

Κορύφωμα όλης μας της δράσης ήταν οι εκλογές που έγιναν στις 29/4 για ανάδειξη ΕΥΑΕ στον όμιλο ΟΤΕ (υπό την αιγίδα μάλιστα της ΟΜΕ ΟΤΕ).

Ο εργοδοτικός - κυβερνητικός συνδικαλισμός έκανε πάλι το θαύμα του. Καταρχάς «ξέχασαν» να συμπεριλάβουν το κτήριο μας στις λίστες των κτηρίων που έβγαλαν. Είναι οι ίδιοι βέβαια που δεν

μας γράφουν και στα επιχειρησιακά σωματεία γιατί είμαστε επικοινωνιαζόμενοι, Ύστερα από δική μας παρέμβαση μας θυμήθηκαν αλλά δε βοήθησαν καθόλου. Αντίθετα μας έβαζαν εμπόδια και βοηθούσαν με αυτό τον τρόπο την εργοδοσία που δεν ήθελε με κανέναν τρόπο να γίνουν οι εκλογές. Είχαν κοινή γραμμή. Η διοίκηση της εταιρείας από την πλευρά της μας έβαζε εμπόδια (μη αναγνώριση της εφορευτικής, δεν μας έδιναν λίστες, δεν άφηναν να βάλουμε κάλπη...) παρόλη την πίεση και την τρομοκρατία, το «κυνήγι» με επιμονή και πείσμα, ξεπεράσαμε τα εμπόδια, βάλαμε την κάλπη στον χώρο δουλειάς και έγιναν οι εκλογές. Ψήφισαν περίπου 90 συνάδελφοι, εργαζόμενοι που δεν είχαν ξαναμπεί σε τέτοιες διαδικασίες, πόσο μάλλον στον χώρο δουλειάς και με τις παραπάνω συνθήκες.

Βέβαια η επίθεση της εργοδοσίας δεν σταμάτησε εδώ: λίγες μέρες μετά μας έστειλαν σε όλους τους εκλεγμένους (10 συνάδελφοι είμαστε) δικαστικά έγγραφα με τα οποία προσβάλλουν/αμφισβητούν τις εκλογές, τη διαδικασία ουσιαστικά την επιτροπή και μας καλούν το Νοέμβρη να απολογηθούμε. Να τονίσουμε δεν ότι το ραβασάκι που μας έστειλαν κλείνει στο τέλος ότι δεν είμαστε εργαζόμενοι της εταιρείας αλλά επικοινωνιαζόμενοι. Εμείς τα δείξαμε και αυτά στους συναδέλφους, τους τα δώσαμε να τα διαβάσουν κ έκανε μεγάλη αίσθηση το θέμα ότι δεν είμαστε εργαζόμενοι της εταιρίας. Εμείς για τον ΟΤΕ δουλεύουμε, την Cosmote. Πλούτο παράγουμε και κάνουμε την ίδια δουλειά, γιατί να μην έχουμε δικαίωμα να φτιάξουμε ΕΥΑΕ

Συμπερασματικά:

Ο τρόπος που δουλέψαμε, οι παρεμβάσεις μας, μας άνοιξαν δρόμους, μας έφεραν κοντά σε συναδέλφους, πήραμε νέες αιτήσεις για το σωματείο. Να πούμε ότι στις 3 βδομάδες βγάλαμε 5 ανακοινώσεις της σωματειακής επιτροπής που οι εργαζόμενοι τις ρουφούσαν (κατέβαιναν από τα πούλμαν και σταμάταγαν επί τόπου και τις διάβαζαν). Μάλιστα οι ανακοινώσεις μας ενόχλησαν επιπλέον γιατί τις δημοσιεύσαμε στον τύπο. Δουλέψαμε ενιαία οι δυνάμεις μας σε επιχειρησιακά και στο ΣΕΤΗΠ και πιέσαμε με αυτόν τον τρόπο. Η ΣΕ στον χώρο ήταν κλειδί για την όλη δουλειά. Είχαμε πλαίσιο πάλης ξεχωριστό, που μπορεί να μην ήταν ολοκληρωμένο αλλά έβαζε κάποιες βάσεις. Δηλαδή, βάζαμε το ζήτημα ότι πρέπει να κάνουμε ακουογράμματα συχνά αφού είμαστε τηλεφωνητές, ότι οι 10 φυσικοθεραπείες δεν μας φτάνουν. Και μάλιστα το βάλαμε ότι η εργοδοσία πρέπει να τα εξασφαλίσει. Χρειάστηκε βέβαια χρόνος, επίμονη δουλειά μέρα με την ημέρα.

Και να κλείσω: σημαντικό είναι ότι το ζήτημα της υγείας και της ασφάλειας είναι κομβικό ζήτημα, θέμα που συσπειρώνει τον κόσμο, τον ενώνει και ξεπερνά διαχωρισμούς στις εργασιακές σχέσεις. Το ίδιο πονάμε όλοι και ο αορίστου και ο επικοινωνιαζόμενος, στα ζητήματα αυτά δεν υπάρχει διαφορά στη σύμβαση. Πέφτουν οι διαχωριστικές γραμμές που βάζει η εργοδοσία και ξεπερνιούνται εμπόδια. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι έδωσαν αποφασιστικά τη μάχη ανεξάρτητα από μορφές εργασίας και ωράρια: ψήφισαν μέσα στο χώρο δουλειάς. Έτσι κερδίζουμε συνειδήσεις, τη δράση και τη συμμετοχή των εργαζομένων.

Το επόμενο διάστημα θα συνεχίσουμε, δεν κάνουμε πίσω και από την Επιτροπή. Θα μαζευτούμε, θα συζητήσουμε για να καταγράψουμε ζητήματα στον χώρο, να αξιοποιήσουμε ακόμα και μηχανισμούς για καταγγελίες κλπ.

Πλαίσιο Αιτημάτων του ΠΑΜΕ

Στις σημερινές συνθήκες κάθε επιμέρους μάχη για να μπει εμπόδιο στα νέα σχέδια ανατροπής των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, για να έχει συνέχεια, διάρκεια και νικηφόρα προοπτική πρέπει να ενταχθεί στην οργάνωση της αντεπίθεσης για ενιαίο υποχρεωτικό αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν καθολικό σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης με βασικά χαρακτηριστικά:

Άμεση αποκατάσταση των απωλειών

- Αποκατάσταση των απωλειών κύριων και επικουρικών συντάξεων και άλλων παροχών ασφάλισης, υγείας, πρόνοιας και επαναφορά στα επίπεδα του 2009 με κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων, μνημονίων και εφαρμοστικών νόμων.
- Επαναφορά 13ης και 14ης κύριας και επικουρικής σύνταξης, για εργαζόμενους, αυτοαπασχολούμενους και αγρότες για όλα τα ταμεία .
- Άμεση αποκατάσταση των απωλειών από τις περικοπές επιδομάτων και συντάξεων όπως και σε ειδικές ομάδες, δηλαδή αναπήρους, χήρους ή χήρες.
- Επαναφορά του ΕΚΑΣ στους ασφαλισμένους με ηλικία κάτω των 65 χρόνων.
- Κατάργηση της ρήτρας του μηδενικού ελλείμματος που ισχύει στην επικουρική σύνταξη και στο εφάπαξ.
- Κατάργηση της μερικής απασχόλησης, της προσωρινής και εκ περιτροπής εργασίας, της ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων. Να υπάρξει πλήρης ασφαλιστική κάλυψη ανέργων, εργαζομένων με προσωρινή απασχόληση, εκ περιτροπής εργασία και συμβάσεις έργου.
- Κατάργηση των ρυθμίσεων για την μετατροπή των ταμείων επικουρικής ασφάλισης σε ΝΠΙΔ και για τη δημιουργία επαγγελματικών ταμείων.

Κατώτερη σύνταξη-όρια ηλικίας-προϋποθέσεις συνταξιοδότησης

Η πάλι για την αύξηση των συντάξεων, τη μείωση των ορίων ηλικίας, τη γενικότερη βελτίωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης πατάει γερά στην αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας και την αύξηση του πλούτου που παράγουν οι εργαζόμενοι. Ρεαλιστικό και εφικτό είναι αυτό που αντιστοιχεί στις ανάγκες και τα συμφέροντα των λαϊκών δυνάμεων.

- Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ και συγκεκριμένα των ν. 1902/90, 2084/92, 3029/02 και 3655/08., 3863, 3865/2010 4093/2012
- Κατώτερη σύνταξη 600 ευρώ για όλους τους μισθωτούς και τους αυτοαπασχολούμενους (στο 80% του κατώτερου μισθού). Επαναφορά της κατώτερης σύνταξης στα 20 ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη και της επικουρικής στα 5 ημερομίσθια. Στη βάση αυτή οι συντάξεις να διαμορφώνονται ανάλογα με το μισθό και το χρόνο εργασίας και να αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με τις αυξήσεις των ΚΣΣΕ.

- Υπολογισμός της κύριας σύνταξης στο 80% των συντάξιμων αποδοχών του τελευταίου χρόνου ασφάλισης ή του καλύτερου χρόνου της τελευταίας 10ετίας.
- Να επανέλθει στ 04,5% ετησίως από 6,5% η μείωση για κάθε χρόνο μειωμένης-πρόωρης συνταξιοδότησης που θεσμοθετήθηκε ως αντικίνητρο από 1/1/2009.
- Τροποποίηση των διατάξεων της διαδοχικής ώστε να μην οδηγεί σε μείωση του ποσού της σύνταξης. Κατάργηση της εγκυκλίου για την διαδοχική ασφάλιση που βάζει εμπόδια στην συνταξιοδότηση.
- Θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με 4.050 ημέρες ασφάλισης. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, για τους μισθωτούς, τους αγρότες, τους αυτοαπασχολούμενους να μην ξεπερνούν τα 60 χρόνια για τους άνδρες και τα 55 για τις γυναίκες, τα 55 και τα 50 αντίστοιχα για τους εργαζόμενους στα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα.
- Να επανέλθουν τα όρια ηλικίας για τις μητέρες με ανήλικα παιδιά και η πλήρης συνταξιοδότηση με 35ετία, 37ετία χωρίς όριο ηλικίας.
- Με 30 χρόνια ή 9.000 ημέρες ασφάλισης (με 7500 ημέρες ασφάλισης στο Δημόσιο θεμελιώνει δικαίωμα έως σήμερα), κάθε εργαζόμενος να μπορεί να συνταξιοδοτείται ανεξάρτητα από το όριο ηλικίας. Το μέτρο αυτό ανταποκρίνεται στις συνθήκες που διαμορφώνουν οι αλλαγές στην αγορά εργασίας και η αυξημένη ανεργία.
- Η γυναίκα με ανάπηρο παιδί ή σύζυγο, συνταξιοδοτείται με 6000 ένημα ανεξαρτήτως ηλικίας.
- Καμιά αύξηση των ενσήμων από τα 4.500 στα 6.000 ένημα, κάτι που, αν τελικά εφαρμοστεί, θα οδηγήσει σε στέρψη της σύνταξης για μεγάλο αριθμό εργαζομένων
- Να καταργηθεί η προϋπόθεση των 100 ενσήμων ανά έτος για τα τελευταία 5 χρόνια για την απονομή μειωμένης σύνταξης.

Δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη-Προστασία στους χώρους δουλειάς

- Κατάργηση των εισφορών των ασφαλισμένων στον κλάδο Υγείας και των πληρωμών των ασφαλισμένων στο σύστημα Υγείας. Η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και όλες οι παροχές των Ασφαλιστικών Ταμείων να περάσουν στην αποκλειστική ευθύνη του κράτους, με χρηματοδότηση 100%.
- Πλήρη, δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη με κατάργηση της λίστας, με ανανέωση των βιβλιαρίων του ΙΚΑ και των άλλων Ταμείων, για όλους τους άνεργους και τις οικογένειές τους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- Κατάργηση της συμμετοχής στα φάρμακα των άνεργων, των ατόμων με αναπηρία, όσων αμβιβονται με τον κατώτατο μισθό ή την κατώτατη σύνταξη, καθώς και όλων όσοι πάσχουν από χρόνια νοσήματα.
- Καθιέρωση βιβλιαρίου υγείας για όλους όσοι κατοικούν στην Ελλάδα.

- Να καταργηθεί η προϋπόθεση της ύπαρξης 100 ενσήμων για τις παροχές σε είδος και για τους οικοδόμους σε 80 και για τις παροχές σε χρήμα ύπαρξης 120 ενσήμων και για τους οικοδόμους σε 100. (θεώρηση τού βιβλιαρίου υγείας).
- Να σφραγιστούν τώρα, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, όλα τα βιβλιάρια Υγείας των ανασφάλιστων ΑμΕΑ και χρονίως πασχόντων. Καταβολή των προνοιακών επιδομάτων στην ώρα τους. Καταβολή του επιδόματος και της σύνταξης σε όσους βρίσκονται σε αναμονή για εξέταση, επανεξέταση ή έκδοση απόφασης.
- Κάλυψη όλων των αναγκαίων ιατρικών και εργαστηριακών εξετάσεων από το κράτος, χωρίς τον παραμικρό περιορισμό. Να επιταχυνθεί η εξέταση ασθενών από τις υγειονομικές επιτροπές. Άμεση απονομή του αναπηρικού επιδόματος και της σύνταξης για τους ανασφάλιστους ΑμΕΑ.
- Καμία περικοπή στα φάρμακα και τις δαπάνες. Δωρεάν φάρμακα. Να καταργηθούν οι λίστες.
- Προστασία της υγείας και της ασφάλειας στους χώρους δουλειάς, μέσα από το κρατικό σώμα γιατρών Εργασίας και τεχνικών Ασφάλειας. Κάλυψη όλων των αναγκαίων ιατρικών και εργαστηριακών εξετάσεων από το κράτος, χωρίς τον παραμικρό περιορισμό. Να επιταχυνθεί η εξέταση ασθενών από τις υγειονομικές επιτροπές. Άμεση απονομή του αναπηρικού επιδόματος και της σύνταξης για τους ανασφάλιστους ΑμΕΑ. Καταβολή του επιδόματος και της σύνταξης σε όσους βρίσκονται σε αναμονή για εξέταση, επανεξέταση ή έκδοση απόφασης
- Οι εισφορές στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών να καθοριστούν στη βάση της καταβολής των 2/3 από το κράτος και του 1/3 από τον ασφαλισμένο.

Για τα βαρέα και ανθυγιεινά

- Να επανέλθουν στα Βαρέα-Ανθυγιεινά τα επαγγέλματα που αποχαρακτηρίστηκαν (εκτός όσων έχουν εκλείψει). Να διευρυνθεί ο θεσμός των ΒΑΕ με ένταξη νέων επαγγελμάτων.
- Επέκταση του θεσμού των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων στο δημόσιο.
- Όχι στον διαχωρισμό ανάμεσα σε παλιούς και νέους εργαζόμενους. Η αυξημένη φθορά της υγείας των εργαζομένων στα ΒΑΕ και οι αυξημένες ανάγκες για αναπλήρωση της εργατικής τους δύναμης αναδεικνύουν την ανάγκη, σε αυτά τα συγκριτικά πιο επιβαρυμένα επαγγέλματα, κλάδους κλπ., ο αγώνας για την υπεράσπιση της πρόωρης συνταξιοδότησης να συνδυάζεται με τον αγώνα για να διεκδικηθούν επιπρόσθετες μέρες άδειας, επιπλέον μειωμένος χρόνος εργασίας, επιπρόσθετα μέτρα ΥΑΕ, συχνότερη ιατρική παρακολούθηση και μέριμνα, αυξημένες αποδοχές κλπ.
- Σταδιακή μείωση μέχρι κατάργηση των εισφορών των εργαζομένων για τον κλάδο της σύνταξης και καταβολή του ασφαλιστρού των ΒΑΕ από τους εργοδότες και το κράτος. Αντίστοιχα, για όσους κλάδους ενταχθούν στα ΒΑΕ, να μην κληθούν οι εργαζόμενοι να πληρώσουν το επασφάλιστρο, όπως έγινε στους ΟΤΑ.

Χρηματοδότηση ασφαλιστικών ταμείων-Αποθεματικά

- Η ενίσχυση της χρηματοδότησης της κοινωνικής ασφάλισης πρέπει να βαρύνει το κράτος και την εργοδοσία, ιδιαίτερα το μεγάλο κεφάλαιο σε συνδυασμό με την αύξηση της φορολογίας των μεγάλων επιχειρήσεων και την κατάργηση των φοροαπαλλαγών και άλλων προνομίων τους.
- Η πλήρης, επαρκής χρηματοδότηση του ΕΟΠΥΥ, των ασφαλιστικών ταμείων, των δημόσιων νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας, των ιδρυμάτων Πρόνοιας από τον κρατικό προϋπολογισμό και πλήρης εγγύηση όλων των συντάξεων και παροχών από το κράτος
- Την υποχρέωση του κράτους να καταβάλει στα ασφαλιστικά ταμεία την οφειλόμενη και μη καταβληθείσα συνεισφορά του
- Την κάλυψη, με ευθύνη του κράτους και της εργοδοσίας, του συνόλου των απωλειών των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων που λεηλατήθηκαν από το λεγόμενο κούρεμα ομολόγων (PSI) που είναι περίπου 13 δις ευρώ και όλων των προηγούμενων ετών.
- Την κάλυψη των απωλειών των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων από το 1950 ως σήμερα.
- Την κατάργηση κάθε διάταξης για τζογάρισμα των αποθεματικών σε μετοχές και άλλα χρηματοοικονομικά προϊόντα. Η αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων προϋποθέτει εξασφάλισή τους από κάθε πιθανό κίνδυνο.

- Την κατάργηση των νόμων 4093/2012 και 4254/2014 που προβλέπουν μείωση των εργοδοτικών εισφορών(1,1 και 3,9 αντίστοιχα) και μειώνουν ετησίως τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων πάνω από 1 δις ευρώ.
- Να σταματήσει η διαδικασία μείωσης των εισφορών στις πρώην ΔΕΚΟ. Οι μειώσεις των εισφορών που ξεκίνησαν την 1/1/2013 θα περιορίσουν τελικά τα ασφάλιστρα των παραπάνω επιχειρήσεων από 24 - 26,5% στο 13,33% και των εργαζομένων από 10 - 11% στο 6,67%. Με τον τρόπο αυτό οι κεφαλαιοκράτες θα εξασφαλίσουν νέα κέρδη για τις επιχειρήσεις τους.
- Την υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να καταβάλλει στα ασφαλιστικά ταμεία τις εργοδοτικές εισφορές που οφείλει ως εργοδότης, καθώς επίσης και τους θεσμοθετημένους πόρους που ενώ τους έχει εισπράξει και θα έπρεπε να τους αποδώσει στα ασφαλιστικά ταμεία τους παρακρατεί παράνομα και αυθαίρετα.
- Την υποχρέωση των αρμόδιων Υπουργείων να πάρουν όλα τα μέτρα για την άμεση και ολοσχερή καταβολή στα ασφαλιστικά ταμεία των υποχρεώσεων ιδίως των μεγαλοεργοδοτών για τις εισφορές που βαρύνουν τους ίδιους αλλά κι εκείνες των εργαζομένων που έχουν παρακρατήσει αλλά δεν έχουν αποδώσει.

Για την πλήρη ασφαλιστική κάλυψη εργαζομένων-ανέργων

Διεκδικούμε:

- Εφαρμογή αποτελεσματικών μέτρων πλήρους ασφαλιστικής κάλυψης όλων των εργαζομένων και ειδικότερα των νέων εργαζομένων, των απασχολούμενων στο φασόν, με μερική - προσωρινή απασχόληση, με μειωμένο ωράριο, με συμβάσεις έργου και σε εποχικές εργασίες, καθώς και για τα συμβοηθούντα μέλη της οικογένειας, τους πλανόδιους επαγγελματίες, όλους τους μετανάστες και τις οικογένειές τους.
- Κατάργηση της μερικής απασχόλησης, της προσωρινής και εκ περιτροπής εργασία, της ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων. Πλήρης ασφάλιση ανασφάλιστων ή μερικώς ασφαλισμένων εργαζομένων (αλλοδαποί, άτυπες μορφές απασχόλησης, προγράμματα απασχόλησης και κατάρτισης ανέργων κλπ.).
- Νομιμοποίηση και ένταξη των μεταναστών στο ασφαλιστικό σύστημα. Καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής και της αδήλωτης εργασία
- Ασφαλιστική κάλυψη του χρόνου ανεργίας, ασθένειας, λοχείας και στρατιωτικής θητείας. Υπολογισμός των υπερωριών και όλων των ημεραργιών στο χρόνο ασφάλισης και στις συντάξιμες αποδοχές.
- Πλήρης ασφάλιση για κύρια σύνταξη στους άνεργους για όλο το διάστημα της ανεργίας τους, με κάλυψη των ασφαλιστικών εισφορών από τον ΟΑΕΔ.

Η προστασία των ανέργων και των οικογενειών τους επιβάλλει την πλήρη ασφαλιστική, ιατρο-

φαρμακευτική νοσοκομειακή κάλυψη, την αύξηση των προνοιακών - κοινωνικών παροχών. Ο χρόνος ανεργίας να υπολογίζεται ως συντάξιμος χρόνος ασφάλισης και να βαρύνει το κράτος και τους εργοδότες.

- Η στρατιωτική θητεία είναι συντάξιμος χρόνος, χωρίς εξαγορά για όσους έχουν στρατευθεί.
- Επιβολή αυστηρών οικονομικών και ποινικών κυρώσεων για τους εργοδότες που χρησιμοποιούν ανασφάλιστη εργασία.
- Η επιδότηση της ανεργίας να καθοριστεί στα 600 ευρώ (80% των 751 ευρώ).

Για τα επικουρικά και επαγγελματικά ταμεία

- Να μην παραδοθεί η επικουρική ασφάλιση στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, μέσω και των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης.
- Να σταματήσει η αρπαγή των κεφαλαίων τους και να καλυφθούν οι απώλειες των αποθεματικών τους.
- Καταργούνται οι ρυθμίσεις για την μετατροπή των ταμείων επικουρικής ασφάλισης σε ΝΠΙΔ και για τη δημιουργία επαγγελματικών ταμείων.

Για την έκδοση των συντάξεων

- Να σταματήσει το αίσχος στις καθυστερήσεις έκδοσης και απονομής των συντάξεων και εφάπαξ. Με την παράδοση των δικαιολογητικών να υπάρχει άμεση έκδοση προσωρινής σύνταξης για κύρια και επικουρική ασφάλιση με αυξημένα ποσοστά μέχρι να εγκριθεί η τελική.
- Άμεσες προσλήψεις στα ασφαλιστικά ταμεία, στους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Για τη νεολαία και τις γυναίκες

- Πρακτική άσκηση των σπουδαστών με πλήρεις αποδοχές και εργασιακά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα.
- Έξι (6) ώρες δουλειάς για τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα προκειμένου να αναπληρώνεται η πρόσθετη φθορά της εργατικής δύναμης. Έξι (6) ώρες δουλειάς για μαθητές, σπουδαστές και φοιτητές που αναγκάζονται να δουλεύουν, προκειμένου να μπορούν να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις του σχολείου και της σχολής (παρακολούθηση, διάβασμα, κλπ.) και να μην εγκαταλείπουν τις σπουδές τους.
- Οι δυνατότητες που υπάρχουν σήμερα να ικανοποιηθεί τόσο το δικαίωμα στη μητρότητα όσο και το δικαίωμα στην εργασία για τις γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων είναι μεγαλύτερες από ποτέ. Η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας, η ανάπτυξη της τεχνολογίας, τα επιτεύγματα της επιστήμης, εξασφαλίζουν τις αντικειμενικές προϋποθέσεις για ουσιαστική και ολόπλευρη προστασία της μητρότητας: Για μέτρα προστασίας του γυναικείου οργανισμού στο χώρο δουλειάς,

για άδειες μητρότητας που να ικανοποιούν τις ανάγκες της μητέρας και του βρέφους, για δημόσιες και δωρεάν υγειονομικές και κοινωνικές υπηρεσίες για τη λαϊκή οικογένεια.

- Ανάπτυξη όλων των δημόσιων υποδομών και κάλυψή τους με σύγχρονο και επαρκή σε αριθμό ιατρομηχανολογικό εξοπλισμό.
- Να μην παραχωρηθεί κανένα δημόσιο κρεβάτι στις ασφαλιστικές εταιρείες. Καμιά σύμβαση με τον ιδιωτικό τομέα υγείας.
- Εφ' άπαξ «επίδομα τοκετού» ίδιο σε όλες τις γυναίκες, ύψους 1.000€, 2.000€ στη δίδυμη και 3.000€ στην τρίδυμη κύηση κλπ.
- Να δίνεται στις εργαζόμενες στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, στις αυτοαπασχολούμενες, στις αγρότισσες και στις άνεργες ή ανασφάλιστες και ανεξάρτητα του είδους της υγειονομικής μονάδας που γίνεται ο τοκετός (με σύμβαση ή όχι με τον ΕΟΠΥΥ).
- Αποκλειστικά Κρατικούς - Δημόσιους - Δωρεάν - Σύγχρονους και Ασφαλείς Παιδικούς Σταθμούς.
- Να μην κλείσει κανένας παιδικός σταθμός. Κατάργηση των τροφείων.
- Κάθε παιδί Ελληνίδας ή μετανάστριας να έχει μια θέση σε βρεφονηπιακό σταθμό
- Σίτιση επαρκή σε ποσότητα και ποιότητα
- Κτιριακή επάρκεια, καταλληλότητα, υποδομή, αξιοποίηση της δημοτικής ή κρατικής περιουσίας.
- Ενιαίο φορέα προσχολικής αγωγής που να ανήκει στο Υπουργείο Παιδείας, με ενιαίο παιδαγωγικό πρόγραμμα.

Αγ. Φιλοθέης 5β, 105 56 Αθήνα
Τηλ. 210 3301842, 210 3301847, 210 3833786 • Fax 210 3802 864
E-mail : pame@pamehellas.gr • <http://www.pamehellas.gr>